

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO NERETVANSKA ŽUPANIJA/KANTON
ŽUPANIJSKI/KANTONALNI SUD U MOSTARU
Broj 07 0 K 018515 22 K 3
Mostar, 11.10.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Županijski/Kantonalni sud Mostar u vijeću sastavljenom od suca Darke Zovke, kao predsjednika vijeća, sudaca Medihe Boškailo Veledar i Minje Belović, kao članova vijeća i uz sudjelovanje Marije Mišura kao zapisničara u kaznenom predmetu protiv optuženika Josipa Cvitanovića zv. Cviki zbog kaznenog djela Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. KZ F BiH u stjecaju sa kaznenim djelom Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz čl. 371. st. 1. KZ F BiH po optužnici Županijskog/Kantonalnog tužiteljstva u Mostaru broj T07 0 KT 0028334 20 od 3. 2. 2021. godine koja je činjenično precizirana na glavnom pretresu dana 20. 12. 2021. godine nakon održanog glavnog i javnog pretresa u dane 05.10.2022. i 07.10.2022. god. u nazočnosti optuženika, njegovog branitelja Semira Kajtaza, odvjetnika iz Mostara i županijskog tužitelja Želja Reze donio je i dana 11.10.2022. god. u nazočnosti optuženika, njegovog branitelja i tužitelja javno objavio slijedeću

P R E S U D U

Josip Cvitanović zv. Cviki, sin Grge i majke Ljilje rođene Prusac, rođen 4. 6. 1974. godine u Čapljini, nastanjen u Mostaru na adresi Kralja Tomislava 14, JMBG 0406974151150, po nacionalnosti Hrvat, državljanin BiH i RH, pismen, završena SSS, po zanimanju metalo-strugar sa završenom VŠS-DIF, razveden, otac dvoje djece, lošeg imovnog stanja, vojsku služio u vojarni Čapljina, ima čin poručnika, vodi se u VE Mostar, odlikovan, do sada osuđivan presudom Općinskog suda u Mostaru broj K-85/98 od 21. 10. 2002. godine kaznom zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca za kazneno djelo iz čl. 160. KZ F BiH, presudom Općinskog suda Mostar broj K-71/03-I od 5. 7. 2004. godine kaznom zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, uvjetno 1 (jedna) godina i 6 (šest) mjeseci za kazneno djelo iz čl. 348. st.1. KZ F BiH, presudom Županijskog suda u Mostaru broj K-28/04 od 7. 12. 2004. godine kaznom zatvora u trajanju od 8 (osam) godina za kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. i kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. u svezi sa čl. 28. KZ F BiH, na izdržavanje kazne zatvora u trajanju od 8 (osam) godina sproveden je dana 22. 12. 2004. godine u KPZ Zenica, kaznu izdržao, vodi se drugi kazneni postupak pred Županijskim sudom u Mostaru pod brojem 07 0 K 000325 04 K zbog kaznenog djela Teška kaznena djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz čl. 308. st. 2. u svezi sa čl. 304. st. 1. KZ F BiH, nalazi se u pritvoru u KPZ u Mostaru od 9. 11. 2020. godine, zastupan po branitelju Semiru Kajtaz, odvjetniku iz Mostara

K r i v j e

Što je:

- I. Dana 9. 11. 2020. godine, oko 18:40 sati, u Mostaru, u Ulici Brune Bušića broj 6, u haustoru i ispred zgrade u kojoj stanuje oštećeni Marko Radić, a nakon što je prethodno optuženik došao na adresu oštećenog i duže vrijeme zvonio na interfon, nakon čega je oštećeni izašao ispred zgrade gdje se fizički sukobio sa optuženikom koji je oštećenog pozvao da se potuku, pa je oštećeni udario glavom optuženika koji je pobjegao sa lica mjesta, da bi nakon toga u približnom

vremenskom periodu od oko 10 minuta sa vozilom „Škoda Fabia“ crvene boje, reg. oznaka J13-T-480, vratio se na mjesto događaja gdje je iza zgrade parkirao vozilo te se pješke uputio prema ulazu gdje je stanovao oštećeni, a potom se vratio do parkiranog vozila gdje je iz gepeka uzeo vatreno oružje - automatsku pušku kal. 7,62x39 mm, stavio je u crnu kesu te se ponovno uputio prema ulazu oštećenog, ušao u lijevi lift zgrade, u trenutku kad se oštećeni Marko Radić zajedno sa svojom kćerkom Sarom Radić spuštao niz stepenice zgrade, pa kad je optuženik iz lifta ugledao oštećenog, u stanju bitno smanjene računljivosti čiji je uzrok afektivna razdraženost i sama struktura ličnosti optuženika (nizak prag tolerancije na frustracije, sklonost impulzivnim reakcijama u frustrirajućim situacijama, slaba kontrola afekta i impulsa, sumnjičavost u dobre namjere drugih osoba, smanjena suosjećajnost prema potrebama drugih osoba, uz tendenciju zadovoljavanja svojih potreba bez odlaganja) htijući ga lišiti života, izašao iz lifta repetirajući vatreno oružje koje je imao kod sebe i ispalio u pravcu oštećenog pet projektila od kojih su ga četiri pogodila i to jedan u lijevom plećnom predjelu prostrijela koji završava izlaznom ranom u desnom dojkinom predjelu, dva prostrijela u lijevom slabinskom predjelu koji završavaju izlaznim ranama na lijevom bočnom trbušnom zidu, te jedan prostrijel u desnom slabinsko-krsnom predjelu koji završava izlaznom ranom na prednjem pupčanom trbušnom zidu, uslijed čega je oštećeni preminuo uslijed iskrvarenja iz raskidne srčano-sudovne peteljke srca, pluća, raskidanih krvnih sudova duž kanala prostrelina grudnog koša i trbuha nanesenih projektilima ispaljenih iz ručnog vatrene oružja.

- II.** Dana 9. 11. 2020. godine, oko 23:00 sati u Mostaru, u vozilu koje koristi marke „Škoda Fabia“ crvene boje, reg. oznaka J13-T-480, iako je bio svjestan da drži oružje čija nabavka građanima uopće nije dozvoljena u skladu sa odredbom čl. 6. st. 2. tč. g) i čl. 7. st. 1. tč. a) Zakona o oružju i streljivu u HNŽ, pa je tako, neovlašteno držao vatreno oružje – prepravljene signalni/gasni pištolj marke „Ekol“, model „Tuna“, kal. 8 mm, uništenog serijskog broja i oznaka, na kojem stoji oznaka P. BERETTA 6.35, iz kojeg se može ispaljivati bojeva pištoljska municija kal. 6,35 mm.

Dakle, drugog lišio života i neovlašteno držao vatreno oružje čija nabavka građanima uopće nije dozvoljena

Čime je počinio kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. KZ F BiH u stjecađu sa kaznenim djelom Nedođvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz čl. 371. st. 1. istog zakona.

pa mu sud primjenom istih zakonskih propisa, kao i čl. 42. i čl. 49. KZ F BiH, za kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. KZ F B utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 17 (sedamnaest) godina a za kazneno djelo Nedođvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz čl. 371. st. 1. istog zakona utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci pa ga primjenom čl. 54. KZ F BiH

O S U Đ U J E

na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 17 (sedamnaest) godina i 5 (pet) mjeseci zatvora

Temeljem čl. 57. KZ F BiH optuženiku se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od dana 9. 11. 2020. godine pa do dana upućivanja na izdržavanje kazne zatvora

Temeljem čl. 78. st. 1 KZ F BiH od optuženika se oduzima vatreno oružje prepravljeno signalni/gasni pištolj marke „EkoI“, model „Tuna“, kal. 8 mm, uništenog serijskog broja i oznaka, na kojem stoji oznaka P. BERETTA 6.35, iz kojeg se može ispaljivati bojeva pištoljska municija kal. 6,35 mm; šest metaka kalibra 6,35 mm-bojeva pištoljska municija i 17 metaka kalibra 7,62x25 mm- bojeva pištoljska municija

Na osnovu čl. 202. st. 4. Zakona o kaznenom postupku FBiH, optuženi se oslobađa plaćanja troškova kaznenog postupka u iznosu od 2.570,00 KM koji se odnose na: troškove neuropsihijatrijskog i psihološkog vještačenja 1.100,00 KM, troškove medicinskog vještačenja 200,00 KM, troškove toksikološkog vještačenja 150,00 KM, troškove obdukcije 980,00 KM, troškove usluga na ime uzimanja uzoraka za detekciju Real time PCR na SARS-COV-2 140,00 KM, kao i iznosa nagrade za branitelja koga mu je postavio sud temeljem čl. 59. st. 4. ZKP F BiH, temeljem čl. 204. Zakona o kaznenom postupku FBiH, te će se isti pasti na teret budžetskih sredstava.

Temeljem čl. 212. st. 3. ZKP F BiH oštećeni se sa imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv Josipa Cvitanovića zv. Cviki Županijsko/Kantonalno tužiteljstvo u Mostaru podiglo je dana 3. 11. 2021. godine optužnicu broj T07 0 KT 0028334 20 koja je činjenično precizirana na glavnom pretresu dana 20. 12. 2021. godine zbog kaznenog djela Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. KZ F BiH u stjecaju sa kaznenim djelom Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz čl. 371. st. 1. KZ F BiH.

Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj 07 0 K 018515 22 Kž 10 od 30. 6. 2022. godine ukinuta je prvostupanjska presuda Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 018515 21 K od 19. 1. 2022. godine, pa je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Županijsko/Kantonalno tužiteljstvo u Mostaru je na glavnom pretresu dana 20. 12. 2021. god. korigiralo optužnicu tako što je riječi iz točke 2, optužnice „u skladu sa odredbom čl. 6. i 7. Zakona o oružju i streljivu u HNŽ“ zamijenilo riječima „u skladu sa odredbom čl. 6. st. 2. tč. g) i čl. 7. st. 1. tč. a) Zakona o oružju i streljivu u HNŽ.“ Korigiranom optužnicom tužiteljstvo je korigiralo optužnicu u smislu preciziranja blanketne norme iz Zakona o oružju i streljivu u HNŽ/K. U konkretnom slučaju optužnica je izmijenjena u skladu sa dokazima izvedenih tijekom postupka. Mogućnost izmjene optužnice izričito je propisana odredbom čl. 290. ZKP F BiH. Prema citiranoj zakonskoj odredbi ako tužitelj procjeni da izvedeni dokazi ukazuju da se izmijenilo činjenično stanje izneseno u optužnici koja je potvrđena on može do okončanja dokaznog postupka izmijeniti optužnicu. U danoj procesnoj situaciji sud može radi pripremanja obrane glavni pretres odgoditi. Izmijenjena optužnica, prema istoj procesnoj odredbi, ne podliježe potvrđivanju. Dakle, potvrđena optužnica je korigirana prije zaključivanja glavnog pretresa, sud, optuženik i njegov branitelj su sa njom upoznati na glavnom pretresu, optuženik se izjasnio da razumije korekcije i ne traži odgađanje rasprave radi pripreme obrane i možebitnih prijedloga za novim dokazima glede korigirane optužnice. Vijeće konstatira da su

izmjene optužnice isključivo vezane za preciziranje blanketne norme iz Zakona o oružju HNŽ/K.

Izvršene korekcije optužnog akta su proizašle iz izvedenih dokaza pri čemu se u radnjama optuženika nije ništa mijenjalo u smislu da bi se optuženiku stavile na teret neke nove radnje koje nisu bile navedene u potvrđenoj optužnici. Izvršene modifikacije činjeničnog opisa djela se u potpunosti odnose na iste događaje u realnom i pravnom smislu na način da nisu izvršene promjene u činjeničnom supstratu djela jer su u odnosu na optuženika ostale sve one činjenice i okolnosti koje su i prvobitnom optužnicom optuženiku stavljene na teret. Zbog toga se ne može govoriti o proširenju optužnice. Modifikacija je učinjena radi jasnijeg i preciznijeg opisa kaznenog djela, pri čemu je činjenični opis usklađen sa izvedenim dokazima na glavnom pretresu.

Navedene izmjene tužitelj je ovlašten izvršiti, usklađujući izmijene sa izvedenim dokazima na glavnom pretresu. Ovo i stoga što činjenični supstrat djela iz optužbe ne predstavlja samo skup objektivnih okolnosti već i zaključaka o njihovom značaju a koji su utemeljeni na slobodnoj subjektivnoj ocjeni tužitelja. Slijedom iznesenog potpuno je jasno da je u konkretnom slučaju tužitelj imao uporište u naprijed iznesenoj zakonskoj odredbi za izmjenu činjeničnog, ali i pravnog, opisa djela iz optužbe i to na temelju svoje subjektivne ocjene izvedenih dokaza na glavnom pretresu.

Nadalje, ovaj sud je u presudi dijelom izvršio korekcije u danom opisu kaznenopravnih radnji optuženika, sve na način da je taj opis prilagodio realno utvrđenom činjeničnom stanju, ali se navedene izmjene nisu odnosile na činjenice i okolnosti koje predstavljaju obilježja kaznenih djela za koja je optuženik oglašen krivim. Suštinski se radi o preciziranju duševnog stanja optuženika i njegove mogućnosti da upravlja svojim postupcima u trenutku počinjenja djela.

Tako je sud u toči 1. presude prije riječi „htijući ga usmrčiti“ dodao riječi „u stanju bitno smanjene uračunljivosti čiji je uzrok afektivna razdraženost i sama struktura ličnosti optuženika (nizak prag tolerancije na frustracije, sklonost impulzivnim reakcijama u frustrirajućim situacijama, slaba kontrola afekta i impulsa, sumnjičavost u dobre namjere drugih osoba, smanjena suosjećajnost prema potrebama drugih osoba, uz tendenciju zadovoljavanja svojih potreba bez odlaganja)“.

Na ovaj način je sud jasno precizirao duševno stanje optuženika i njegove mogućnosti da upravlja svojim postupcima u trenutku počinjenja djela, a što nedvojbeno proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka psihijataru, a kome nalazu stranke nisu prigovarale niti ga osporavale.

Tijekom dokaznog postupka sukladno odredbi čl. 331. st. 4. ZKP F BiH preuzeti su svi dokazi iz prvostupanjskog postupka i to: iskazi svjedoka Matea Knezovića, Hrvoja Damjanovića, Željka Planinića, Dine Stojanova, Katarine Hrkač, Vesne Ostojić, Ivane Kovačević, Srđana Andrić, Demira Đulića, Daria Čovića, Zdravka Gotovac, Alena Ovčine, Amira Kuko, Sare Radić, Marite Radić i Anđelke Radić te vještaka: dr. Dražena Damjanjuk, Envere Čavčić, Nermine Korać, dr. Abdulaha Kučukalić, dr. Alme Bravo Mehmedbašić, mr. Nermine Bajramagić, Alije Kotarević, Dženane Kapo, Ivica Perović, Maje Martinović-Muk, Hajre Hubana i dr. Davorina Kozomara.

Sukladno istoj zakonskoj odredbi izvršen je uvid i pročitani su slijedeći materijalni dokazi: Naredba za vještačenje barutnog testa ŽT Mostar, broj T07 0 KT 0028334 20 od 11. 11. 2020. godine; Zapisnik o vještačenju tragova sa šaka- barutni test MUP-a HNŽ-a SKP, Centar za krim. tehnička vještačenja, broj 02-02/3-5-03-02-34-277/20 od 13. 11. 2020. godine sa Nalazom vještačenja; Naredba za izvođenje obdukcije ŽT Mostar br. T07 0 KTA 0028334 20 od 10. 11. 2020. godine, Zapisnik sa obdukcije ŽT Mostar br. T07 0 KTA 0028334 20 od 11. 11. 2020. godine, Zapisnik sa obdukcije dr. Dražen Damjanjuk, spec. sudske medicine od

30. 11. 2020. godine, fotodokumentacije obdukcije MUP-a HNŽ-a Centar za krim. tehnička vještačenja, broj 02-02/3-5-120/20 od 12. 11. 2020. godine, Nalaz i mišljenje balističkog i mehanoskopskog vještačenja Federalna uprava policije Sarajevo, Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, Odjel za balistička i mehanoskopska vještačenja, broj 09-18-18/5-04-5-1673/20 od 24. 12. 2020. godine, uz ostatke vještačenog materijala koji su zapakovani u papirnatu vreću u kojoj se nalazi: dio košuljice zrna od „tombaka“ pronađena prilikom vještačenja na lijevom rukavu Radić Marka, Trag br.1 – 17 bojevih pištoljskih metaka cal 7,62x25mm, Trag br.2- okvir za predmetni pištolj 2 metka cal 6,32mm, Trag br.11- djelić sasušenog lista drveta, Trag br.12- čelična jezgra zrna ispaljenog puščanog metka, odjeća Radić Marka (jakna, majica, potkošulja, farmerice i gaće „bokserice“), Nalaz i mišljenje kemijskog vještačenja Federalna uprava policije Sarajevo, Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, Odjel za kemijsko-toksikološka i fizikalna ispitivanja, istraživanja i vještačenja, broj 09-18/2-03-5-1673 od 30. 12. 2020. godine, uz ostatke vještačenog materijala koji su zapakovani u papirnatu vreću u kojoj se nalazi: odjeća osumnjičenog Cvitanović Josipa i pištolj P. Beretta cal 6,35mm, Naredba za neuropsihijatrijsko vještačenje ŽT Mostar broj T07 0 KT 0028334 20 od 23. 12. 2020. godine, Naredba za psihološko vještačenje ŽT Mostar broj T07 0 KT 0028334 20 od 11. 1. 2021. godine, Timsko sudsko psihijatrijsko vještačenje – Nalaz i mišljenje neuropsihijatrijskog vještačenja prof. dr. sci. med. Abdulah Kučukalić i prof. dr. sci. med. Alma Bravo Mehmedbašić od 20. 1. 2021. godine, Nalaz i mišljenje psihologa mr. psih. Nermina Bajramagić, klinički psiholog, od 18. 1. 2021. godine, nalaz i mišljenje vještakinje Maje Martinović-Muk sa fotodokumentacijom, nalaz i mišljenje vještaka dr. Davorina Kozomara, nalaz i mišljenje vještakinje Hajre Hubana od 8. 7. 2021. god. i njen pismeni nalaz i mišljenje sa fotodokumentacijom, video snimak uhićenja Josipa Cvitanovića, izvod iz KE za Josipa Cvitanovića, Zapisnik o uviđaju MUP-a HNŽ-e Uprave policije Sektor KRIM policije Mostar broj 02-02/3-1-273/20 od 09.11.2020. godine, USB-e verbatim crne boje, zatim skica lica mjesta MUP-a HNŽ SKP Centar za tehnička vještačenja broj 02-02/3-5-117/20 od 11.11.2020. godine, dopuna skica lica mjesta MUP-a HNŽ SKP Mostar Centar za krim tehnička vještačenja broj 02-02/3-5-117A/20 od 21.12.2020. godine, foto-dokumentacija uviđaja MUP-a HNŽ-a Centar za krim tehnička vještačenja broj: 02-02/3-5-117/20 od 12.11.2020. godine, Službena zabilješka MUP-a HNŽ PS Centar Mostar broj: 02-02/5-3-14-838/20 od 09.11.2020. godine, Službena zabilješka MUP-a HNŽ Operativni centar broj 02-02/5-1-14-23/20 od 09.11.2020. godine, Službena zabilješka MUP-a HNŽ PS Mostar, Centar broj 02-02/5-3-14-837/20 od 09.11.2020. godine, zatim Službena zabilješka MUP-a HNŽ PS Mostar Centar broj: 02-02/5-3-14-839/20 od 09.11.2020. godine, Zapisnik o lišenju slobode MUP-a HNŽ-a PS Mostar Centar broj: 02-02/5-345/20 od 09.11.2020. godine, Naredba za pretragu prostorija osoba i stvari MUP-a HNŽ UP SKP Mostar broj 02-02/3-1-270/20 od 09.11.2020. godine, Zapisnik o pretrazi MUP-a HNŽ SKP Mostar broj 02-02/3-1-16/20 od 09.11.2020. godine, foto-dokumentacija pretresa BMW Marke Škoda tip Fabia reg. Oznaka J-13-T-481 crvene boje MUP-a HNŽ UP SKP Centar za krim tehnička vještačenja broj 02-02/3-5-119/20 od 12.11.2020. godine, foto-dokumentacija pretresa stana u ulici Kralja Tomislava broj 14/11 kod MUP-a HNŽ UP SKP Centar za krim tehnička vještačenja broj:02-02/3-5-118/20 od 12.11.2020. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta MUP-a HNŽ SKP Mostar broj: 02-02/3-1-40/20 od 09.11.2020. godine, Zapisnik o oduzimanju predmeta MUP-a HNŽ SKP Mostar broj: 02-02/3-1-274/20 od 10.11.2020. godine, Naredba za čuvanje Županijskog suda u Mostaru, broj: 07 0 K 018515 20 KPP od 10.11.2020. godine, Službena zabilješka MUP-a HNŽ SKP Mostar broj: 02-02/3-1-277/20 od 11.11.2020. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta MUP HNŽ-a SKP Mostar 02-02/3-1-41/20 od 09.11.2020. godine, Zapisnik o oduzimanju predmeta MUP-a HNŽ-a SKP Mostar broj: 02-02/3-1-275/20 od 10.11.2020. godine, Naredba za čuvanje Županijskog suda u Mostaru broj: 07 0 K 018515 20 Kpp 2 od 11.11.2020. godine, Potvrda o privremeno oduzimanju predmeta MUP-a HNŽ-a SKP

Mostar broj: 02-02/3-1-42/20 od 16.11.2020. godine, Zapisnik o oduzimanju predmeta MUP-a HNŽ SKP Mostar broj: 02-02/3-1-42-SL/20/ZP od 16.11.2020. godine, USB- stik nadzora sa adrese Brune Bušića broj 7, Naredba za čuvanje Županijskog suda u Mostaru broj: 07 0 K 018515 20 Kpp 4 od 17.11.2020. godine, Zapisnik o otvaranju i pregledu predmeta i dokumentacije ŽT Mostar broj T07 0 KT 0028334/20 od 26.11.2020. godine, Zapisnik o otvaranju i pregledu predmeta i dokumentacije ŽT Mostar isti broj od istog datuma, Zapisnik o otvaranju i pregledu predmeta i dokumentacije ŽT Mostar isti broj: T07 0 KT 0028334/20 od 14.12.2020. godine, foto-dokumentacija MUP-a HNŽ UP SKP Mostar Centar za krim tehnička vještačenja broj: 02-02/3-5-126/20 od 02.12.2020. godine s nazivom kronološki slijed dijela događaja navedenog dijela, odnosno kretanja osumnjičenog Cvitanović Josipa zv. „Cviki“ sa video prikazanim fotografijama, Naredba za uzimanje nespornog uzorka krvi ŽT Mostar T07 0 KT 0028334/20 od 09.11.2020. godine, Zapisnik o pregledu dr. medicine Doma zdravlja Mostar broj: 00640 od 09.11.2020. godine na ime Josip Cvitanović, Naredba za izvođenje obdukcije ŽT Mostar broj: T07 0 KTA 0028334/20 od 10.11.2020. godine, Zapisnik sa obdukcije Županijskog tužiteljstva broj T07 0 KTA 0028334/20 od 11.11.2020. godine, Naredba za DN-a vještačenje Županijskog tužiteljstva Mostar broj: T07 0 KT 0028334/20 od 17.11.2020. godine, Naredba za balističko vještačenje ŽT Mostar broj: T07 0 KT 0028334/20 od 17.11.2020. godine, Naredba za balističko vještačenje (pištolja i municije) ŽT Mostar broj: T07 0 KT 0028334/20 od 17.11.2020. godine, Naredba za mehano skopsko vještačenje ŽT Mostar broj: T07 0 KT 0028334/20 od 17.11.2020. godine, Naredba za vještačenje alkohola u krvi osumnjičenog ŽT Mostar broj: T07 0 KT 0028334/20 od 18.11.2020. godine, Naredba za vještačenje sumnjivih materija iz krvi osumnjičenog ŽT Mostar broj: T07 0 KT 0028334/20 od 18.11.2020. godine, Naredba za neuropsihijatrijsko vještačenje ŽT Mostar broj: T07 0 KT 0028334/20 od 23.12.2020. godine, Naredba za psihološko vještačenje ŽT Mostar broj: T07 0 KT 0028334/20 od 11.01.2021. godine, Nalaz i mišljenje Liječničke komisije za medicinsko vještačenje iz oblasti branitelja za invalidske zaštite broj: Z-RVI-MO-4772/15 od 09.12.2016. godine i Uvjerenje broj: 06/4-43-19-1399/16 od 13.12.2016. godine i presuda Županijskog suda u Mostaru broj K-28/04 od 7. 12. 2004. godine.

Optuženik je u prvom postupku predložio da se saslušaju kao svjedok Dragan Kvesić sa adrese Blajburških žrtava 69b, Mostar, na okolnosti događanja koje su prethodile činu ubojstva, pa je sud pozvao ovog svjedoka koji je pristupio sudu i izjavio da on ne zna zbog čega je pozvan jer on o događaju ne zna ništa, a i optuženik je sa čuđenjem pitao tko je taj čovjek govoreći da ga on ne pozna.

Sud je tada pozvao i drugu osobu, također Dragana Kvesića ali sa adrese Ivana Miličevića 34, Mostar, koji je pristupio sudu i izjavio da on ne zna zbog čega je pozvan jer on o događaju ne zna ništa, a i optuženik je sa čuđenjem pitao tko je taj čovjek govoreći da ga on ne pozna.

U ponovljenom postupku, na glavnom pretresu koji je održan dana 05.10.2022. godine, branitelj optuženog je predložio da se opet pozove svjedok Dragan Kvesić, koji prijedlog je sud odbio obzirom da je sud već dva puta pozivao dvije različite osobe koje se nazivaju njegovim imenom, a koji su kako je već prethodno navedeno iskazali kako im nije jasno zašto su pozivani kao svjedoci kad o konkretnom događaju ne znaju ništa. Sa druge strane, na pitanje suda branitelju da obrazloži okolnosti na koje bi svjedok Dragan Kvesić svjedočio isti se izjasnio na okolnosti događaja koji je prethodio ubojstvu, dakle o istim okolnostima o kojima se ova dva svjedoka nisu mogli izjasniti niti im je išta od toga pozvano. Nadalje, sud nije povjerovao u konstrukciju odbrane da je taj svjedok Dragan Kvesić zaista i vidio sukob koji je prethodio samom ubojstvu, obzirom da iz dokazne građe ne proizlazi da je osoba Dragan Kvesić uopće bila na užem i širem licu mjesta izvršenja kaznenog djela, te da može imati bilo kakva

relevantna saznanja o konkretnom kaznenom djelu, jer ove činjenice nije potvrdio niti jedan svjedok koji je svjedočio u ovom predmetu, a niti to proizlazi iz bilo kojeg materijalnog dokaza. Stranka u kaznenom postupku ima pravo da poziva svjedoke radi ispitivanja na glavnom pretresu u cilju dokazivanja svojih navoda ili pobijana navoda iz optužnice, međutim na sudu je da ocjeni jesu li i mogu li iskazi predloženih svjedoka biti relevantni za predmet i mogu li oni ponuditi korisne informacije koji su nužni za odlučne činjenice u konkretnom predmetu, zbog čega ovaj sud zaključuje da je predlaganje ovog dokaza bilo nepotrebno i usmjereno jedino u cilju odugovlačenja ovog kaznenog postupka.

Optuženik je u prvom postupku predložio sudu da se kao svjedoci saslušaju ministar pravde BiH Josip Grubeša i njegov zamjenik Nezir Pivić na „okolnosti događaja“, ali je sud ovaj prijedlog odbio jer optuženik nije učinio vjerojatnim da te osobe išta znaju o samom događaju pri čemu je sud ocijenio da se na ovaj način optuženik izruguje sa sudom.

Optuženik je također predlagao da se na okolnosti događanja koje su prethodile činu ubojstva kao svjedok saslušava osoba čije on podatke ne može reći zbog navodnih prijetnji svjedoku te je i taj prijedlog sud odbio jer optuženik nije učinio vjerojatnim da ta osobe išta zna o samom događaju, zato što nije naveo ni ime osobe niti njegovu adresu, pri čemu je sud ocijenio i da se na ovaj način optuženik izruguje sa sudom.

Optuženikov brat je dao punomoć odvjetniku Harisu Hakaloviću za zastupanje optuženika, ali ovaj odvjetnik nije prihvatio zastupanje te je o tome pismeno izvijestio sud. Ni odvjetnik Branko Karadeglić za koga je optuženik tvrdio da je od njegovog brata dobio punomoć za zastupanje iako to nije bilo točno nije želio prihvatiti obranu optuženika te je o tome usmeno obavijestio sud. Valja napomenuti da je optuženik čitavo vrijeme trajanja postupka imao branitelja u osobi odvjetnika Semira Kajtaza koga je optuženiku još u prvoj fazi postupka postavio sud po službenoj dužnosti, a nakon što ga je on izabrao sa liste branitelja, i koji nije bio odlukom suda razriješen dužnosti branitelja.

Nakon što je sud u ponovnom postupku na održanom glavnom pretresu dana 05.10.2022 godine, u skladu sa uputom Vrhovnog suda FBiH i na temelju odredbe čl. 331 a. st.4. ZKP-a FBiH prihvatio sve dokaze koji su izvedeni u prvom postupku i pročitao ih na glavnom pretresu na što branitelj i optuženi nisu prigovarali, i nakon što su branitelj i optuženi iznijeli nove dokazne prijedloge o kojim prijedlozima je sud odlučio procesnim rješenjem na glavnom pretresu, i kada je optuženi tijekom svog obraćanja sudskom vijeću spominjao „Liska park“, predmet koji apsolutno nema nikakav značaj sa predmetnim postupkom, branitelj je istakao da je optuženi spominjući predmet „Liska Park“ mislio da se ustvari protivi čitanju svih dokaza iz prvog postupka te da inzistira na ponovnom izvođenju svih dokaza neposredno obzirom da u ponovljenom postupku sudi novo sudsko vijeće. Ovakav prijedlog odbrane sud je odbio budući da je odredbom čl. 331. a. st. 4. propisano da je prvostupanjski sud dužan da izvede sve procesne radnje i raspravi sva sporna pitanja na koja je ukazao drugostupanjski sud u svojoj odluci, te da će se iskazi saslušanih svjedoka i vještaka i pisani nalazi i mišljenja biti prihvaćeni kao dokazi i mogu biti pročitani ili reproducirani ukoliko su ti svjedoci i vještaci prilikom svjedočenja bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branitelja ili nisu bili unakrsno ispitani iako im je to bilo omogućeno, kao i u slučaju ako je to ovim zakonom drugačije određeno, te ukoliko se radi o dokazima iz čl. 276 st. 2. toč. e ovog zakona. U konkretnom slučaju, svi svjedoci i vještaci su u prvom postupku bili unakrsno ispitani od suprotne strane te im je omogućeno da unakrsno ispituju iste. U skladu sa navedenom odredbom sud je upoznao branitelja i optuženog, a nakon što je odbio prijedlog za ponovnim pozivanjem svjedoka i vještaka da neposredno svjedoče pred sudom, da će se u tom slučaju reproducirati audio snimci njihovih iskaza sa glavnih

pretresa koje su dali u prvom postupku, te na upit suda da li ima potrebe za istim, branitelj se izjasnio da nema potrebe, dok se optuženi nije želio izjasniti o navedenoj činjenici, te je dokazni postupak okončan nakon što nije bilo novih dokaznih prijedloga. Ovdje treba istaknuti da činjenica promjene sudskog vijeća u procesnoj situaciji kad glavni pretres počinje iznova ne povlači posljedice iz odredbe čl. 266 st. 2. i 3. ZKP-a FBiH koja propisuje ako se glava rasprava koja je bila odložena mora iznova početi ako se izmijenio sastav vijeća ili ako je odlaganje trajalo duže od 30 dana, ali uz suglasnost stranaka i branitelja vijeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo i da se ne vrši novi uviđaj nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka datih na ranijoj glavnoj raspravi, odnosno da se koristi zapisnik o uviđaju, te ako se rasprava drži pred drugim sucem, odnosno predsjednikom vijeća glavni pretres mora iznova početi i svi dokazi se ponovo moraju izvesti, te izuzetno, ako se pretres drži pred drugim predsjednikom vijeća, uz suglasnost stranaka i branitelja, vijeće može odlučiti da se ranije izvedeni dokazi neće ponovo izvoditi. Dakle, citirana odredba odnosi se na procesnu situaciju nastavljanja odloženog glavnog pretresa, dok je u konkretnom slučaju glavni pretres počeo iznova i pred novim sudskim vijećem, a imajući u vidu da je se branitelj izjasnio da nema potrebe za reproduciranjem audio snimaka sa prethodnih pretresa, te da su svi dokazi iz prvog postupka prihvaćeni i pročitani na temelju čl. 331 a. st. 4. ZKP-a FBiH, valjalo je odbiti prijedlog optuženog za ponovnim pozivanjem svjedoka i vještaka jer je takav prijedlog po ocjeni ovog suda nepotreban jer bi se izložili nepotrebnom i suvišnom ponavljanju, iziskivao bi nove troškove kaznenog postupka, a i po ocjeni ovog suda, usmjeren je odugovlačenju postupka što u svakom slučaju sud ne smije dopustiti.

Ovdje treba napomenuti da je Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj 07 0 K 018515 22 Kž 10 od 30. 6. 2022. godine prihvaćen prigovor odbrane da im nije omogućen dodatni rok za pripremu odbrane a nakon što je tužitelj izmijenio optužnicu na glavnom pretresu od 20.12.2021. godine, zbog čega je prvostupanjka presuda ukinuta i predmet vraćen ovom sudu na ponovni postupak. S tim u vezi, branitelj je u ponovnom postupku, na održanom glavnom pretresu od 05.10.2022 godine, nakon što je tužitelj pročitao izmijenjenu optužnicu zatražio dodatni rok za izjašnjenje po istoj optužnici što je ovaj sud odbio. Naime, tužitelj je na glavnom pretresu održanom dana 20.20.2021 godine izvršio izmjenu optužnice kojom prilikom je istu u pismenom obliku uručio branitelju i optuženom kada je i zatražen dodatni rok za pripremu odbrane na što je Vrhovni sud i ukazao u svojoj odluci u žalbenom postupku. Međutim, od dana kada su optuženi i njegov branitelj u posjedu izmijenjene optužnice pa sve do dana 05.10.2022 godine kada je održan novi glavni pretres u ponovljenom postupku je prošlo više od 9 mjeseci. U ovom vremenskom periodu branitelj i optuženi su imali i više nego dovoljno vremena da se pripreme i izjasne na navode iz izmijenjene optužnice, zbog čega je ovaj sud odbio prijedlog odbrane da im se omogući dodatni rok za pripremu odbrane, smatrajući da je i ovaj prijedlog imao jedino za cilj da se postupak odugovlači.

U nastavku obrazloženja iznijeti će se sadržaj iskaza svjedoka i vještaka.

Vještak psiholog Nermina Bajramagić odgovarajući na primjedbu branitelja da njen nalaz sadrži iskaz osumnjičenika je odgovorila: mi uzimamo zapravo dijelove, pojedine dijelove iz izjave, naravno imali smo šta sadrži sve psihološka ekspertiza odnosno šta smo uzimali u obzir, također uvid u zapisnike ono što smo imali na raspolaganju od tužilaštva. Znači to sve ulazi, to je jedna sinteza svih elemenata koji su se koristili prilikom izrade nalaza, tako da su to samo dijelovi, naravno nismo se samo na to, na taj dio oslanjali. Taj dio je neophodan za naš rad kako bi dali valjan nalaz i mišljenje.

Dalje je izjavila da je dobila naredbu Tužiteljstva s ciljem da se obavi zapravo psiho-intervju odnosno psiho-test, dalje je bio zadatak da se utvrdi karakteristike osobnosti osumnjičenog, kognitivne sposobnosti, da se sačini psihološki profil, klinička slika i utvrde eventualna psihološka stanja u vrijeme izvršenja krivičnog djela te opće psihičko stanje osumnjičenog što se više odnosi na domen je li neuropsihijatra o kojem će on malo više reći, i sve one okolnosti koje vještak primijeti u toku koje bi su bile od značaja za ovaj događaj. nakon zajedničkog intervju sa osumnjičenim prešlo se na psihološku ekspertizu, navedene su kao što već vidite anamnestički podaci znači ispitanik ima 47 godina, završio je srednju školu, kasnije DIF, nezaposlen, razveden, do sada više puta osuđivan. Iz anamnestičkih podataka ono što bi navela jeste da je on na vrijeme imao uredan psiho-motorni rast i razvoj, na vrijeme je ovaj krenuo u školu, ali je imao određenih poteškoća u ponašanju čije su zbog nediscipline već se znači u djetinjstvu pojavilo određene devijacije, ratni vojni invalid 80%, služio je vojni rok, preživio je teška traumatska iskustva, koja ga i danas progone, imao je zadovoljavajuće materijalne uvjete za život i prvi kontakt s psihijatrom je imao 2008. godine uz redovne kontrole tretmane kada je shvaćen pod dijagnozom trajnih promjena ličnosti nakon katastrofičnih događaj, hronična forma posttraumatskog stresnog poremećaja. Nakon zapravo uzetih je li i izjave osumnjičenog prešlo se na, prešlo se na metodologiju rada odnosno primjene psiho-dijagnostičkog instrumentarija, koji je sadržio kako sam već rekla intervju, opservaciju od samog ulaska do kraja ispitivanja, procjena intelektualne sposobnosti, verbalno skala za procjenu sposobnosti, razumijevanja, shvatanja, apstraktnog mišljenja, rasuđivanja. Skale za procjenu ispitivanja funkcije pažnje, pamćenja, instrumentarij odnosno ovaj inventari ličnosti, koji se koriste zapravo za strukturu njegovog profila, karakteristika i projektivna tehnika. Ono što smo, što se uočilo da je zapravo iz čega smo došli u zaključku, čega sam došla jeste da kompletno zapravo psihološka ekspertiza moram naglasiti znači da ona obuhvata sintezu znači ovih elemenata, od opservacije intervju, analize dokumentacije, primjene instrumentarija, kliničke slike koja je bitna, znači dolazimo do podatka da anamnestički testovni ponašajni pokazatelj govori da se radi o osobi verbalnih prosječnih intelektualnih sposobnosti sa znacima snižene efikasnosti. To znači da je analiza njegovog kognitivnog profila ukazala na određene varijacije na tom planu u domenu koncentracije, nekad i napuštanje, izbjegavanje iste situacije gdje je bio potreban stalni poticaj, sposobnosti, teškoće u pamćenju, sve se to može nekako da razumije kao u okviru afektivnog porijekla obzirom na strukturu i psihopatologiju koju ćemo kasnije vidjeti njegove ličnosti mogu se shvatiti ove kognitivne ovaj disfunkcije. Primijenjeni inventar ličnosti znači je ukazao na tendencije znači svaki inventar ličnosti ima kontrolne skale, imamo kliničke skale i u ovom slučaju došli smo do podatka da je ispitanik pokazao određene tendencije agravacije. To znači da je nastojao da naglasi više svoje tegobe postojeće. Obzirom što je je li korelaciji, zbog situacije u kojoj se on nalazi. Cjelokupan profil je dominirao znači kad gledamo kvalitativni kontativni analizu povišenjem svih kliničkih skala, sve su kliničke skale bile povišene i što u zajedno zapravo upućuje na teškoće njegove hronične neprilagođenosti uz jedne depresivne karakteristike, problemi ponašanja impulsivne prirode, niskog praga tolerancije na frustraciju, sklonosti rizicima koji drugi ljudi izbjegavaju, jedno afektivno labilnost, hipersenzibilnost u interakciji s drugim ljudima, jedno mogu slobodno reći dugotrajno neprilagođeno ponašanje odnosno sve su to elementi koji zadovoljavaju kriterije za ovaj karakteristike emocionalno poremećaja, nestabilnog poremećaja ličnosti. Znači ove osobe s ovim kodom, kako to se u praksi naziva, imaju iza sebe iskustvo jednog impulsivnog ovaj ponašanja. Nisu u stanju da odgode tu gratifikaciju impulsa, pa se često sukobljavaju s drugima, ne poštuju socijalne standarde i vrijednosti, skloni su ispadima u ponašanju, pokazuju dugotrajne obrasce ponašanja, nezadovoljni sobom, što je opis sve mogu reći u korelaciji sa tim manifestnim ponašanjem koji upućuje na probleme ponašanja i koji idu u prilog neprilagođenim kako ponašajnim tako kognitivnim, emocionalnim, perceptivnim crtama i ujedno što on ima jedan razvijen mehanizam, a to je ta jedna nefleksibilnost reagovanja na široki jedan opseg

socijalnih situacija. Ono što sam također navela da je osumnjičeni verbalizira da je moglo biti sve drugačije, ali pri verbalizaciji i opservaciji i praćenju opisa kritičnog događaja između dinamike njega i oštećenog, evidentira se od ranije na agresivnost, hostilnost odnosno nazire se jedna eksternalizirano okrunjivanje njega za počinjenje krivičnog djela, on je počeo bez pola riječi meni ničim izazvan udario, ovo su neki dijelovi, ne bih da sad ovaj da pominjem. Ispitanik je često na postavljena pitanja ono što je jako bilo interesantno odgovarao sa pitanjima da ne zna, da se ne sjeća ovaj određenih dijelova i što ujedno je li u jednom momentu kritičnog događaja kada je ovaj dobio udarac od oštećenog može se reći sa psihološkog aspekta, jer je to bio i zadatak, da se ta afektivna reakcija je bila pojačana samim tim udarcem obzirom kad pogledamo sve ove karakteristike koja ova struktura, koje sve strukture ima emocionalno poremećaj ličnosti odnosno te odlike da je zapravo se taj afekat razvio da nije se moglo ta kontrola afekta da se može da se smanji, da je on zapravo rezultirao takvim eksplozivnim ponašanjem. Znači sve te njegove teškoće i u ranijem osobnom socijalnom funkcionisanju kao i njegovom sad ponašanju u momentu najvjerojatnije počinjenog djela je li, ne možemo ništa sa sigurnošću tvrditi, može se najprije razumjeti na prirodi njegove ličnosti odnosno emocionalno-nestabilnog poremećaja, impulsivni tip i u skladu što je hronificiranim PTSP-om koji on već ima detektovan medicinskom dokumentacijom, a naravno i kliničkim utiskom koje smo dobili tokom eksploracije. Ta agravacija upravo znači ovo da su sve te skale iznad tog skora previše naglašene, da su iznad 70, 80 iznad ovaj što ukazuje zapravo, a samo ta hipomanija je snižena, a sve ostale kliničke skale su naglašene, obzirom i na kontrolne skale skala, laži, davanje socio-poželjnih odgovora, skala je znači bila na u agravaciji odnosno da su povišene sve te skale i onda se radi nakon toga, radi se ta kvalitativna odnosno kvalitativna analiza čestica rečenica koje je on odgovorio, to je upitnik od 201 rečenicu i onda se radi analiza tih rečenica i izvode se zaključci na osnovu je li određenih normi, obzirom da ima priručnik, da imaju norme na koje se može potvrditi i reći kakva je ovo struktura u takvim slučajevima kada dobijemo hajmo reći jedan profil koji nam ovaj u tom trenutku sa pouzdanošću ne može pokazati te neke ovaj elemente, ali može nam obzirom jer se najčešće ovi profili i dobiju u sudskim slučajevima, u sudskoj praksi je slučaj kada ovaj osumnjičeni je li pacijent želi da naglasi previše svoje ovaj ili također ili da simulira ili disimulira svoje simptome.

Vještak psihijatar dr. Abdulah Kučukalić je odgovarajući na primjedbu branitelja da nalaz sadrži iskaz osumnjičenika odgovorio da su postupili po naredbi tužilaštva i svu dokumentaciju koju smo dobili od tužilaštva mi smo imali na uvid uz normalno naš psihijatrijski pregled i našu procjenu medicinske dokumentacije koja je također bila dostavljena vještacima. Iskaz osumnjičenika je nešto što vještaci pročitaju, ali nije argument za vještake da ono što je rečeno u iskazu je nešto što se uzima u obzir kao argument koji se kasnije prezentira u nalazu neoboriv argument, znači iskaz je nešto što eto i vještaci se upoznaju s tim, ali njihov klinički pregled je ono što opredjeljuje vještake da daju svoj nalaz i mišljenje.

Nadalje je izjavio: dobili smo naredbu tužiteljstva, po tužitelju Željko Rezo, u naredbi za timsko neuro-psihijatrijsko vještačenje se zahtjeva od vještaka da pregledaju osumnjičenog Josipa Cvitanovića, da se izjasne o njegovoj uračunljivosti u vrijeme počinjenja kaznenog djela, da se izjasne o opštem duševnom stanju, mentalnom zdravlju osumnjičenog na okolnosti sposobnosti osumnjičenog da učestvuje u sudskom odnosno u daljnjem postupku. Također u naredbi je rečeno da vještaci ukoliko utvrde da je duševno stanje osumnjičenog poremećeno, da se izjasne o vrsti tog poremećaja i uticaju tog poremećaja na njegovu uračunljivost odnosno učestovanje u sudskom postupku. Koristili smo uobičajenu međunarodnu priznatu i stručnu metodologiju za procjenu duševnog stanja Josipa Cvitanovića pri čemu smo kao što sam rek'o stekli uvid u dokumentaciju tužilaštva, zatim u medicinsku dokumentaciju koja nam je data na uvid i koju smo taksativno nabrojali u našem nalazu, zatim smo izvršili, uzeli anamnestičke

podatke, također smo procijenili strukturu ličnosti ispitanika, procijenili njegove mehanizme adaptacije, zatim procijenili intelektualne i kognitivne potencijale, a onda kroz procjenu psihičkog statusa procijenili njegove psihičke funkcije počev od svijesti, pamćenja, pažnje, mišljenja, vojne, vojne aktivnosti i psihomotorike, te nakon toga smo stekli i uvid u nalaz psihologa kolegice i nakon evaluacije svih dobivenih parametara dali smo u našem zaključak i mišljenje vezano za zahtjev tužilaštva. Mi smo u našem mišljenju i zaključcima istakli da nakon kompletne analize Josip Cvitanović ne boluje od neke trajne duševne bolesti, od privremenog duševnog poremećaja psihotičnog karaktera, nismo registrirali organski uslovljenu duševnu bolest, ovisnost o alkoholu ili psiho-aktivnim supstancama. Registrirali smo na osnovu svih ispitivanja, koje sam rekao, koje smo radili, da Josip Cvitanović ispunjava sve uslove za postavljanje dijagnoze emocionalno-nestabilnog poremećaja ličnosti prema DSM-5 kriterijima dijagnostičkim, psihijatrijskim, a između ostalog su ti simptomi nizak prag tolerancije na frustracije, sklonost impulzivnim reakcijama, slaba kontrola afekta i ino impulsa, sumnjičavost, namjere drugih ljudi, smanjena sposobnost empatije i suosjećanja prema potrebama okoline, tendencija zadovoljavanja svojih potreba bez odlaganja po principu odmah i sada, te ne razmišljanja o posljedicama svojih aktivnosti. Taj proces dugotrajnog maladaptivnog ponašanja datira već još od pred adolescentnog perioda kada je vrlo često dolazio u konflikt sa svojim vršnjacima i pokazivao određene agresivno ponašanje odnosno bježanje iz škole, tada je se to moglo okvalificirati kao poremećaj ponašanja. Također smo kod Josipa na osnovu urađenih ispitivanja, a i na osnovu medicinske dokumentacije koja je evidentirala da boluje od posttraumatskog stresnog poremećaja hroničnog, koji je nastao kao posljedica preživljenih ratnih intenzivnih trauma gdje je često njegov život bio u neposrednoj opasnosti i što je dovelo do određenih promjena i u strukturi ličnosti, a i na psihičkom planu, te su prisutni svi oni simptomi kojih se moraju ispuniti da bi se postavila dijagnoza hroničnog posttraumatskog stresnog poremećaja, a to su simptomi izbjegavanja, impulzivni simptomi, simptomi hiperpobuđenosti i ovaj razdražljivosti, koje smo naveli u svom nalazu. Kada je riječ tada smo fokus naše pažnje je bio moment izvršenja krivičnog djela. Tada smo se ovaj fokusirali na njegovo afektivno stanje, jer je on jedan duži vremenski period bio u nekom hajmo reći blagom do srednjeg stupnja konfliktu sa oštećenim, a neposredno prije ovaj, neposredno prije izvršenja krivičnog djela, osumnjičeni je na jedno 15-ak do 20 minuta prije došao u neposredni sukob sa oštećenim, fizički sukob pri čemu je zadobio jednu tešku tjelesnu povredu prelom nosnih kostiju i septuma. Zatim, normalno smo prešli na onaj dio koji je bitan za nas, a to je procjena psihičkih funkcija osumnjičenog u momentu izvršenja krivičnog djela. Na osnovu toga mi donosimo zaključak da je njegov stepen afektivne napetosti prešao srednji stupanj jer su psihičke funkcije svijest, pažnja, pamćenje, mišljenje i voljna aktivnost bili značajno reducirani. I to je dovelo do jedne, a uzrok tome je afektivna razdraženost, a zatim je uslijedila i jedna impulzivna reakcija jedno agresivno ponašanje i izvršenja krivičnog djela. Svakako da ovakvoj jednoj afektivnoj razdraženosti je doprinijela i sama struktura ličnosti ispitanika, jer se radi na osnovu relevantnih podataka o teškom poremećaju ličnosti koje sam opisao, emocionalno nestabilni poremećaj ličnosti, a i poremećaju strukture ličnosti uslovljenom dugotrajnom ratnom traumatizacijom i simptomima hroničnog posttraumatskog stresnog poremećaja. Znači on je bio mnogo osjetljiviji, vunerabilniji, na razne traume, u čemu je ispoljavao jednu ljutnju i agresivnost koju nije mogao kontrolirati. I zbog toga je došao u takvo sveukupno je to uticalo da dođe u stanje jake afektivne nadraženosti pri čemu sam rekao te psihičke funkcije su bili kompromitovane i shodno struci i nauci njegova uračunljivost je bila bitno smanjena tempore kriminis. Radilo se znači o privremenom duševnom poremećaju, privremena duševna poremećenost. Što se tiče procjene njegovih intelektualnih kongitivnih sposobnosti to je sa psihološkog aspekta opisala i kolegica psiholog, a mi smo također sa psihijatrijske procjene procijenili da te kongitivne sposobnosti nisu teško narušene, ali postoji jedan blagi pad što je sasvim razumno s obzirom na traume koje je u životu imao. S te strane nema elemenata koji bi uticali da kažemo da Josip

Cvitanović nije procesno sposoban, znači on je procesno sposoban i može učestvovati što se tiče intelektualno kognitivne funkcionalnosti u sudskom procesu. Kad kažemo da nismo registrirali da ispitanik boluje od nekog privremenog duševnog poremećaja ili trajnog psihotičnog karaktera, to podrazumijeva i da ne boluje od šizofrenije, jer šizofrenija je jedna hronična, duševna, psihotična bolest. To smo utvrdili na osnovu pregleda i ispitivanja ispitanika i na osnovu medicinske dokumentacije koju smo imali na uvid. Pojasni da zaključak tima vještaka nije donesen na osnovu tužiteljske, sudske i policijske dokumentacije, već su oni to uzeli kao tvrdnju tada osumnjičenika za njih ispitanika, ne ulazeći u ocjenu je li to istina ili nije istina. To je samo ono što smo mi pročitali, a istina koju smo mi iznijeli u našem nalazu je posljedica našeg stručnog rada koje sam evo maloprije prezentirao. Sigurno da poremećaj strukture ličnosti koji je prisutan kod ispitanika kao i poremećaj koji je uslovljen dugotrajnom traumatizacijom, a dijagnosticiran kao posttraumatski stresni poremećaj pojačavaju afektivnu razdraženost, pri tome postoji kod takvih osoba kao što sam opisao slaba kontrola zbog ponašanja, sumnjičavost izražena, skloni su impulzivnim reakcijama, pogotovo u frustrirajućim situacijama, njihovi mehanizmi odbrane su mnogo lošiji da bi prevazišli intelektualno takvu jednu stresnu situaciju i zato oni češće dolaze u situaciju da prave krivična djela, nego osobe koji nemaju te poremećaje. Ali je svakako mnogo češće i realnije i u praksa to pokazuje da osobe sa ovim poremećajima češće izvršavaju krivična djela. Mi smo dobili naredbu od Kantonalnog suda u Mostaru da se izjasnimo na da li Josip Cvitanović je sposoban odgovoriti na postavljena pitanja, shvatiti značaj svojih odgovora i da li je sposoban pratiti aktivno sudjelovanje u kaznenom postupku. Također smo imali ponovo uvid u svu onu medicinsku dokumentaciju koju smo naveli u prethodnom nalazu, također smo imali i dokumentaciju medicinsku iz pritvora o njegovom aktuelnom stanju medicinskog tokom boravka u pritvoru, gdje on, ni u jednom nalazu nije navedeno da osumnjičeni pokazuje neke simptome bolesti, pogotovo psihotičnog karaktera, ali su evidentirane one promjene koje sam rekao. Poremećaj ličnosti i PTSP. Znači naše je mišljenje da ne postoji nikakav opravdani razlog ili razlozi koji bi doveli u sumnju potpunu procesnu sposobnost Josipa Cvitanovića, osim njegovog eventualnog svjesnog izbjegavanja sudjelovanja u kaznenom postupku.

Na pitanja branitelja odgovara: Na osnovu medicinske dokumentacije Josipu Cvitanoviću je propisan lijek leponex klopazin, generičko ime. To je lijek antipsihotik, prevashodno antipsihotik, ali se daje i za psihotična stanja i za nepsihotična stanja u psihijatriji. Normalno, pri tome se vodi računa kolika je doza lijeka i s kojim drugim lijekovima se kombinira leponex, odnosno, klopazin. Nije mi prezentirana nikakva medicinska dokumentacija koja bi uvjerila vještaka da je osumnjičeni zbog šizofrenije liječen u nekoj psihijatrijskoj ustanovi da bi se postavila dijagnoza šizofrenija, znači ne može se postaviti dijagnoza šizofrenije na osnovu nekog nalaza u kojem nije opisano ništa, a stavljena dijagnoza. Prethodno, da bi se postavila dijagnoza šizofrenije potrebno je najmanje godinu dana pratiti takvog pacijenta i registrovati tegobe i njegovo psihičko stanje u medicinskoj ustanovi, znači bolnicu. Nemamo nijednog podatka da je on liječen u nekoj psihijatrijskoj ustanovi nego samo jedan nalaz od doktorice koja, doktora koji navodi samo dijagnozu F 20. Ne možete postaviti dijagnozu tako a da nemate one objektivne parametre koji se po dijagnostičkim kriterijima medicinskim, psihijatrijskim, moraju ispuniti da bi se postavila dijagnoza.

Na pitanja optuženika odgovara: Ja sam pročitao ono što sam dobio, to je nalaz od 9. 12. 2016. god. Liječnička komisija za medicinsko vještačenje iz oblasti braniteljske-invalidske zaštite. Pročitao sam, ali evo, mogu vam reći to je nalaz vojno ljekarske komisije koja procjenjuje vaš invaliditet. To je sasvim druga stvar od onoga što smo mi dužni da procjenjujemo. Znači nema nikakve veze, oni invaliditet vaš ocjenjuju, a mi procjenjujemo nešto sasvim drugo. Ovaj nalaz od dr Martinca to je od 27. 9. 2018. godine, nalaz ambulanti iz Centra za mentalno zdravlje, u kojem doslovno piše, čitavom tom nalazu dijagnoza F 62 trajne promjene ličnosti nakon katastrofičnih doživljaja, mutacija persone

potkatastrofikaperfomans, i F 20 paranoidna šizofrenija, to je sve što piše u tom nalazu. Paranoidna šizofrenija, ja sam već jednom rekao mora se bolnički liječiti, mora se dijagnostički u toku hospitalizacije procijeniti da li je to paranoidna šizofrenija ili nije. Vi možete imati koliko hoćete nekih drugih bolesti koje slične npr. na šizofreniju a nisu šizofrenija. Vi niste nikada imali takvu jednu hospitalizaciju a ima Psihijatrijska klinika u Mostaru, vrlo eminentna, sa eminentnim stručnjacima koji su mogli to uraditi i dati vam onda otpusno pismo sa oni već znaju, onim argumentima koji potvrđuju da bolujete od toga. Vi to nikad niste uradili i za ozbiljnog doktora ne može se ta dijagnoza smatrati kao adekvatna i validna koja je data na osnovu evo, nema čak ni opisa vaših psihičkih funkcija u tom nalazu, nego samo dijagnoza.

Sud je u ponovljenom postupku, na glavnom pretresu koji je održan dana 05.10.2022. godine odbio prijedlog branitelja da se vještak Abdulah Kučukalić ponovo pozove i neposredno ispita imajući u vidu da je navedeni vještak svoj nalaz detaljno iznio u prvom postupku kada je direktno, unakrsno i dodatno ispitan od stranaka u postupku i branitelja, a koji nalaz je u skladu sa odredbom čl.331.a. st. 4. pročitan na ponovljenom glavnom pretresu, te ovaj sud smatra da je bilo nepotrebno ponovo pozivati vještaka da se izjašnjava o onim činjenicama iz predmetnog nalaza i mišljenja koja je već iznosio u prvom postupku i koji nalaz ovaj sud u svemu prihvata kao objektivan, stručan i urađen u skladu sa pravilima struke, i na temelju kojeg nalaza je ovaj sud izvršio intervenciju u činjeničnom supstratu glede preciziranja bitno smanjenje uračunljivosti kod optuženog, stoga je i ovaj dokazni prijedlog sud odbio zaključujući da je isti usmjeren jedino u cilju odugovlačenja ovog kaznenog postupka.

Vještak Enera Čavčić je izjavila da je od Uprave policije, Sektor kriminalističke policije, Ministarstva unutrašnjih poslova iz Mostara, dobila naredbu Tužiteljstva HNŽ Mostar koja se odnosi na vještačenje prisustva koncentracije alkohola u krvi osumnjičenog Josipa Cvitanovića iz Mostara, uz naredbu za vještačenje dostavljen je i materijal za vještačenje. Pri vađenju krvi u ustanovi gdje se to radi mora se popuniti zapisnik o vađenju krvi kojeg treba potpisati ljekar u čijem prisustvu je izvađena krv tako da je i to dostavljeno. Obzirom da je bilo dovoljno uzorka, da je zapisnik o uzimanju uzorka popunjen i potpisan, prišlo se radu i ustanovljeno je da u krvi koja je uzeta 9. 11. 2020. godine u 22 sata i 26 minuta označena brojem 8870 nije nađen alkohol.

Na pitanja branitelja odgovara: moja Ustanova, odnosno ja kao vještak kad dobijemo uzorke da nekom vještačimo koncentraciju alkohola znači prvo moramo imati naredbu, onda imamo tko je poveo tog osuđenika da mu se izvadi krv, pa imamo ljekara koji je tu prisustvovao, pa imamo zapisnik koji je ovjeren od njih od Institucije, pa imamo zapakovanu tu kovertu i ja sve to pregledam iako je to sve uredu pristupam radu. Znači da je bilo šta od ovoga ne ispoštovano ja to ne bih ni uzela u rad, i vratila bih iz tog i tog razloga, zbog nepotpune dokumentacije, zbog neimanja uzorka nećemo raditi to. U ovom slučaju je sve bilo uredu i ja sam izvršila analizu i poslala Nalaz vještačenja.

Vještak Nermina Korać je izjavila: mi smo zaprimili naredbu 20. 11. 2020. godine kojom je traženo da se po vještaku kojeg odredi Zavod izvrši vještačenje na okolnosti prisustva sumnjivih materija iz uzroka krvi izuzetih od Josipa Cvitanovića zv. Cviki i da ukoliko se u navedenom uzorku krvi pronađu sumnjive materije vještak će se izjasniti o kojoj vrsti i količini, te djelovanju sumnjivih materija se radi. Pristupilo se preuzimanju uzorka, naravno tu je i pregled uzoraka da li su adekvatno upakovani, označeni i da li ima dovoljno uzorka za analizu i nakon toga kad smo sve pregledali, konstatovali smo da je sve uredno i pristupilo se hemijsko-toksikološkoj analizi ovog uzorka krvi na prisustvo opojnih droga, lijekova i ostalih sredstava ovisnosti. Radili smo znači metodu, potvrđnom metodom, u toksikološkoj analizi, to je gasno masena hromatografija koja je zvanična i priznata metoda u svijetu. Za određivanje psihoaktivih

supstanci i onaj konstatovali smo da nije detektovano prisustvo niti lijekova niti drugih sredstava ovisnosti u dostavljenom uzorku krvi.

Na pitanje branitelja odgovara: Znači svako radi svoj posao, ovo što se tiče našeg posla u toksikološkoj laboratoriji mi jasno imamo u našem izvještaju da mi ne odgovaramo na uzorkovanje transport i propisno pakovanje, to propisno pakovanje mi provjerimo, znači vidimo da je uzorak propisno zatvoren, označen, upakovan i pristupimo, i vjerujemo naravno i mislim da svako radi svoj posao onako kako zahtjeva nauka i struka

Vještak za analizu DNK u Centru za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja Maja Martinović Muk je izjavila da je od Federalne uprave policije dobila naredbu Županijskog tužiteljstva Mostar broj 07 0 KT 0028334 20 od 17. 11. 2020. godine i sav materijal te je bilo potrebno da se na dostavljenim brisevima i nespornim uzorcima odredbi genetski kod odnosno DNK profil, te izvrši komparacija profila nespornog oštećenog Marka Radića, nespornog osumnjičenog Josipa Cvitanovića sa dobivenim DNK profilima spornih tragova. U dostavljenim materijalima je bilo dovoljno predmeta odnosno dokumentacije koja je potreba da sačinite valjan nalaz i mišljenje. Na vještačenje su dostavljeni trag broj 2 to su mrlje koje asociraju na krv, zatim trag uzeti latirani štapić, znači svi ovi tragovi su brisevi, trag broj 7 isto mrlja koja asocira na krv, trag broj 8 više crvenih mrlja ispred stepenica ulaza u zgradu, trag broj 9 više crvenih mrlja na stepenicama ulaza u zgradu, trag broj 10 više crvenih mrlja u ulazu u zgradu na stepenicama ispred lifta, trag broj 16 više crvenih mrlja u ulazu u zgradu ispred lifta, trag broj 17 više crvenih mrlja u ulazu u zgradu opet ispred lifta i prilikom vršenja obdukcije oštećenog Marka Radića uzeta je nesporna krv a naredbom Županijskog tužiteljstva Mostar uzet je nespornan uzorak krvi osumnjičenog Josipa Cvitanovića. Sav je materijal najprije pregledan u cilju da se vidi da li je uredno zapakiran i dostavljen, obzirom da je sve bilo propisno dostavljeno, prešlo se na otvaranje jednog po jednog dostavljenog priloga, kako bi se pregledalo u cilju pronalaska bioloških tragova. Tako u žutoj koverti sa natpisom „tragovi sa lica mjesta“ i to broj 2,7,8,9,10a, 16, 17 i nesporni brisevi krvi uzeti prilikom obdukcije Radić Marka. Tako su znači svi ovi tragovi brisevi dostavljeni pod brojevima 2,7,8,9,10,16 i 17, radilo se ustvari o latiranim štapićima sa tragom crveno smeđe boje i prilikom testiranja i preliminarno i potvrdno utvrđeno je da se radi o tragovima krvi humanog porijekla. Smeđa vreća velika sa natpisom „Radić Marko zvani Maka ubistvo 09.11.2020.godine, odjeća za vještačenje“, tu se nalazi kožna jakna crne boje sa patent zatvaračem marke Replay veličine XL na kojoj se sa prednje strane te sa unutrašnje stražnje strane više u donjem dijelu iste znači nalaze natopine crveno smeđe boje koje asociraju na krv, zatim majica kratkih rukava tamno sive boje marke Champion veličina XL na kojoj se opet uočavaju natopine tečnosti crven smeđe boje locirane sa prednje strane na rukavima i u donjem dijelu sa stražnje strane. Znači ovi tragovi odgovaraju lokaciji tragova na samoj jakni. Potkošulja bijele boje natopljena tragovima crveno smeđe boje odnosno krvlju, uglavnom sa prednje strane te opet sa stražnje strane u donjem dijelu opet odgovara lokaciji tragova na gornjim dijelovima odjeće odnosno majice i jakne. Zatim farmerke plave boje marke Replay veličine 34 sa kožnim opasačem crne boje, kojem nedostaje dio toke, na farmerkama se uočavaju natopine crveno smeđe boje locirane uglavnom sa prednje strane oko šlica i u području pojasa sa stražnje strane, te tragovi crveno smeđe boje po cijelim nogavicama sa obje strane. Bokserice odnosno gaćice plave boje marke Montegove, veličine XL na kojima se uočavaju natopine crveno smeđe boje sa prednje strane ispod šlica kao i na farmerkama i desno ispod pojasa te sa stražnje strane u području pojasa i ispod. I trag broj 19 rasprsnuta košuljica zrna sa obdukcije na kojoj nije konstatirano prisustvo vidljivih tragova biološkog porijekla. Svi ovi tragovi koje sam navela kao natopine crveno smeđe boje na odjevnim predmetima Radić Marka znači ustanovljeno je da se radi o tragovima krvi humanog porijekla. Za DNK analizu su izdvojeni dijelovi svih navedenih briseva sa lica mjesta i uzeti su isječki tragova krvi sa odjevnih predmeta Radić Marka i naravno stavljeni su nesporni brisevi

krvi lica Radić Marko i Josip Cvitanović te bris košuljice zrna trag broj 19 na kojem nije bilo vidljivih tragova ali smo skinuli bris da bi uradili DNK analizu. Sama DNK analiza je urađena po protokolima za ovu vrstu tragova odnosno uzoraka, konstatirana je količina DNK dovoljna za dalju analizu iz svih pripremljenih uzoraka i sama DNK analiza je prikazana numerički tabelarno u tabelama na stranama 4 i 5 od 6 samog nalaza i mišljenja. Nakon svih ovih provedenih ispitivanja može se dati sljedeće mišljenje. Na sljedećim izdvojenim tragovima konstatirano je prisustvo krvi humanog porijekla, to su dostavljeni brisevi sa lica mjesta označeni kao tragovi 2,7,8,9,10,16 i 17 te odjevni predmeti Marka Radića i to jakna, majica, hlače, potkošulja i bokserice. Iz sljedećih pripremljenih DNK izolata, a to su isječki sa brisa tragova krvi označenih kao trag broj 2,7,8,9,10 i 16 sa lica mjesta, zatim bris traga sa prednje strane jakne Radić Marka, isječak krvi sa stražnje unutrašnje strane jakne Radić Marka, isječak krvi sa donje stražnje strane majice, znači iz svih ovih tragova su dobiveni puni DNK profili jedne iste muške osobe koja se za sve alele analiziranih izolata poklapa sa dobivenim nespornim DNK profilom lica Marko Radić. Iz sljedećeg DNK izolata to je isječak krvi sa prednje strane lijeve nogavice iznad koljena farmerki Radić Marka dobiven je parcijalno miješani DNK profil u kojem se kao dominantna doprinosioc javlja nesporni DNK profil lica Marko Radić dok je ostatak primjesa nekog drugog biološkog materijala, minorna primjesa. Iz sljedećeg DNK izolata, to je trag broj 19 to je bio bris košuljice zrna izvađenih iz tijela dobiven je djelomični odnosno parcijalni miješani DNK profil u kojem se dominantna frakcija opet poklapa sa nespornim DNK profilom lica Marko Radić, dok ostatak čini opet minornu primjesu nekog drugog biološkog materijala nepodobnog za komparaciju. Iz sljedećeg DNK izolata to je jednostrano latirani štapić sa tragom crveno smeđe boje označen kao trag broj 17 s lica mjesta, dobiven je puni DNK profil jedne muške osobe koja se za sve alele analiziranih pokusa u potpunosti poklapa sa dobivenim nespornim DNK profilom lica Josip Cvitanović. Odjevni predmeti su bili poslani sa biološkog na balističko i mehanoskopsko vještačenje, te su vraćeni kao dio njihovog priloga a uz ovaj nalaz i mišljenje su vraćeni dostavljeni brisevi sa lica mjesta i nesporni brisevi lica Marko Radić i Josip Cvitanović. To bi bio nalaz i mišljenje. Svi ovi dostavljeni tragovi koji su dostavljeni od Sektora krim policije podudarili su se sa osobom Marko Radić dok jedino trag broj 17 koji je označen kao mjesto pronalaska više crvenih mrlja ulaz u zgradu ispred lifta koja asocira na krv se podudario sa osobom Josip Cvitanović.

Vještak Alija Kotarević je izjavio da radi u Federalnoj upravi policije, Centru za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, u Odsjeku za balistička i mehanoskopska vještačenja kao vještak za navedenu oblast. Dobio je tri naredbe za balističko vještačenje broj 307 0 KT 008334 20 od 17.11.2020. godine. naredbom je traženo, naredbama je traženo da se izvrši vještačenje tragova broj 3,4,5,14 i 15 , to su u pitanju čahure ispaljenih metaka i fragmenti košuljice zrna pronađeni na stepenici ulaza u zgradu, trag broj 12 jezgro zrna ispaljeno iz vatrenog oružja na ulazu zgrade pronađeno, trag broj 13 fragment košuljice zrna ulaza zgrade, zatim prilikom vršenja obdukcije tijela oštećenog Radić Marka odjeća njegovog, dakle kožna jakna crne boje, majica kratkih rukava sive boje, džins hlače plave boje i kožni opasač crne boje i fragment košuljice zrna pronađeno u kožnoj jakni označeno kao trag broj 19, zatim izuzeta odjeća od osumnjičenog Cvitanović Josipa zvani Cviki sin Grge, majica kratkih rukava i pamučna trenerka donji dio, donji dio, ova odjeća je bila predmet hemijskih vještačenja a ovi predmeti su izuzeti prilikom vršenja uviđaja dana 19.11.2020.godine, zatim prilikom obdukcije koja je rađena po naredbi ovog Tužiteljstva dana 11.11.2020.godine, i dobrovoljnom predajom predmeta osumnjičenog Cvitanović Josipa. Dakle, dalje dostavljen je bio i pištolj marke petobereta 6.35 milimetara sa 6 koma (ne razumije se) municije i 17 komada municije 7,62 milimetra a koji predmeti su pronađeni prilikom pretresa vozila škoda fabija registarskih oznaka J13-T-480 i stana u ulici Kralja Tomislava broj 14/11, ovim naredbama je traženo da se izvrši ova vještačenja ovih tragova, odnosno da se utvrdi kalibar pronađen iz čahura na licu mjesta te

da li je svih pet metaka čahura ispaljeno iz istog oružja, zatim kalibar zrna, zatim po mogućnosti utvrditi da li fragment košuljice zrna metalno jezgro zrna pronađen prilikom vršenja uviđaja i obdukcije tijela ubijenog pripadaju ispaljenim mecima odnosno pronađenim čahurama, da li na dostavljenoj odjeći oštećenog Radić Marka ima prisustvo barutnih čestica nastalih prilikom ispaljenja metka iz vatrenog oružja, po mogućnosti utvrditi iz koje vrste i tipa oružja iz kojeg su ispaljena zrna i čahure, izvršiti provjeru u bazi podataka F MUP-a da li zrna i čahure pripadaju nekom od ranije korištenom vatrenom oružju. To je dakle u prvoj naredbi pod rimskim brojem jedan, pod rimskim brojem dva u drugoj naredbi je traženo da se izvrši da li na odjeći oštećenog Radić Marka postoje mehanička oštećenja, ako postoje od čega su nastale i kako su nastala po mogućnosti odrediti udaljenost pucanja na kojem su nastala navedena oštećenja. Pod rimskim brojem tri iz treće naredbe da se odredi model, serijski broj i kalibar oduzetog oružja projektila i čahure, tehnička ispravnost oružja zatim da li je upotrebljavano te da li je nakon upotrebe čišćeno, odrediti individualne karakteristike oružja te da li je na nekom oružju izvršena prepravka radi ispaljivanja bojeve municije i izvršiti provjere u bazi podataka F MUP-a da li je navedeno oružje korišteno po svojim karakteristikama u ranije počinjenom kaznenom djelu i eventualno druge činjenice od značaja u vezi sa predmetnim vještačenjem. Nakon izvršenog DNK vještačenja određeni tragovi bili su predmet DNK vještačenja u Odsjek za balistička i mehanoskopska vještačenja, dostavljeni su ovi tragovi koji su bili predmet balističkih vještačenja i u nalazu vještačenja dakle evo da spomenem broj tog nalaza 09-18-18/5-04-5-1673/20 od 24.12.2020.godine, ovaj u tom nalazu izvršeno je i fotografisanje svih tragova i priloga, prvo priloga koji su dostavljeni na vještačenje dakle omoti, oznake na tim omotima i druge karakteristike i one su prikazane na fotografijama 1 i 2 u nalazu na trećoj strani nalaza, s tim da moram napomenuti da je odjeća osumnjičenog Cvitanović Josipa dakle majica kratkih rukava i donji dio trenerke i pištolj trag broj 2 pronađeni prilikom pretresa vozila predati u Odsjek za hemijska i toksikološka i fizikalna ispitivanja vještačenja zbog hemijskih vještačenja odjeće na prisustvo barutnih čestica, te vještačenje serijskog broja dostavljenog pištolja. Što se tiče ovih tragova koji su bili predmet balističkih vještačenja dakle u pitanju je bio, sad idemo redom, trag broj 2 i on je dakle detaljno opisan ambalažom kojom je dostavljen, natpisi na ambalaži to je sve detaljno opisano i u ovom dijelu nalaza i prikazano je na fotografijama 3,4 i 5. Dakle utvrđeno je da se radi o prepravljenom signalnom kroz gasnom pištolju turske proizvodnje čije su originalne oznake za marku Ekol model Tuna, kalibra 8mm PAK na navlaci pištolja kao i serijski broj (ne razumije se) pištolja uništeni su bili brušenjem, umjesto navedenih originalnih oznaka na navlaci naknadno su ukucane oznake velikim slovima P. BERETA 6.35, a detaljnim mikroskopskim pregledom površine gdje se nalazi uništeni serijski broj vidljivi su bili samo fragmenti zadnje tačkasto ukucane cifre jedinice, jedan dakle, i to je prikazano na fotografijama 5, 5a i 5b u nalazu. Nadalje detaljnim pregledom pištolja utvrđeno je da je isti prepravljen na način da je unutar originalne cijevi pištolja ugrađena čelična cijev čiji promjer ležišta metka odgovara mecima kalibra 6,35 mm, odnosno sinonimi za taj kalibar su 6,35 broiming ili kalibar 25 auto. Unutar cijevi je vidljivo šest polja i šest zebova s lijevim smjerom grijanja. Da bi se utvrdilo da li je iz navedenog pištolja izvršeno pucanje izvršeno je provlačenje tampona od vate kroz cijev, te je pregledom na vati uočeno prisustvo čestica nepravilnog oblika koje su tretirane difengijanskim reagensom, nakon čega su te čestice na toj vati dale pozitivnu reakciju. Što se tiče tehničke ispravnosti pištolja izvršen je dakle detaljan pregled pištolja tako da nisu uočeni mehanizmi za zapinjanje, okidanje, kočenje, nisu zapažena nikakva mehanička ni druga oštećenja i isti su ti mehanizmi normalno funkcionirali a probnim pucanjem je utvrđeno da se propisanim radnjama mogu vršiti ispaljivanje metka kalibra 6,35 mm, pištolj je također ispitivan na potresne udare, te je utvrđeno da udaranje pištolja od neku čistu podlogu ili pak udara nekog tvrdog predmeta po pištolju ne može doći do paljenja metka koji se nalazi u ležištu metka u cijevi bez prethodnog povlačenja obarača pištolja. Da bi se utvrdilo da li je ovo oružje korišteno u nekom od krivičnih dijela koja su

izvršena po pojedinim počiniteljima u Odsjeku za balistička i mehanoskopska vještačenja egzistira zbirka, zbirka tzv. neriješenih slučajeva odnosno zbirka izvršenih krivičnih dijela po počiniteljima, te je izvršena komparacija tih nespornih čahura koje su na dovedene probnim ispaljivanjem iz ovog predmetnog pištolja sa spornim tragovima iz te zbirke i tom prilikom nisu nađene zajedničke individualne karakteristike između tih nespornih čahura i ovih spornih iz zbirke. Dalje, što se tiče ostalih tragova za trag broj 1, radilo se o 17 bojevih pištoljskih metaka kalibra 7,62 puta 25 mm, isti su u nalazu prikazani na fotografijama 6 i 7. Što se tiče spornih čahura i dijelova zrna koji su bili upakovani u određenu ambalažu dat je detaljan opis u nalazu na fotografijama, ovaj prikazane su na fotografijama 8 i 9 a utvrđeno je da je dostavljeno sljedeće, tragovi broj 3,4,5,14 i 15 u pitanju je bilo pet spornih čahura ispaljenih metaka kalibra 7,62 puta 39 mm čije su oznake i karakteristike isto date detaljno u nalazu a prikazane su na fotografijama 10 i 11 u nalazu. Dalje, da bi se utvrdilo da li dostavljene sporne čahure potiču od metaka ispaljenih iz jednog te istog vatrenog oružja izvršena je dakle komparacija svih tih međusobno čahura, te je utvrđeno sljedeće. Komparacijom tri sporne čahure tragovi broj 4,5,15 pored zajedničkih općih karakteristika koje se manifestiraju u zajedničkom međusobnom položaju utisnutih tragova nastalih djelovanjem udarne igle, čela zatvarača, izbacivača, izmokrača i poklopca sanduka (ne razumije se) i plašt čahure, unutar tragova čela zatvarača i udarne igle nađene su zajedničke individualne karakteristike. Dalje, komparacijom spornih čahura trag broj 4,5 i 15 sa spornom čahurom trag broj 14 pored zajedničkih općih karakteristika koje sam već maloprije spomenuo, da ne ponavljam, unutar tragova čela zatvarača nađene su zajedničke individualne karakteristike. Zatim komparacijom traga broj 4 sa spornom čahurom trag broj 14, pored zajedničkih općih karakteristika unutar traga poklopca sanduka nađene su zajedničke individualne karakteristike. Dalje, komparacijom sporne čahure trag broj 3 sa spornom čahurom trag broj 14 pored zajedničkih općih karakteristika unutar traga izbacivača nađene su zajedničke individualne karakteristike. Da bi se utvrdila vrsta, marka ili tip vatrenog oružja iz koga su ispaljene ove sporne čahure izvršen je mikroskopski pregled i komparacija ovih navedenih spornih čahura sa nespornim čahurama koje potječu od metaka ispaljenih iz automatskih pušaka tipa kalašnjikov raznih modela i proizvođača ili puškomitraljeza M 72 kalibra 7,62 puta 39 mm, nađene su zajedničke opće karakteristike koje se manifestiraju međusobnih položaja otisnutih tragova nastalih djelovanjem udarne igle, čela zatvarača, izbacivača, izmokača i traga poklopca sanduka na inicijalnu kapicu odnosno plašt čahura. Da bi se utvrdilo da li ove sporne čahure potječu od istog nekog oružja iz zbirke spornih tragova, a koja se vodi u Odsjeku za balistička i mehanoskopska vještačenja izvršena je dakle komparacija iz zbirke neriješenih slučajeva izvršena je komparacija ovih spornih čahura sa spornim tragovima čahurama i zrnima iz ove zbirke koju sam već i gore spominjao, ovaj međutim nisu nađene zajedničke individualne karakteristike. Dalje, što se tiče tragova broj 11, 12, 13 i 19 prikazani su na fotografijama 12 i to trag broj 11 pregledom tog traga dakle utvrđeno je da se najvjerojatnije radi o djeliću sasusšenog lista od drveta nepravilnog oblika smeđe boje dimenzija 16 puta 8 mm, i prikazane su na fotografijama 13 i 14, a u naredbi za vještačenje je bilo navedeno da se dostavlja košuljica, da se radi o fragmentu košuljice zrna koji je pronađen na stepenicama na ulazu u zgradu, dakle da nije bila u pitanju košuljica nego je bila djelić sasusšenog lista od drveta. Prikazano je to na fotografijama 13 i 14 kao što sam rekao. Što se tiče traga 12 u pitanju je bila čelična jezgra zrna ispaljenog puščanog metka, opis je dat dakle u nalazu i prikazan je na fotografijama 13 i 14, a utvrđeno je da se radi o čeličnoj jezgri zrna metka kalibra 7,62 puta 39 mm, što se tiče traga broj 13 pardon trag broj 13 radilo se o čeličnoj košuljici zrna ispaljenog puščanog metka i ista potječe od univerzalnog zrna ispaljenog puščanog metka kalibra 7,62 puta 39 mm i ovo prikazano na fotografijama 13 i 14 u nalazu, a opis je također dat detaljan opis dimenzije, mase i oblik date su u nalazu. Što se tiče traga broj 19 u pitanju je bila čelična košuljica zrna pronađena u džepu jakne prilikom obdukcije tijela oštećenog i za nju je utvrđeno da se radi o košuljici koja potiče od univerzalnog zrna metka

ispaljenog puščanog metka kalibra 7,62 puta 39 mm, i on je prikazan na fotografijama 13 i 14 u nalazu. Nadalje je izvršen mikroskopski pregled ove dvije navedene sporne košuljice zrna trag broj 13 i 19 i njihovim međusobnim upoređivanjem nađene su zajedničke opće karakteristike kalibar, broj polja i žljebova, smjer uvijanja polja žljebova, širina i polja žljebova, ali ove dvije dostavljene košuljice zrna trag broj 13 i 19 nepodobne su bile za međusobnu komparaciju. Dalje, da bi se utvrdilo vrsta oružja iz koje su ispaljene ove košuljice zrna izvršen je mikroskopski pregled ove dvije sporne košuljice zrna označene kao tragovi broj 13 i 19, i uporedili smo ih sa nespornim zrnima koji potječu od metaka ispaljenih iz automatskih pušaka tipa kalašnjikov raznih modela i proizvođača ili puškomitraljeza M72 kalibra 7,62 puta 39 mm, i tom prilikom su nađeni zajedničke opće karakteristike u smislu kalibra broja polja i žljebova, pravac i smjer uvijanja polja žljebova i širini polja i žljebova. Također je vršena komparacija ovih dostavljenih košuljica zrna sa spornim tragovima odnosno zrnima iz zbirke neriješenih slučajeva koja egzistira u našem odsjeku i tom prilikom nisu nađene zajedničke individualne karakteristike. Dalje, vršen je pregled i vještačenje odjeće Radić Marka, ambalaža u kojoj su dakle bili upakovani ovi tragovi odnosno ta sva odjeća prikazani su na fotografijama 15 i 16 u nalazu, a radilo se o sljedećoj odjeći koja je bila u velikoj mjeri izgužvana i bila je, većina ove garderobe je bila razvučena najvjerovatnije prilikom vršenja obdukcije ili prilikom pružanja možda pomoći, prve pomoći ovaj oštećenom, a radilo se o kožnoj jakni crne boje marke Replay veličine XL. Zatim, majica dugih rukava sive boje marke Champion veličine XL, potkošulja bijele boje bez oznake marke i veličine, farmerice plave boje s kožnim kaišem smeđe boje i gaće bokserice teget plave boje marke Montego veličine XL. Na pregledom na ovoj navedenoj odjeći utvrđeno je prisustvo probojnih oštećenja nastalih prolaskom zrna ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja, a ta oštećenja nisu bila zaštićena prema pravilima struke i to kako slijedi. Časni sude ja ovdje sad obzirom da je veliki broj oštećenja na jakni, na majici i ostaloj ovoj odjeći, ja predlažem da samo nabrojim koliko je to oštećenja, gdje se ona nalaze sa prednje i sa zadnje strane, a detaljan opis i fotografski prikazi svih ovih oštećenja na jakni, na majici, na potkošulji i ostalim nastalim na odjeći je data u nalazu. Što se tiče kožne jakne na istoj je utvrđeno deset probojnih oštećenja prikazana su na fotografijama od broja 17 do broja 27. Od tih deset oštećenja tri oštećenja su bila sa zadnje strane, a sedam oštećenja s prednje strane, i na fotografijama datim u nalazu označena su slovima A, B, C, D, E, F, G, H, I, J i J, to je zaključno sa slovom J i ona su dakle položaj i lokacija je prikazana na ovim fotografijama 17 i 18 i označena su dakle još strelicama pored slova, a bliži prikazi su dali na ovim ostalim fotografijama od 19 do 27. Dalje, prilikom pregleda ove kožne jakne u neposrednoj blizini oštećenja opisanog oštećenja H pronađen je dio košuljice zrna metka od tombaka s vidljivim špicastim vrhom, navedena košuljica najvjerovatnije potiče od univerzalnog zrna M67 ispaljenog puščanog metka kalibra 7,62x39 mm, ali je ista nepodobna za identifikaciju. Ista je u nalazu prikazana na fotografijama 26a i 26b. Dalje, obzirom da je naredbom traženo da se utvrdi prisustvo barutnih čestica na ovoj jakni odnosno da bi se utvrdila, da se utvrdi udaljenost pucanja, da bi se utvrdilo to, oko probojnih oštećenja A, B i C, to su ulazni otvori na jakni Radić Marka, primjena je metoda defemil-aminskog testa, te folijama transparentnim ljepljivim folijama, sa ovih oštećenja i oko oštećenja, prikupljene su eventualno čestice i primjenom navedene metode oko pomenutih probojnih oštećenja A, B i C, dakle nije utvrđeno prisustvo barutnih čestica. Dalje, što se tiče ostalih odjevnih predmeta, idemo dalje, dakle majica dugih rukava na istoj je utvrđeno prisustvo 13 probojnih oštećenja. Moram spomenuti samo da sam u jednom dijelu tamo spomenuo da su nastala dejstvom zrna, a ovdje je bilo još u pitanju ili dijelova zrna, pošto je bilo nekih sitnih oštećenja koja su najvjerovatnije ostala rikošetom i raspadom sekundarnim dijelovima ovih ispaljenih projektila. Dakle tih 13 probojnih oštećenja prikazani su na fotografijama 28 do 37 u nalazu, a sedam oštećenja je bilo sa zadnje strane, a šest oštećenja s prednje strane i ta oštećenja su označena u nalazu i opisana detaljno, označena su slovima i strelicama, a označeni su slovima A1, X, Y, Z, C1, C2, C3, D1, E1, E2, F1, G1,

G2 i G2. Lokacija je prikazana i njihov raspored sa zadnje i sa prednje strane majice na fotografijama 28 i 29, a bliži prikazi su prikazani na ostalim fotografijama od 30 do 37. Što se tiče potkošulje na istoj je također utvrđeno prisustvo deset probojnih oštećenja od kojih je devet probojnih oštećenja koja su karakteristična za oštećenje nastala od zrna ili dijelova zrna ispaljenih iz vatrenog oružja, dok za jedno oštećenje koje je u nalazu i na fotografijama označeno slovom K, priroda nastanka tog oštećenja se nije mogla utvrditi. Ova oštećenja na potkošulji su prikazana na fotografijama 38 do 46, i od tih deset oštećenja, šest oštećenja je sa zadnje strane a pet oštećenja sa prednje strane i označena su na fotografijama i u nalazu prilikom opisa istih, označena su slovima i strelicama odnosno slovima A2, X1, Z1, C4, C5, D2, brojem 1, zatim E3, D2, F2, G1A, G2A. Isto su prikazana i bliži prikazi na ovim fotografijama koje sam spomenuo. Dalje, što se tiče farmerica s kožnim kaišom utvrđeno je prisustvo jednog probojnog oštećenja s prednje strane na kaišu, koje je karakteristično za oštećenje nastalo dejstvom zrna ispaljenog iz vatrenog oružja, prikazanog na fotografijama 47, 48 i 49 i označeno je slovom i strelicom. Ovdje je u nalazu došlo do jedne sitne greškice, napisano je da je na fotografija označeno kao slovima F2, a nije nego je bilo potrebno označiti slovom F3. A u nalazu je i napisano da se radi o oštećenju F3, ono je kao takvo, dakle samo je greška na fotografijama da je označeno kao F2 a nije, u pitanju je dakle F3 oznaka F3. I dakle, rekao sam već da su prikazane na fotografijama 47 do 49, što se tiče gaća bokserica, na istima je utvrđeno prisustvo dva probojna oštećenja dati su prikazani su na fotografijama 50, 50a, 51, 51a, jedno oštećenje je sa zadnje strane a jedno oštećenje s prednje strane i na fotografijama i u nalazu su označene slovima C6 i F4. Dakle, na temelju provedenog ispitivanja dato je i sljedeće mišljenje, pet dostavljenih spornih čahura kalibra 7,62x39 mm koji su označeni kao tragovi broj 3, 4, 5, 14 i 15 potječu od metaka ispaljenih iz jednog te istog vatrenog oružja, odnosno automatske puške tipa Kalašnjikov raznih proizvođača i modela ili puškomitraljeza M72 kalibra 7,62x39 mm. Dvije dostavljene čelične košuljice neispaljenih metaka kalibra 7,62x39 mm označenih kao tragovi broj 13 i 19, mogu da potječu od metaka ispaljenih iz automatskih pušaka tipa Kalašnjikov raznih proizvođača i modela ili puškomitraljeza M72 navedenog kalibra, ali su te dvije navedene košuljice nepodobne za međusobnu komparaciju. Dio košuljice zrna od tombaka pronađen prilikom vještačenja na lijevom rukavu jakne Radić Marka potječe od univerzalnog zrna ispaljenog puščanog metka kalibra 7,62x39 mm i isti je nepodoban za identifikaciju. Dalje, čelična jezgra zrna trag broj 12, potječe od univerzalnog zrna ispaljenog puščanog metka kalibra 7,62x39 mm. Dostavljeni trag broj 11 ne predstavlja dio košuljice zrna ispaljenog metka, nego isti najvjerojatnije predstavlja djelić sasušenog lista od drveta. Sporne čahure kalibra 7,62x39 mm tragovi broj 3, 4, 5, 14 i 15 i dvije košuljice zrna tragovi broj 13 i 19 nemaju zajedničke individualne karakteristike sa spornim tragovima iz zbirke neriješenih slučajeva koji potiču iz krivičnih dijela počinjenih od strane NN izvršilaca upotrebom vatrenog oružja kalibra 7,62x39 mm. Što se tiče pištolja trag broj 2 isti predstavlja vatreno oružje i u pitanju je prepravljeni signalni/gasni pištolj originalne verzije signalnog odnosno gasnog pištolja marke Ekol model Tuna kalibra 8mm PAK uništenog serijskog broja i oznaka, kako je navedeno već u nalazu. Iz navedenog pištolja se može ispaljivati bojeva pištoljska municija kalibra 6,35 mm i navedeni pištolj dakle nije čišćen nakon posljednjeg pucanja, što se tiče municije 17 dostavljenih metaka kalibra 7,62x25 mm označenih kao trag broj 1 spadaju u bojevu pištoljsku municiju koja se koristi za razne vrste pištolja i automata navedenog kalibra. Šest metaka kalibra 6,35 mm koje su bile označene kao trag broj 1 spadaju u bojevu pištoljsku municiju koja se koristi za razne vrste pištolja navedenog kalibra. Dalje, sporni tragovi pronađeni prilikom vršenja uviđaja na licu mjesta krivičnih dijela počinjenih od strane NN počinitelja uz upotrebu vatrenog oružja kalibra 6,35 mm iz već spomenute zbirke neriješenih slučajeva ne potječu od metaka ispaljenih iz predmetnog prepravljenog signalnog/gasnog pištolja označenog kao trag broj 2. Što se tiče probojnih oštećenja zaključeno je da probojna oštećenja čiji su opisi, lokacije i fotografski prikaz dati u nalazu, na dostavljenoj odjeći Radić

Marka, osim oštećenja 1 na potkošulji čije se priroda nastanka nije mogla utvrditi nastala su dejstvom zrna ili dijelova zrna ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja. Oko probojnih oštećenja A, B i C, koja su predstavljala ulazne otvore na jakni nije utvrđeno prisustvo barutnih čestica što bi ukazivalo da je udaljenost pucanja tj. udaljenost usta cijevi upotrebljenog vatrenog oružja u odnosu na probojna navedena oštećenja bila veća od 1,5m ali se to sa sigurnošću ne može tvrditi jer odjeća nije dostavljena prema pravilima struke, odnosno prema pravilima kriminalističke tehnike, i ista je bila pogužvana, a oštećenja nisu bila zaštićena, iz tog razloga nije se moglo decidno ni tvrditi. Što se tiče, sad to je kraj mišljenja, samo bih napomenuo još da smo prilikom probnih pucanja i utvrđivanja tehničke ispravnosti predmetnog pištolja utrošena su četiri dostavljena metka, ove sporne čahure tragovi broj 3,4,5,14 i 15, dvije košuljice zrna tragovi broj 13 i 19 zadržana su u Odsjeku za balistička i mehanoskopska vještačenja u ovoj zbirci neriješenih slučajeva koje sam već spomenuo za krivična djela izvršena po NN počiniteljima, a odjeća osumnjičenog Cvitanović Josipa i pištolj bez okvira predati su Odsjeku za hemijsko toksikološka vještačenja, već sam to pomenuo i u onom uvodnom dijelu nalaza, radi vršenja hemijskih vještačenja. I ovi ostali tragovi koje sam ovamo napomenuo već u izlaganju ostali su vraćeni u prilogu ovog nalaza vještačenja. Ovih pet dostavljenih čahura su ispaljene iz istog oružja, a radilo se vatrenom oružju automatskoj puški kalibra 7,62x39 mm ali mogućnost različitih verzija kalašnjikova ili nekog drugog oružja, mislim samo te vrste oružja Ali uglavnom se radilo o automatskoj puški.

Vještak za fizikalno kemijska istraživanja u Centru za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja Ivica Perović je izjavio da je naredbom traženo da se izvrši kemijsko vještačenje barutnih ostataka sa dostavljene odjeće osumnjičenog lica Josipa Cvitanovića, kao i da se utvrdi serijski broj dostavljenog pištolja vlasništvo spomenutog lica Josipa Cvitanovića prema naredbi skinuti su tragovi na zapravo postupajući prema naredbi skinuti su tragovi pomoću transparentnih folija sa dostavljene odjeće osumnjičenog lica Cvitanović Josip, znači vještačenje je parafinskih rukavica i transparentnih folija vrši se standardnom difenil-aminskom metodom, tako da je tom prilikom sa odjeće odnosno sa majice dresa lica Cvitanović Josip utvrđeno je uz pomoć spomenutog reagensa da se na transparentnim folijama skinutim sa majice dresa kratkih rukava vlasništvo osumnjičenog lica Cvitanović Josip nalazi odnosno utvrđena je prisutnost tri čestice koje su sa primijenjenim reagensom dale pozitivnu reakciju, dok se na transparentnim folijama skinutim sa donjeg dijela maskirne trenerke vlasništvo osumnjičenog lica utvrđena je prisutnost pet čestica koje su sa primijenjenim reagensom dale pozitivnu reakciju. To su čestice, odnosno ostaci nitrata nitrita koji nastaju poslije ispaljivanja iz vatrenog oružja, tj. dolazi do karakteristične reakcije između nitrata i nitrita iz baruta sa difemilaminom koji se nalazi u rastvoren u koncentriranoj sumpornoj kiselini. Oni predstavljaju barutne ostatke. Tražilo se da se utvrdi serijski broj spomenutog pištolja to je iz Berete P Bereta 6 35 vlasništvo Josipa Cvitanovića, znači pokušajem restitucije sa raznim kemijskim preparatima, kiselinama, gelovima i ostalim stvarima, se nije moglo utvrditi broj, kako se zove serijskog broja, odnosno može se reći da se zadnja dva broja, da se naziru zadnja dva broja na pištolju, koja bi mogli predstavljati zadnji brojevi 3 i 1 tj. 31, a ostali brojevi gdje inače se nalazi broj serijski pištolja je izvršena fizička destrukcija tj. struganje na dijelu navlake i radi se rekao sam da se nalaze najvjerovatnije zadnja dva broja 31 koji su se mogli očitati tj. mogli su se nazrijeti. Ovo je vrlo karakteristična reakcija, ja u svojih 15 godina radeći na ovim predmetima, na ovaj način, nikad nisam utvrdio da se moglo pogriješiti, dakle samo poslije ispaljenja iz vatrenog oružja, samo dolazi do vrlo karakteristične reakcije tj. dolazi do pojave plave boje i širenja u obliku repatice ili neke zvijezde padalice, znači ostali nitrati nitriti daju također plavu boju, ali sasvim drugačije. Znači ovo je vrlo karakteristična reakcija zbog toga pošto nitrati nitriti se nalaze to je širok dijapazon, znači nalaze se u prirodi skoro pa svugdje, znači vi ste spomenuli deterdženti, u sapunima u raznoraznim, ali opet ponavljam, samo i isključivo samo

reakcija sa nitratima iz vatrenog oružja tj. Poslije ispaljenja iz vatrenog oružja iz baruta daju karakterističnu reakciju ovu, a nalaze se nitrati pa evo u garderobi, u hrani, svugdje se nalaze.

Vještak sudske medicine dr. Dražen Damjanjuk je izjavio da je dobio naredbu za izvođenje obdukcije broj T07 0 KTA 0028334 20 Kantonalno tužiteljstvo Mostar, kojom je traženo da uradi sudsko – medicinsku obdukciju mrtvog tijela Radić Marka. Kao i uvijek prvo se radi spoljašni pregled mrtvog tijela i onda idu prvi ulazni podaci da se radilo o muškom lešu dužine oko 186 cm, imam podatak da je u momentu smrti bio star 61 godinu i ono što je bitno da su mrtvačke mrlje slabije izraženi u zadnjim dijelovima tijela, zatim naglasio bih nalaz na licu i na čelu se nalazile oguljotine, sad ih ne bih posebno opisivao, mislim da nema potrebe bile su brojne oguljotine i donio sam zaključak da su te povrede mogle nastati najverovatnije ako je prilikom događaja i nakon znači zadobijanja povreda pao licem prema tlu. Ono što je bitno našao sam, našli smo tokom obdukcije našao ulaznu ranu u lijevom plečnom predjelu koja se nalazila na 14 cm, u lijevo od zadnje srednje uzdužne linije trupa i 141 cm iznad ravni tabana klasična rana i to bi rekao da je nanescena iz daljine jer sve karakteristike rane na to ukazuju, daljine preko znači metar i pol sigurno, preko metar i po. Sve preko toga dolazi u obzir, sljedeće sam opisao izlaznu ranu nalazila se u desnom dojkinom predjelu neposredno iznad desne bradavice a na oko 141 cm i iznad ravni tabana i na oko 10 cm udesno od prednje srednje uzdužne linije tijela, klasična izlazna rana, ne bih je nešto detaljiso zatim u lijevom slabinskom predjelu nalazile su se dvije ulazne rane jedna ispod druge, a njihovi izlazi te dvije rane su bili na lijevom bočnom trbušnom zidu, znači klasične izlazne dvije elipsoidne cjepaste rane nalazile su se jedna ispod druge, međusobno udaljene oko 3 cm na prednjem znači lijevom bočnom trbušnom zidu i nakon izlaza projektila ruka je vjerovatno bila uz tijelo lijeva naslonjena i na ruci smo našli dvije karakteristične okrzotine. Znači te dvije rane su nakon izlaska projektila su dovele do krzotina to sam opisao u tački 8. Zatim točka 9, u desnom slabinskom trsnom predjelu nakon 14 cm u desno od zadnje srednje uzdužne linije trupa i 104 cm izvan ravni tabana nalazila se kružna rana prečnika 6 mm, klasična ulazna rana da bi i izlaz sam opisao pod tačkom 10. na prednjem trbušnom zidu i to tačno u predjelu pupka je bio njen izlaz i tu su se vidjele vijuge crijeva, vijuge tankog crijeva. U ustima i nosu je bilo nešto tečne i sasušene tamnocrvene krvi, dok u ušima, polnom otvoru i čmaru nije bilo stranog sadržaja. Opisao sam detaljno garderobu. Nakon spoljnog pregleda pristupa se seciranju i onda opisujemo unutrašnji nalaz na glavi u mozgu, znači u predjelu mozga nije bilo nikakvih povreda. Grudni koš, prije otvaranja leša učinjena je proba na prisustvo vazduha u grudnoj rupi i ista je obostrano dala pozitivan rezultat, a to je rezultat prolaska projektira kroz grudni koš. Znači zato je bila pozitivna, pozitivan rezultat da nije se to desno bio bi negativan, u lijevoj polovini grudne duplje smo našli dva i po litra tečne tamnocrvene krvi, u desnoj polovini oko pola litra tečne tamnocrvene krvi, opisao sam da je tkivo lijevog plućnog, lijevog pluća gornji režanj, znači našli smo karakterističan prolaz projektila koji je dalje nastavio znači kroz srčano sudovnu stijenku, znači kroz krvne sudove baze srca i doveo je do raskida znači aorte, i plućne arterije i to je u suštini znači smrtna povreda, znači sve te povrede završavaju smrću. U trbušnoj duplji smo naravno zbog prolaska projektila našli po zidovima nešto tečno i tamno mlitave, mlitavo zgrudvane tamno crvene krvi i vijuge tankog crijeva kao i opornjak tankog debelog crijeva, naravno zbog prolaska projektila su bili rupičasto raskidani prečnika po oko jedan centimetar, naravno našli smo na rebrima prelome usljed prolaska projektila i na kraju se piše zaključak gdje sam u prvoj tački rekao da je smrt nasilna i nastupila je uslijed izkrvavljenja i raskidane srčano-sudovne peteljke srca i pluća, raskidanih krvnih sudova duž kanala prostrelna grudnog koša i trbuha nanesceni projektilima ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja. Rana u lijevom plečnom predjelu opisana pod tačkom 4. obdukcionog nalaza je ulazni otvor prostreline koja se kanalom nastavlja kroz peti međurebarni prostor, prelama šesto rebro s lijeve strane, ulazi u lijevu polovinu grudne duplje, pruža se kroz gornji režanj lijevog plućnog krila, srčanu sudovnu peteljku u gornji

srednji režanj desnog plućnog krila, šesto rebro i završava izlaznom ranom u desnom dojkinom predjelu opisan pod tačkom 5 obdukcionog nalaza pravac kanala prostreline od pozadi unaprijed i slijeva u desno. Rana u lijevom slabinskom predjelu opisana pod tačkom 6 obdukcionog nalaza su ulazni otvori prostreline koji se kanalima nastavljaju kroz potkožno mišićno tkivo leđa ulazi u trbušnu duplju, raskida vijuge tankog crijeva i opornjake tankog i niskonog dijela debelog crijeva, u potpunosti prelama prednji okrajak lijevog desetog rebra i završava izlaznim ranama na lijevom bočnom, trbušnom zidu opisanih pod tačkom 7. obdukcionog zapisnika, pravac kanala prostreline odozdo naviše, od pozadi i unaprijed i s desna u lijevo. I onda ono što sam već rekao nadalje ove dvije prostreline izlaskom iz trbuha dovode do nastajanja okrzotina na lijevoj podlaktici koje sam opisao pod tačkom 8. i tu sam stavio u zagradi da u momentu nastajanja okrzotina lijeva ruka je najverovatnije bila prislonjena uz tijelo, pa ja zato i došlo do te vrste povreda. Rame u ranom slabinskom prsnom predjelu opisana pod tačkom 9. obdukcionog nalaza i ulazni otpor prostreline koja se kanalom nastavlja kroz potkožno mišićno tkivo leđa, zatrušni prostor raskida vijuge i opornjak tankog crijeva i završava izlaznom ranom na prednjem trbušnom zidu i to je rana u predjelu pupka opisana pod tačkom 10 obdukcionog nalaza pravac kanala prostreline odozdo lako naviše, odpozadi i unaprijed i zdesno u lijevo. I onda ono što sam rekao na početku pod tačkom čini mi se 3. sam to opisao da sam oguljotine na čelu i licu, jeste pod tačkom 3. obdukcionog nalaza naneseni su dejstvom tupine mehaničkog oruđa i rastali su najvjerojatnije padom oštećenog na tvrdu i neravnu podlogu nakon zadobijenih povreda vatrenim oružjem. Bilo koja tupina je mogla donijeti ja to ne znam, znači ono što je bitno da se kaže nastale su dejstvom tupine, znači po meni najverovatnije uslijed pada, ali ne mogu isključiti i drugi način, znači neka tuča.

Svjedokinja Katarina Hrkač je izjavila da je tu večer došla kod sestara, sjedile su na kauču i razgovarale kada se čulo se par pucnjeva izvana, riječ je o Splitskoj ulici V kat, ima pogled na mjesto balkon nam gleda na mjesto gdje je bio ovaj događaj. Nakon možda par minuta začula se vriska s ulice i sestra je prva izašla i zovnula me kao Kate neko leži na cesti neko je upucan, i onda smo izašli i mi na balkon s drugom sestrom i vidjela sam čovjeka da leži na podu, tu su još bile neke osobe kraj njega, čuo se ženski vrisak, ja sam se na brzinu samo obula uzela sam što sam imala nešto našla čistih krpa i dole sam izletila i rekla sam sestri da zove hitnu kad sam izlazila sreća sam susjedu i rekla sam da ne izlaze vani istrčala sam dole na lice mjesta. Tu su bile dvije ženske osobe, ali ne znam koje su dobi nisam obraćala pozornost neku veliku na njih, i bio je jedan gospodin mislila sam prvo da je policajac od njega, imao je šiltericu bio je u crnom međutim, na kraju kad sam pristupila vidjela sam da nije policajac nego da je gosp. Knezović kojeg znam iz grada, i on je klečao kraj unesrećene osobe. Kad sam došla on je bio na truhu, provjerila je da li diše, da li ima puls, okrenuli smo ga na leđa, međutim nije disao niti je imao puls, pokušala sam zaustaviti krvarenje gdje sam vidjela na prsnome košu, ali nisam mogla skinuti jaknu pa sam samo nagurala koliko sam mogla ispod i započela sam sa masažom srca. Kad sam došla i ja tu je policija već bila, nisam sigurna da li su oni došli istovremeno kad sam ja, oni su se ubrzo su i oni tu bili na licu mjesta i došla je hitna za neke dvije tri minute i s njima sam nastavili reanimaciju dok nismo proglasili smrt i to je to. Te ženske su plakale, jedna je vrištala i zvala ga je tata, tata, i govorila je par puta ubio ga je Cvitki, ubio ga je Cviki. Oštećeni je imao kožnu jaknu ako se dobro sjećam, da je nisam mogla otvoriti, da je bio rajfešluz ako se sjećam zatvoren da nisam mogla da ga nisam mogla otvoriti, mislim da je bila kožna jakna, na njemu i farmerice, znam da je bio i kaiš jer je bilo na mjestu isto na truhu je bila rana mala jer zapravo nije metak došao kroz truh zaustavio ga taj remen toga se sjećam. Hitna je došla za dvije, minute maksimalno brzo su došli, zajedno s njima sam nastavila reanimaciju i ostali smo na licu mjesta sigurno nekih 15 minuta, nastavila se masaža srca, otvorio se dišni put, ventiliran je dišni put i mislim da je stavljena isto, srezali smo dakle,

prvo jaknu da može pristupiti, pokušati zaustaviti krvarenje ali je krvario masivno na mjestu u prsištu, dosta je bilo krvi na usta i na nos.

Svjedok Dino Stojanov je izjavio da je bio kući sa mamom i sestrom kada su čuli pucnjavu, skočio je do ulaznih vrata svog stana da ih zaključa pošto su bila otključana. Kad ih je zaključao komšinica Sara Radić je lupala na vrata zvonila i govorila pomozite, pomozite, i u to ne znajući šta se dešava otključavao je i povukao je unutra u svoj stan i ona je histerično govorila bila ubiće mi tatu, ubiće mi tatu, nekoliko puta onda su je tu sestra i mama smirivale ne znajući još šta se dešava, u to je zovnuo svog oca jer on je izveo psa prije toga u šetnju i onda je zovnuo policiju. Kad je zovnuo policiju rekli su mu da je tu već hitna i da je policija već došla. Kad je pogledao kroz prozor vidio je više policijskih službenika vani i tad je sišao dole s njom gdje je bila mama njezina Anđelka i sestra Marita. On živi na I katu. Kad je Sara već ušla u kuću čuo je još pucnjeva. Vani je vidio tijelo u lokvi krvi, dvije ženske osobe su plakale, zagrlile su Saru koja je počela plakati. Predočen mu je zapisnik iz istrage gdje je izjavio Sara je bila sva izbezumljena i u strahu, te je ponavljala puca mi u tatu više puta, te nama nije bilo jasno šta se događa, a kad ste pričali ovo sada prvi put rekli ste ubiće mi tatu, nakon čega potvrdi točnost tih riječi objašnjavajući da se trenutno baš najbolje ne sjeća događaja.

Svjedok Željko Planinić je izjavio da je tog dana, odnosno tu večer kad sam se vraćao, mjesto se zove odozgo Mašići, prema Barama, ulasku u Bare zvonio mi je telefon, javio sam se, Marko Radić je bio na telefonu i rekao mi je sljedeće: „Imao sam, dolazio mi je Cviki. Imao sam incident sa njim i udario sam ga glavom i otišao je on. Možeš li doći?“ Ja sam odgovorio na telefon da ću doći, ali sam u Barama i iću pješaka. „Dobro.“ kaže, i to je, ja idem dalje, nastavljam šetnju, i sretnem jednog prijatelja koji čeka svoje dijete, ovaj, stražar je u zatvoru na Barama, i sa njim stao tu kao si Želja, tako i sve to, jedno dvije tri minute i nastavio dalje šetnju, i negdje prije hotela Bevande jedno 30 metara, 40 metara, zvonio mi je telefon od jednog kolege i kaže mi da je upucan Maka. Kad sam se kretao dole do Brune Bušića njegove ulice, došao sam tamo, već je dok sam ja stigao policija napravila obilježje gdje je mjesto događaja i normalno nije pristupit dala građanima. I onda sam pitao ovaj šta bi, ko je, šta, kako, tako, uglavnom ovaj mi govori jedan čovjek kaže ko policija traga ko za Cvikijem eto da, u tom smislu tako eto. Maka ga je jedne prilike zvao da popiju piće pa mu je spomenuo da je Cviki dolazio i zvonio na interfon stana ali ništa nije bilo, nije on tu bio prisutan. Predočen mu je iskaz iz istrage gdje je izjavio Poznato mi je, odnosno Maka mi je jedanput spominjao da je Cviki nekad ranije zvonio na interfon i dosađivao njegovoj djeci, ali kad je upozoren, nisam siguran od koga ili od policije, on je prestao sa tim. Odgovorio je da se više ne sjeća dobro.

Svjedok Hrvoje Damjanović je u svom iskazu naveo da je dana 9. 11. 2020. god. bio u svom stanu u Ulici Brune Bušića broj 7 i da je čuo više pucnjeva, kada je pogledao vani vidio je jednu osobu obučen u hrvatski dres sa kockicama kako se udaljava sa puškom u ruci, sjeda u auto crvene boje koje se zatim udaljilo u njemu nepoznatom pravcu. Naveo je, odgovarajući na pitanja obrane, da je to gledao iz svog stana sa otprilike 17 metara i da je sve to mogao jasno vidjeti.

Svjedok Mate Knezović u svom iskazu je naveo da je dana 9. 11. 2020. godine, možda oko 18,40 sati, čuo dva spojena pucnja koja su čudno odjeknula. Istrčao je vani i pogledom promatrao što se događa, gdje je čuo vrisak žene te lijevo od njega na prolazu na pločniku u Ulici Brune Bušića vidi pola tijela da leži. Dotrčao je do mjesta događaja i vidio Anđelku Radić kako vrišti, prišao je tijelu koje je ležalo nepomično i to potrbuške, naslonjen bradom na pločnik, nije disao, a krv mu je tekla na usta. Svjedok iskazuje da je opipao bilo oštećenom, koje se vrlo malo osjetilo, podbacio je ruku ispod brade kako bi krv nesmetano tekla da se ne

uguši, u tom trenutku je došla jedna žena koja se predstavila kao doktorica i zamolila ga da okrene tijelo na leđa kako bi pokušala izvršiti reanimaciju. U međuvremenu, u blizini mjesta događaja, dotrčala je policajka Ivana pa joj je svjedok rekao da zove i hitnu pomoć i policiju. Za vrijeme dok su mu pokušali pomoći, Anđelka Radić je vrištala i govorila: „Cviki ga je ubio“, a tu je bila i mlađa kćerka koja je također vrištala i ponavljala „gdje je Sara“ te je u međuvremenu dotrčala Sara i vrištala „puškom ga je ubio, vidjela sam“. Svjedok iskazuje da je bio u šoku i nakon što se umirio počeo je razmišljati znajući kakav je Cviki, da budala može ponovo doći i sve ih porafalati, pa se svjedok odmakao i sklonio, tako da ne smeta.

Vještakinja Hajra Hubana je izjavila da je vještačenje radila po Naredbi Kantonalnog tužiteljstva u Mostaru, da je materijal izuzet po pravilima kriminalističke tehnike i to izuzimanjem pomoću namjenskih folija za barutni test gdje se posebno izuzimaju sa desne i lijeve ruke, sa dlanske i nadlanske površine prema šemi nacrtanoj na toj ljepljivoj foliji pomoću koje se sa osobe sa njenih šaka skidaju tragovi koji su eventualno zaostali nakon pucnjave, da je imala dovoljno tragova za vještačenje, da se vještačenje provodi na tim folijama pomoću kojih se pakupe eventualno prisutni tragovi barutnih čestica te se radi i bojena reakcija tzv. gonzalesov test ili difentalinski test koji je karakteristična reakcija na nitrata koji su sastavni dio baruta ili produkt njegove razgradnje, tako da je to indirektan dokaz za barut te je posmatranjem, ucrtavanjem i brojenjem tih mjesta koji su dali karakterističnu pozitivnu reakciju utvrđeno na desnoj šaci na dlanu postoji šest takvih čestica na dlanskoj površini a na lijevoj šaci sedam čestica na dlanu i tri čestice na nadlanskom dijelu šake, riječ je o dlanu, odnosno šaci, Josipa Cvitanović. Utvrđeno je da na dostavljenim folijama za barutni test sa šaka osobe Josipa Cvitanović postoji prisustvo deset čestica na desnoj i deset čestica na lijevoj ruci, a dokazane čestice mogu poticati od čestica nagorjelog i nesagorijelog baruta. Sastavni dio ovog nalaza je skica na kojoj se vidi raspored tih čestica. Na upite branitelja odgovara: moguće je da nađene čestice nitrata mogu poticati ne samo iz čestica baruta nego iz nekih drugih tvari tzv. parafinska rukavica je dokaz na nitrata i onda indirektni dokaz za barut, ovi tragovi nitrata mogu biti prisutni u mnogim drugim tvarima. Metoda ima svoje nedostatke ali se i danas koristi.

Na upit optuženika odgovara: s obzirom da je optuženik prilikom lišenja slobode ležao na zemlji ne može isključiti da tragovi nitrata mogu poticati sa tla ali napominje da svaki trag prašine i prljavštine ne sadrži nitrat. Pored toga osoba je u vremenu između pucnjave i uzimanja tragova mogla ukloniti te tragove ili ih krivotvoriti.

Vještak Davorin Kozomara je izjavio da je svoj nalaz i mišljenje radio po naredbi Županijskog tužiteljstva u Mostaru na okolnosti vrste, težine, kvalifikacija i mehanizma nastanka tjelesnih ozljeda ozlijeđenog Josipa Cvitanović a vezano za štetni događaj koji se dogodio 9. 11. 2020. godine. Pri sačinjavanju nalaza i mišljenja imao je dovoljno dokumentacije i to nekoliko nalaza SVK bolnice u Mostaru, kako dijagnostičkih tako i terapijskih. Na osnovu medicinske dokumentacije Josipa Cvitanović su potvrđene sljedeće dijagnoze: višekomandni prijelom nosnih kostiju i nosne pregrade s pomakom i on je jasno opisan u višeslojnom CT glave predjela lica, otok samog leđnog dijela nosa, odnosno hrbata nosa, potom nagnječenje lijevog prsišta i prijelom devetog rebra sa lijeve strane prsišta, dakle devetog rebra lijevo, višekomandni prijelom nosa, odnosno nosnih kostiju i nosne pregrade s pomakom se kvalificira kao teška tjelesna ozljeda, otok hrbata nosa, nagnječenje lijevog prsišta i prijelom devetog rebra lijevo pojedinačno i skupno su lake tjelesne ozljede, pa se u svojoj ukupnosti sve ozljede kvalificiraju prema vodećoj ozljedi a to je teška tjelesna ozljeda. Ozljede su nastale udarcima tvrdim dijelovima tijela ili tvrdim tupim predmetom ovalnog ili okruglog oblika. Vezano za opise tragove na tijelu koje su nastale nakon ovog, nakon ovog nesretnog slučaja, odnosno nakon ovog predmetnog slučaja isključuje se upotreba tvrdog predmeta linearnog oblika, tako da je sredstvo nanošenja, moguće sredstvo kojim su nanosene ozljede

smatram da nije bilo linearnog oblika, nego ovalnog ili okruglog. Moguće je da je ozljeda višekomandni prijelom nosnih kostiju nastala od udarca glavom. Da su povrede nanesene tvrdim predmetom linearnog oblika (potencijalno metalni ili drveni predmet) imala bi linearne tragove nagnječenja, podljeva itd, preko mjesta gdje je djelovalo to linearno sredstvo, što nije opisano u medicinskoj dokumentaciji.

Nakon što je pušten video snimak trenutka uhićenja Josipa Cvitanović vještak odgovara: Mišljenja sam da su nagnječenje lijevog prsišta i prijelom devetog rebra s lijeve strane mogle nastati kao posljedica viđenih događanja.

Sud je u ponovljenom postupku, na pretresu održanom 05.10.2022. godine odbio prijedlog odbrane da se ponovo pozove i sasluša vještak Davorin Kozomara obzirom da je i ovaj nalaz sud prihvatio kao objektivan, stručan i urađen u skladu sa pravilima medicinske struke u kojem je dao jasne razloge i vrste i težine povrede kao i mehanizma njihovog nastanka kod optuženog Josipa Cvitanovića. Navedeni vještak je u prvom postupku iznosio svoj nalaz i mišljenje, bio je podvrgnut direktnom, unakrsnom i dodatnom ispitivanju, dok je u ponovljenom postupku njegov nalaz i mišljenje prihvaćen i pročitano u skladu sa odredbom čl. 331 a. ZKP-a FBiH. Također, neosnovana je tvrdnja optuženog da je vještak Davorin Kozomara jednom prilikom rekao da je udarac došao od bejzbol palice a drugi put od drške pištolja, obzirom da iz njegovog iskaza proizlazi da su ozljede koje je zadobio optuženi nastale udarcima tvrdim dijelovima tijela ili tvrdim tupim predmetom ovalnog ili okruglog oblika, a za opise tragove na tijelu koje su nastale nakon ovog, nakon ovog nesretnog slučaja, odnosno nakon ovog predmetnog slučaja isključuje se upotreba tvrdog predmeta linearnog oblika, tako da je sredstvo nanošenja nije bilo linearnog oblika, nego ovalnog ili okruglog, a da je ozljeda višekomandni prijelom nosnih kostiju nastala od udarca glavom. Dakle, vještak je iskazao da su povrede nanesene tvrdim predmetom linearnog oblika (potencijalno metalni ili drveni predmet) imala bi linearne tragove nagnječenja, podljeva itd, preko mjesta gdje je djelovalo to linearno sredstvo, što nije opisano u medicinskoj dokumentaciji, zbog čega je sud odbio prijedlog optuženog da se ponovo pozove vještak Davorin Kozomara da iznosi svoj nalaz i mišljenje, jer je takav prijedlog po ocjeni ovog suda nepotreban i usmjeren u cilju odugovlačenja ovog kaznenog postupka.

Svjedokinja Vesna Ostojić je izjavila da je dana 9. 11. 2020. god. kao policajka radila na osiguranju zgrade PU Mostar i to u policijskoj kućici ispred zgrade. Oko 18 i 40 sati je čula pucnje iz smjera Kamene zgrade, kada se okrenula vidjela je celavu osobu krupnije građe kako se udaljava iz ulice Brune Bušića prema ulici Stjepana Radića. Osoba je na sebi imala dres hrvatske reprezentacije i udaljavala se trčeći. Čula je vrisak, pogledala opet prema smjeru Kamene zgrade i vidjela osobu kako leži na pločniku te je pozvala šefa smjene da uputi interventnu ekipu i pozove hitnu pomoć.

Svjedokinja Ivana Kovačević je izjavila kako je kritičnog dana bila raspoređena na osiguranju Ministarstva unutrašnjih poslova, zgrade tzv. Kamena zgrada, smjena traje od 15 do 23,00 sata. Po prijemu smjene sam kao i uobičajeno, znači obišla zgradu i parking prostor, iz 16,00 sati sam zatvorila kapije, kako služba nalaže i poslije tog sjedim u svojoj stražarskoj kućici. Smjena traje od 15 do 23,00 sata. Po prijemu smjene sam kao i uobičajeno, znači obišla zgradu i parking prostor, iz 16,00 sati sam zatvorila kapije, kako služba nalaže i poslije tog sjedim u svojoj stražarskoj kućici. oko 18,40 sati, znači boravila sam u svojoj stražarskoj kućici i začula sam 2 – 3 pucnja. Mislila sam da djeca bacaju petarde. Izlazim iz kućice i otvaram vrata i gledam u pravcu prolaza koji vodi prema Policijskoj upravi Mostar i uočavam jedno muško lice, krupnije građe kako pretrčava kroz prolaz prema ovaj Estetik, kako se kaže teretana, kraj teretane Estetik pretrčava u pravcu ulice prema Stjepana Radića. Muškarac je bio

krupnije građe, čelave glave, na sebi je imao dres Hrvatske reprezentacije. Pošto znam od prije lice koje, Cviki nosi taj dres svaki dan. Znači vidamo ga tu pored te teretane Estetik. Poslije toga začula sam neki vrisak i ja sam prešla ulicu i pošla prema ulazu broj 6 koji vodi također dole u pravcu Policijske uprave i dok prilazim uočavam nepomično lice kako leži. Istog trena uzimam svoj mobitel iz džepa i zovem šefa smjene dežurnog 122, i obavještavam o događaju. Šef smjene mi govori da su već obaviješteni i dok ja razgovaram sa njim, ja već uočavam patrolu kako prelazi preko kapije Policijske uprave i dolaze na mjesto događaja. Policijska patrola je preuzela mjesto osiguranja i u tom istom trenutku dolazi i hitna pomoć. Ula broj 6 je na udaljenosti od mene 20-ak metara.

Svjedok Dario Čović je izjavio da je dana 9. 11. 2020. god. oko 18,30 sati preuzeo smjenu u Operativnom centru PU Mostar, da je ubrzo nakon toga dobi informaciju da je došlo do uporabe vatrenog oružja u blizini kamene zgrade MUP-a i da je jedna osoba povrijeđena, uskoro su me obavijestili da je osoba preminula da se radi o Marku Radiću „Maki“, a po opisu od strane svjedoka i kolega koji su radili na osiguranju došli smo do saznanja da bi počinitelj osumnjičeni mogao biti Josip Cvitanović zv „Cviki“. Isti nije zatečen, kolegica koja je radila na osiguranju je primijetila znači osobu koja je odgovarala tom opisu kako se udaljila znači trčeći prema ulici Stjepana Radića, a od drugog svjedoka smo doznali da je sjela u vozilo Škoda Fabia, crvene boje i udaljila se s lica mjesta velikom brzinom. Od strane kolega iz Odjela kriminalističke policije i kolega iz prometne policije došli smo do saznanja koje bi vozilo moglo biti, koje su registarske oznake, o tome smo obavijestili sve patrole na terenu koje su tada bile. Dobili smo informacije da se radi o vozilu Škoda Rnte Car imali smo tada djelimično registarske oznake pa smo došli do čitavog broja. Crvena Škoda Fabia kolege su mi iz prometne rekly da su u takvoj Škodi vidale osumnjičenog, došli smo i do tih registarskih oznaka, dali smo ih patrolama na terenu koje su bile oko 21:30 smo dobili informaciju da se ta Škoda kreće ulicom Kneza Domagoja prema Splitskoj ulici i uskoro su me obavijestili da su vozilo zaustavili i da su u vozilu zatekli Josipa Cvitanovića u blizini tržnice gradske i da je lišen slobode. Patrole su ga zaustavile znači kod tržnice, on je bježao patrolama znači od ulice Kneza Domagoja tamo je zaustavljen od strane interventne grupe i izvučen je iz vozila i lišen slobode. Sačinjena je Službena zabilješka detaljna o svim događajima od dolaska na smjenu pa do ovih događanja.

Svjedok Alen Ovčina je izjavio da su došli na posao u 19:00 sati, već smo upoznati o slučaju što je bio, nas su uputili u ulicu Brune Bušića na prolaz da bi se čuvalo lice mjesta, poslije toga smo upućeni pred stan Josipa Cvitanovića zv „Cviki“ u ulici Splitska, ispred zgrade Zvezdare samo koji je broj tačno ne znam. Tu smo bili i onda putem iz sistema veze nas su obavijestili da se vozilo kreće, a za njim ide policijsko vozilo iza njega koje ga mislim goni. Riječ je o vozilu Škoda Fabia crvene boje, bijeli krov. To vozilo dolazi ispred zgrade, prolazi kroz ulicu Splitsku i ovamo dole znači gdje je Konzum i dolazi ravno znači kod nas, mi smo ga zaustavili i uhapsili. Mi smo ga zaustavili izašli vani na put nismo imali vozila kod sebe.

Svjedok Zdravko Gotovac je izjavio da su dana 9. 11. 2020. god. po dolasku na posao čuli za ubistvo i raspoređeni su na prolaz između Splitske i Brune Bušića da osiguramo da se obavi očevid. Obaviješteni su da je Cviki Josip Cvitanović ubio Maku Radića. Voditelj smjene je uputio njega i Alena Ovčinu u zgradu Zvezdara gdje je nastanjen Cviki. Tamo smo bili, vidjeli su se u zgradi tragovi krvi. Bili smo pred ulazom čekali, dobili smo dojavu da se kreće u vozilu Škoda crvena Fabia s bijelim krovom. Putem veze smo čuli da se vrši potjera za istim vozilom, da je uočen, i da se kreće prema zgradi gdje stanuje. Uočili smo vozilo isto je prošlo pored zgrade, a za njim je išla patrola policije sa upaljenim svjetlima rotacijskim prošlo je

zgradu i krenulo je prema tržnici. Mi smo ispred ulaza pretrčali prepriječili mu put i istog lišili slobode. Prilikom uhićenja imali smo dojavu da isti posjeduje automatsko naoružanje bombu i pištolj u datim okolnostima i saznanjem da je isti već imao djelo ubistva pristupili smo lišenju na način kakav sam ja mislio da moram izvesti i preventivno sam ga udario nogom u rebra.

Svjedok Amir Kuko je izjavio da je on 9. 11. 2020. god. poslijepodnevnim satima pozvan da dođe na svoje radno mjesto u Sektor krim policije zbog izvršenog krivičnog djela Ubistva koje se desilo u ulici Brune Bušića bb Mostar, ispred Kamene zgrade. Dolaskom na svoje radno mjesto skupa sa svojim kolegama pristupio sam i pomogao raditi na uviđaju lica mjesta i prikupljanju dokaza. U momentu uviđaja osumnjičena osoba nije bila lišena slobode za ovo izvršeno krivično djelo tek nekih možda sat dva nakon toga osumnjičena osoba je bila dovedena u prostorije Policijske uprave Mostar. Nakon toga ja sam bio konkretno u Policijskoj upravi Mostar prisutan u prostoriji gdje se nalazio gospodin Josip Cvitanović, obavili smo neki preliminarni razgovor sa osumnjičenim i nastavili smo dalje sa istražnim radom. Poslije svega tog otišli smo na pretres na adresu gdje živi gospodin Josip po usmenoj naredbi suda. Osim stana pretresali smo i vozilo koje je koristio, koje je bilo parkirano u ulici Splitskoj u blizini Tržnice. Pretresom u stanu smo pronašli koliko se sjećam nešto pištoljske municije koji je kalibar bio ne sjećam se. U vozilu u fioci ispred suvozačevog sjedišta bio je pištolj. Na pištolju su bili izbrisani serijski brojevi tako da se nije moglo ustanoviti porijeklo pištolja, gospodin Cvitanović je koliko se sjećam nekad možda početkom 2000.-tih godina imao dozvolu za držanje i nošenje pištolja ali to je bio pištolj 9 mm čini mi se češka zbrojevka i taj pištolj i poslije izvršenog ubistva koliko se sjećam ja da je oduzet taj pištolj. Riječ je o vozilu Škoda, čini mi se da je crvene boje bila, Fabija. Znači prilikom hapšenja osumnjičene osobe on je bio za volanom, bio je vozač tog navedenog vozila. Prilikom svakog pretresa ne samo kod gospodina Josipa Cvitanovića nego i kod drugih osumnjičenih prije pretresa pita se osumnjičena osoba je li ona vlasnik držalac predmeta da preda sve stvari ovaj svoje dobrovoljno prije nego što se izvrši pretres, ne mogu se tačno sjetiti ali znam da je spominjao torbu da ima u gepeku, odradili smo detaljno pretres vozila po zakonu. Ja sam pristupio u Policijskoj upravi Mostar, bio sam sa osumnjičenim u prostoriji preko puta Dežurne službe, on je imao možda neke dvije crvene mrlje ispod nosa, pozvana mu je Hitna pomoć, ukazali su mu pomoć, jer je to zahtijevao, a poslije toga je odveden na CUM i detaljno pregledani, o svemu navedenom postoji i liječnička dokumentacija. Ja se sad vremenski stvarno ne mogu sjetiti ali znam da je tu večer bila prisutna Hitna pomoć koja je osumnjičeniku ukazala pomoć i bio sam prisutan sjedio sam pored njega sa lijeve strane. Ne sjeća se da je majica osumnjičenika bila krvava. Gospodin Cvitanović je prilikom uzimanja i ispitivanja kao osumnjičene osobe za izvršeno krivično djelo Ubistva upozoren sa članom 92. tako da mu je taj član pročitao, rečeno mu je i tada zbog čega se sumnjiči i koji po osnovi sumnje i koji dokazi i na osnovu čega je sve to završeno, tada je rekao da mu ne treba advokat, da ćete dati izjavu bez prisustva advokata. Prilikom ispitivanja nije bio svezan.

Svjedok Srđan Andrić je izjavio da je dana 9. 11. 2020. god. oko 18 i 40 od strane šefa smjene upućen on i kolega Đulić tu blizu u Brune Bušića do broj 6, po prijavi više građana da je došlo znači do upotrebe vatrenog oružja i da ima providenih lica. Prilaskom zgradi sa zapadne strane, uočili smo lice kako kleči, a pored, ispod njega je ležalo drugo lice na stomaku oko kojeg se nalazila crvena tekućina koja je asocirala na krv. I drugo, odnosno treće lice je žensko, tu je dozivalo je upomoć, ono u napadu histerije je bilo. Tada smo utvrdili da je to lice supruga od ovoga dole povrijeđenog lica što je ležalo i na lice mjesta je poslije par trenutaka došla znači doktorica koja je bila jedno vrijeme u našoj smjeni i iz toga smo znali da je doktorica, pa smo prepustili znači da vodi brigu oko povrijeđenog lica, pa mi smo ovo žensko lice odvojili malo u stranu da bi njoj omogućili nesmetan rad i da bi ujedno obavili razgovor na okolnosti šta se

desilo. Gdje nam je tad ta gospođa Radić Anđelka mislim da se zove izjavila da je znači povrijeđeno lice njen suprug Marko Radić te da žive u toj zgradi Brune Bušića broj 6, na petom spratu i da je ovo popodne čitavo, u večernjim časovima dok nije došlo do toga djela znači, više puta lice koje je ona tada rekla po nadimku „Cviki“ me zvalo na interfon dozivalo Marka, njenog supruga da siđe da bi popričali. E onda u jednom momentu je Marko sišao niz stepenice gdje je pošla i njihova kćerka Sara mislim da se zove, i onda je tek skontala ova gospođa da joj nema djeteta, pa počela dozivati Sara, Sara, misleći da se i njoj nešto desilo. Tada izlazi ta djevojka Sara iz haustora zgrade i onda obadvije pokušavaju da priđu ovome povrijeđenom Marku, međutim, u međuvremenu je došla HITNA pomoć i oni su preuzeli brigu oko povrijeđenog i to mu nisu dozvolili da ne ometa rad doktora, te smo zajedno sa komšijama njih premjestili gore u njihov stan porodični, s porodicom. Pregledom, znači sa lica mjesta smo utvrdili da smo išli gore prema stanu da stepenice koje vode prema haustoru, prema ulaz u haustora zgrade sa lijeve strane imaju tragovi kapljice crvene boje, koja je asocirala na krv, te da ima jedna zaštitna kutija naočara na tim stepenicama. Ulaskom u haustor osjetio se jak miris baruta od ispaljenih metaka, sa desne strane pored vrata haustora pronašli smo dvije čaure te također tragove kapljica krvi koje su vodile od ulaznih vrata haustora do ulaza u lift. Naknadno je došlo još patrola te smo osigurali lice mjesta, prvo fizički pa onda i dodatno sa žutom policijskom trakom. Nakon što je policija mjesto osigurala i to, obavili smo razgovor u stanu porodičnom sa kćerkom Sarom gdje nam je ona tada kratko, jer je bila pod stresom rekla samo da je sišla sa ocem stepenicama i kad su došli u prizemlje da je iza leđa im prišlo opet lice pod nadimkom Cviki, izašlo iz haustora zgrade, iz haustora, iz lifta, vrata lifta i rekla da je imao tad u rukama veliku puška i da je opalio dva metka i da se ona od tog momenta više ništa ne sjeća, niti zna gdje je bila. Daljnjim pregledom lica mjesta kad je hitna pomoć, doktor hitne pomoći kad je utvrdio smrt Radić Marka i kada je otišlo vozilo sa hitne medicinske pomoći tu u blizini smo pronašli još 3 čahure ja Jugozapadne strane, možda na nekoj udaljenosti od preminulog na 6 do 7 metara. I eto došli ovaj tužitelj, Sektor kriminalističke policije, policajci ostali i gdje su započeli sa vršenjem uviđaja, znači obavljen je razgovor sa svjedocima. Sve znači što je bilo u Službenoj zabilježbi je napisano.

Svjedok Demir Đulić je izjavio da je 9. 11. 2020. god. kao policajac oko 18 i 40 sati upućen u ulicu Brune Bušića broj 6, po prijavi više građana da je došlo do uporabe vatrenog oružja i da ima žrtava. Dolaskom na lice mjesta on i kolega Srđan Andrić su zatekli jednu osobu u ležećem položaju okrenutu stomakom prema zemlji, oko njega se nalazila crvena tekućina koja je asocirala na krv. Tu su zatekli još jednu osobu Matu Knezović koja mu je pokušavala pomoći na način da mu je okrenula glavu na stranu pokušavajući mu osloboditi dišne puteve. Zatekli su i žensku osobu koja je histerično vrištala i dozivala u pomoć. Kasnije su saznali da je riječ o supruzi povrijeđenog Anđelki Radić. Ona im je rekla da je u popodnevnom i večernjim satima Josip Cvitanović više puta zvonio na interfon i tražio Marka. Kad je Marko sišao sa njim je pošla i kćerka Sara, odjednom je začula pucnje. Na lice mjesta je stigla i doktorica Katarina Hrkač i počela je reanimaciju. On i kolega su u unutrašnjosti od vrata prema liftu vidjeli crvene kapljice koje su asocirale na krv i koje su se protezale od vrata do lifta, te su pronašli dvije čahure. Vani, gledajući desno od ulaznih vrata haustora prema unesrećenom vidjeli su tragove kapljica krvi, a nekih šest, sedam metara od unesrećenog našli su tri čahure. U haustoru se osjećao miris baruta ispaljenih metaka. Tu su zatekli i jednu osobu zvala se Hrvoje Damjanović koji im je rekao da je vidio jednu osobu u kockastom dresu hrvatske reprezentacije kako s puškom trčeći ulazi u auto škoda crvene boje sa bijelim krovom i bijelim retrovizorom. Sve je detaljno opisano u službenoj zabilješci.

Svjedokinja Sara Radić je izjavila da poznaje optuženika unazad dosta godina jer je često bio oko naše zgrade, poznaje ga po nadimku Cviki, motao se oko naše zgrade, pitao bi

me za tatu, zaustavljao bi me, pitao kako je tata, pozdravi ga i tako, a nakon što je izašao tata iz zatvora znao me je zaustavljati i pitati tatin broj na što bi mu ja odgovorila da ga ne znam napamet i tako, da nemam jer mu nisam htjela dati tatin broj, oko dva mjeseca prije ubojstva, dok smo ja i sestra bile u stanu stalno nam je netko zvonio na interfon, To je baš učestalo bilo, To je baš učestalo bilo i kad bi se god javila nitko nije odgovarao, i jedan dan opet je tako zvonjava bila nekoliko puta, ja sam baš bila živčana i javila se i zaderala se:“tko više zvoni, prestani“ i tada se Cviki javio i rekao: „Ej Cviki je, je li ti tata kući?“ . Ja sam rekla ne, dobro reci mu da ga je pozdravio prijatelj. To mi je izazivalo živčanost, naravno, spremamo se ili negdje ili nešto, uvijek zvoni, zvoni, zvoni, gledamo televiziju, zvoni, zvoni, zvoni stalno i tako i kad god se javimo nitko ništa. To je trajalo par tjedana. Kad sam ušla u stan oni su se svi svađali. Pitala sam šta se dogodilo i ispričali su mi da se tata sukobio sa Cvikijem, vidjela sam da ima kao ranicu malu na čelu. Rekao mi je da je opet bila zvonjava na interfon i da je znao da je Cviki i sišao je i Cviki je nasrnuo na njega i tata ga je pitao šta hoće od njega, on je rekao hoće da se pobiju, i tata ga je udario glavom. tata je htio da siđe i svađali su se oko toga jer mama je bila tako ljuta što se uopće sukobio sa njim i nije htjela da siđe ispred zgrade. On je u međuvremenu nazvao Željku Planinića da dođe i mama ga je preklinjala da sačeka da Željka dođe pa da tek onda siđe ali on nije htio tako da je uzeo jaknu i mobitel i izletio iz stana. Mama mi je rekla da krenem za njim, izletio je iz stana, ja sam izletila za njim. Odmah sam tu na četvrtom katu već bila pored njega, silazili smo skupa. On je meni rekao, odmah me je napao što sam krenula za njim. Ja sam rekla da ću ići za njim. Reko mi je da se vratim kući. Nisam htjela i sišli smo skupa i dolje na prvom katu tj..prizemlje, prvi kat, na stepenicama smo ugledali u lijevom liftu Cvikija koji je pokušavao, kroz ono staklo smo ga ugledali, koji je pokušavao je da pritisne broj, no lift se ne može onaj micati bez magneta i on je u trenutku vidio nas kada smo bili tu na stepenicama, kad smo i mi njega ugledali ugledao je i on nas kroz staklo. Tata me je samo odgurnuo u stranu, ja sam počela vrištati, Cviki je udario nogom vrata i izletio ispred i sa velikom puškom koju je repetirao, tata je počeo trčati, počeo je se derati: Ne Cviki jesi normalan! Ja sam počela isto vrištati, tu je on repetirao pušku i počeo je pucati tu u ulazu. Ja sam počela se derati i vrištati, počela sam udarati na vrata na prvom katu susjedima koji žive na prvom katu te su mi Stojanovi otvorili, ja sam počela vrištati da neko izađe da pomogne, oni su me samo ubacili unutra, bacili me na pod, rekli mi da se smirim. Ja sam čula i dalje pucanje. I oni su: šta je šta se dešava, ja sam im rekla Cviki mi puca na tatu, Cviki mi puca na tatu. Oni su mi tu brže donosili šećera i vode, nisu mi dali uopće, ja sam htjela da izađem i da mi neko od njih ide sa mnom ali oni su me samo držali na podu i nisu mi dali da izađem i tu je Dino, sin zovnuo policiju i nakon par minuta je on izašao ispred mene, izašli smo dolje i tu sam vidjela i majku i sestru i tatu kako leži i bilo je tu puno ljudi i nisam mogla uopće doći do tate.

Svjedokinja Anđelka Radić je izjavila Od ljeta 2019. kad je moj suprug došao u Mostar, uglavnom smo vrijeme provodili u obiteljskoj kući u Bijelom Polju, ja i suprug, dok su kćerke boravile u stanu. Cvikija poznajem iz rata, stalno bi bio u našem kvartu, uvijek sam ga vidjela, ili je išao u teretanu ili se vrtio oko naše zgrade, u glavnom kad god bi došla do stana primijetila bih ga. U ljeto 2019. kad je moj suprug prvi put došao u Mostar, Cviki je se pojavio ispred naše kuće, kao navodno došao je da ga pozdravi, nakon toga par dana imali smo dojavu, odnosno Makina tetka koja ima kuću ispod nas, javila nam je da se on mota oko našeg dvorišta, u nas je veliko dvorište tako da ga mi nismo mogli primijetiti. Međutim, njoj nije bilo svejedno, pozvala je policiju i nas obavijestila o tome, ali ja ga više nisam vidjela gore. Maltretirao nam je kćerke zvonjavom na interfonu. Znači, on je luđački zvonio na interfon, non stop njima, one bi ovaj, kad bi upitale tko je, nekad je odgovorio, nekad nije, u glavnom na kraju je, jednom je prilikom samo ovaj ostavio poruku za Maku da mu se Maka javi, ja sam bila bijesna radi toga kad su mi one ispričale i samo sam čekala priliku kad ću ga sresti i jednom u šetnji dok smo Maka i ja išli vrhom Avenije u susret nam je on išao i htio je proći da se ne javi, međutim, ja sam ga zaustavila

i pitala ga šta on hoće od nas. On se počeo tu luđački na mene derati, i ovaj, i govoriti mi je li kazneno djelo što on zvoni na interfon? Ja sam rekla na način na koji on to radi, da je to kazneno djelo za mene i da ću ga prijaviti policiji i tražit ću zabranu prilaska. On je počeo tu urlati i govoriti meni, jesam li ti ikad došao na vrata, jesam li ikad tebe uznemiravao, ja uopće ne želim ništa od tebe. Ja sam pitala pa šta ti u stvari hoćeš. On je meni rekao: pa ja hoću samo Maku. Maka je bio pored mene, znači cijelo vrijeme, on nije obraćao pažnju na njega. Ja sam rekla pa evo ti Make pa porazgovaraj s njim. I on je u tom trenutku kao da ga tek vidi rekao prijatelju gdje si, šta ima, ko zavadi. Maka mu je u svom stilu odgovorio kao ono ko će zavadiť. On je tražio njega i stalno ga je zvao na telefon, Maka je stalno morao mijenjati brojeve telefona iz tog razloga, samo zbog njega, on je uvijek tražio novac od njega, znači uvijek je to bilo isto kao što je i radio sa ostalim ljudima, znači mi mu nikad nismo dali novac bilo koliko, zato što smo znali da ćemo ga time samo namamiti i onda nema kraja tu. Netom prije šest sati možda oko pet minuta ili sedam minuta do šest parkirali smo se ispred Kamene zgrade točnije preko puta kontejnera, zgradili smo jednu garažu ali s obzirom da će Sara preuzeti auto nisam smatrala to bitnim da će je neko koristiti, u trenutku dok smo iznosili vrećice iz auta iz prolaza je izašao Cviki, odnosno u svom autu malom crvenom, zaustavio se pored nas otvorio prozor i pitao „ko zavadi prijatelju“, meni je tlak skočio odma kad sam ga vidjela jer nismo se nikada mogli parkirati da se on ne stvori odma pored nas, i ovaj Maka mu je rekao „ko će nas zavadiť, pusti me, bogami ne znam gdje gonim“, mi smo uzeli vrećice i nastavili smo prema ulazu, ja sam bila ljuta već što smo njega sreli, popeli smo se u stan, Sara je preuzela auto i otišla, ja sam počela nešto kuhati, međutim zvonjava na interfonu se čula. Mislila sam da je Sara zaboravila gdje sam parkirala da je to razlog zvonjave, kada sam došla do interfona pitala ko je niko se nije javljao, samo što sam napravila dva koraka unatrag ponovo je počela ona luda zvonjava njemu samo priličita. Zvonjava je trajala predugo, ne znam, ne mogu, ne mogu, možda minutu ne znam koliko je trajala, meni je to bila vječnost, vratila sam se do dnevnog boravka, Maka je nešto tipkao po mobitelu, ja sam rekla „evo ga opet“ i on je rekao „siću ja da ovaj da vidim šta hoće“, međutim ta zvonjava je uporno trajala, mene je to toliko iritiralo da sam njega molila da ne siđe nego da ću iščupati interfon i tako završiti tu priču. Međutim on je inzistirao da će izaći, samo nako u majici kratkih rukava je samo sišao dole ispred, i nakon par minuta se vratio, ja sam bila u sobi, Marita mu je otvorila vrata, čula sam njihov razgovor izašla sam iz sobe, vidjela sam da drži rakijavu krpu na čelu, pitala sam šta se desilo, on je meni govorio „morao sam“, „šta si morao“, on je rekao „Anđelka, kada sam sišao dole, kada sam pitao šta je, nasrnuo je na mene i rekao da hoće da se pobijemo i izvrnuo sam ga“, ja sam počela vrištati, galamiti, što mu to treba, da je tek izašao iz zatvora, da mi ne trebaju problemi, i što to radi tu pred policijom, što dozvoljava ikome da ga isprovocira pogotovo ne Cvikiju, međutim on je meni govorio da to mora, da je moro uraditi da nije mogao izbjeći to ništa, ja sam se svađala tu sa njim, on je uzeo telefon, nazvao prijatelja objasnio mu šta se dešava i rekao mu da će ga pričekati pred Kamenom, jer je bio svjestan da će se Cviki vratiti, govorio mi je da će se vratiti naoružan, da će on prenoćiti tu večer sa nama da se neće vraćati bolesnoj majci u Bijelo Polje, međutim ja sam ludila, ja sam rekla da on ide, da me strah svega, i govorila sam mu ako on pozvoni ja ću mu otvoriti vrata neka mene ubije, ali samo neka se on skloni svega. On je rekao meni samo da ga je izvrno, sad logično zaključujem da ga je možda izvrno glavom, da ga je udario glavom, jer s obzirom da je u njega bila rana na glavi. Ne znam, eto vjerujte mi taj dio stvarno ne znam. Sara je u međuvremenu ušla i nas tri smo pokušavale njega odgovoriti da on siđe ispred zgrade i da pričeká Željka tu u stanu, međutim on je obukao jaknu i rekao da mora ići i da ja nisam svjesna opasnosti u kojoj se nalazimo, izašao je iz stana, ja računajući da se neće ništa ružno desiti poslala sam svoje dijete za njim, rekla sam Sari da ide kontajući ako bude dijete dole da se neće ni potući a ne da će se, ništa ružno da se neće desiti. Samo što sam zatvorila vrata i napravila tri koraka prema kuhinji začula sam rafalnu paljbu, istrčala sam iz stana ispred zgrade u prolazu potrbuške je ležao moj muž izrešetan. Marita je sišla za mnom, dok sam ja klečala

pored Make rekla mi je da nema Sare, počela je plakati i vrištati, tražili smo Saru, prepali smo se da ju je oteo i ubio, pitali svakoga da nam pomogne, skupili su se ljudi oko nas, to je trajalo neko vrijeme dok susjedi nisu izveli Saru. Meni je Sara ispričala kad smo se spustili na prvi kat da je vidjela u lijevom liftu Cvikija sa velikom puškom kako razvaljuje vrata i kako puca u Maku dok on izlazi.

Svjedokinja Marita Radić je izjavila da poznaje optuženika ne sjećam se točno otkad ga poznajem, vjerovatno negdje od srednje škole, često je znao dok je tata bio u zatvoru zaustavljati i pitati „gdje ti je stari, pozdravi starog“ ili nešto. Nisam ga znala po imenu i prezimenu nego po nadimku Cviki. Oko dva mjeseca prije događaja počela je zvonjava na interfon, prvi put znači je krenula ta zvonjava, ja sam se javila i niko nije odgovarao, kada sam pitala sestru, majku i tatu niko nije znao ko je, i onda se ta zvonjava nastavljala i jednom je moja sestra kojoj je prekipjelo pitala je, znači počela se derati ko više zvoni i onda je Cviki odgovorio „Cviki je, gdje ti je stari“ i tako je krenula ta zvonjava i jednom prilikom sam pitala tatu zašto Cviki stalno zvoni na interfon i on je rekao da hoće da se druže i da ga pita para koje mu on ne želi dati jer zna da će ga onda nastaviti stalno pitati za pare, i eto jednom prilikom je majka rekla da je sreća Cvikija na Aveniji i da se verbalno sukobila sa njime, tako što mu je rekla da prestane zvoniti i eto tada je on prestao zvoniti. I znači 09.11. oko šest sati, uglavnom bili smo kući mama, tata i ja sam otišla u wc, i ništa ja sam otišla u wc i kad sam izašla iz wc vidjela sam da tate nema i neko zvoni na vrata i otišla sam do vrata i otvorila i tu je bio tata, i ništa on mi je samo rekao ko, ja sam ga pitala gdje je bio, on mi je rekao kao možeš li samo donijeti malo rakije, rekao mi je samo da ga je udario glavom, da ga je udario glavom i da se on srušio i otišao i tu sam ja odmah znala da će se on vratiti. Uto je izašla mama i onda je i njoj ispričao šta se dogodilo i ona se odmah krenula derat na njega i svađati se, jer je znala da će se Cviki vratiti, tata nazvao prijatelja on je rekao da ga je Cviki napao, nazvao je prijatelja, rekao šta se dogodilo i rekao je da dođe, da će sačekati Cvikija ispred policije jer zna da će se vratiti. Mi smo mu govorili da ne ide nigdje, on je rekao da će ostati spavati u tom našem stanu da neće ići u Bijelo polje jer zna da će se vratiti, i ovaj onda je sišao. Tata je odmah uzeo jaknu nije htio čekati prijatelja da dođe, nego je ovaj, samo pokupio jaknu i mobitel i sišao ispred zgrade dok smo mu mi govorili da ne ide, nego da barem sačeka njega, Željku Planinića izvinite sjetila sam se rekli smo mu da ne ide, on je požurio i odmah izašao i mama je rekla Sari da ide za njim jer je mislila da se ništa neće dogoditi ako Sara bude s njim, samo je uzeo jaknu i mobitel, nije imao ništa drugo. To se meni činilo kao da se dogodilo doslovno sekunda nakon što je izašao, počeli su se čuti rafalni pucnjevi, to je bilo znači nije bio jedan pucanj, nego baš ono kao rafal se čuo i čula sam Saru kako vrišti nemoj Cviki molim te i ništa mama i ja smo odmah krenule trčati niz stepenice, sišli smo dole i ispred zgrade smo vidjele tatu kako leži i kako je puno krvi oko njega i ništa, tu sam nakon nekog vremena skontala da nema Sare i krenula sam se derati tim ljudima što su se okupili da mi nema sestre i da mi pomognu naći je. Nakon nekog vremena Sara se pojavila i onda sam joj rekla da je tata umro. Kad smo se vratile gore u stan, onda nam je Sara ispričala da je vidjela kako Cviki iz puške puca na tatu iz lifta. Ta zvonjava je prestala kada je mama njemu rekla da ne zvoni više, i jednom prilikom isto kad smo sestra i ja bile u stanu, tada sam znači i ja bila prisutna i zvonio je Cviki i opet je pitao gdje je tata, znam da je nas bilo strah tada sići trebale smo ići na misu, ali nismo htjele zbog njega.

Analizirajući sve provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, i dovodeći ih u svezu s obranom optuženika sud je utvrdio da je optuženik Josip Cvitanović zv. Cviki počinio radnje opisane u izreci ove presude i našao da u tim radnjama stoje sva obilježja bića kaznenog djela Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. KZ F BiH u stjecaju sa kaznenim djelom Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz čl. 371. st. 1. KZ F BiH po optužnici Županijskog/Kantonalnog tužiteljstva u Mostaru broj T07 0 KT 0028334 20

od 3. 2. 2021. godine koja je činjenično precizirana na glavnom pretresu dana 20. 12. 2021. godine, oglasio ga je krivim i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

Prije svega sudsko vijeće je zauzelo stav o tvrdnjama obrane da je većina dokaza nezakonita, ali obrana nije navela koji su to dokazi i zbog čega bi oni bili nezakoniti.

Kada je riječ o nezakonitim dokazima ovaj sud uvodno prije svega podsjeća da je prema odredbi članka 11. stavak 2. ZKP F BiH, nezakonit dokaz onaj koji je pribavljen povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima, odnosno onaj koji je pribavljen bitnim povredama procesnog zakona. Pored toga, bitno je naglasiti da se zaključak o nezakonitosti određenog dokaza ne može zasnivati isključivo na činjenici da je prilikom njegovog pribavljanja povrijeđena neka odredba procesnog zakona (osim ukoliko to nije izričito propisano, kao što je npr. u članku 91. st. 3., 92. st. 6., čl. 97. stavak 4., čl. 100. st. 5., čl. 112. st. 1. ili čl. 134. ZKP F BiH), nego se u tim situacijama mora cijeliti cilj odredbe (koja nije primijenjena ili je prekršena), značaj propusta da se postupi u skladu s njom za osnovna prava i slobode optuženika, kao i značaj tog propusta u odnosu na osnovna načela kaznenog postupka, pa se tek tada može izvesti zaključak o zakonitosti ili nezakonitosti određenog dokaza. Svako suprotno postupanje značilo bi da bilo koja povreda odredbi procesnog zakona prilikom pribavljanja dokaza automatski ima za posljedicu nezakonitost tog dokaza.

Obrana u tom pravcu ne navodi nikakve razloge osim tvrdnje da je većina dokaza nezakonita tako da je sud ove tvrdnje ocijenio paušalnim.

Temeljem iskaza vještaka Enere Čavčić i njenog nalaza i mišljenja sud je utvrdio da u krvi optuženika Josipa Cvitanovića nije nađen alkohol, dok je temeljem iskaza i nalaza i mišljenja vještaka Nermine Korać utvrdio da u dostavljenom uzorku krvi kod optuženika nije detektirano prisustvo niti lijekova niti drugih sredstava ovisnosti.

Iz iskaza vještaka za analizu DNK u Centru za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja Maje Martinović Muk i njenog nalaza i mišljenja proizlazi da je na licu mjesta kritičnog događaja dobiven puni DNK profil jedne muške osobe koja se za sve alele analiziranih fokusa u potpunosti poklapa sa dobivenim nespornim DNK profilom Josipa Cvitanovića.

Kada se ovaj iskaz te Nalaz i mišljenje dovede u svezu sa Naredbom Županijskog tužiteljstva Mostar broj 07 0 KT 0028334 20 od 17. 11. 2020. godine i materijalom dostavljeni uz tu naredbu sud utvrđuje da je mjesto pronalaska više crvenih mrlja ulaz u zgradu ispred lifta u Ulici Brune Bušića broj 6. te da biološki materijal pronađen na tom mjestu pripada Josipu Cvitanoviću.

Iz iskaza te nalaza i mišljenja vještaka dr. Davorina Kozomara proizlazi da su kod Josipa Cvitanovića postojale sljedeće povrede: višekomandni prijelom nosnih kostiju i nosne pregrade s pomakom, otok samog leđnog dijela nosa, odnosno hrbata nosa, potom nagnječenje lijevog prsišta i prijelom devetog rebara sa lijeve strane prsišta, dakle devetog rebra lijevo, da su ozljede nastale udarcima tvrdim dijelovima tijela ili tvrdim tupim predmetom ovalnog ili okruglog oblika, da se kao sredstvo nanošenja ovih povreda isključuje upotreba tvrdog predmeta linearnog oblika, da je ozljeda višekomandni prijelom nosnih kostiju nastala od udarca glavom, da su nagnječenje lijevog prsišta i prijelom devetog rebra s lijeve strane mogle nastati kao posljedica udaraca optuženika prilikom uhićenja.

Kada se ovaj nalaz i iskaz vještaka dovede u svezu sa video zapisom trenutka uhićenja optuženika na kome je vidljivo kako jedan od policajaca udara optuženika nogom u rebra pri čemu optuženik bolno jauče onda sud dodatno potvrdi utvrđenje da su nagnječenje lijevog prsišta i prijelom devetog rebra sa lijeve strane prsišta nastali od udarca nogom prilikom uhićenja optuženika.

Dovodeći ova utvrđenja u svezu sa iskazima svjedokinja Radić, osobito iskazom svjedokinje Anđelke Radić, sud ocjeni istinitim ono što je Marko Radić rekao članovima svoje obitelji a što su oni naveli u svojim iskazima - da im je Marko Radić rekao da ga je optuženik verbalno napao i tražio od njega da se potuku nakon čega ga je Marka udario glavom.

Sud također zaključuje da u navedenom događaju nije bilo tuče između optuženika i oštećenog kako to obrana optuženika predstavlja tako da oštećeni nije ni nanio nikakve druge povrede optuženiku osim povrede nosa na način i iz razloga koji su prethodno navedeni. Ovo i stoga što analizirane povrede optuženika od strane vještaka medicinske struke isključuju mogućnost da je optuženik sve povrede, osim povrede nosa, mogao zadobiti u tuči sa oštećenim.

Iz iskaza vještaka za fizikalno kemijska istraživanja u Centru za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja Ivica Perovića proizlazi da je izvršio kemijsko vještačenje barutnih ostataka sa dostavljene odjeće Josipa Cvitanovića, kao i da je pokušao utvrditi serijski broj dostavljenog pištolja vlasništvo Josipa Cvitanovića, da se na transparentnim folijama skinutim sa majice dresa kratkih rukava Josipa Cvitanovića nalaze tri čestice koje su sa primijenjenim reagensom dale pozitivnu reakciju, dok je na transparentnim folijama skinutim sa donjeg dijela maskirne trenerke vlasništvo Josipa Cvitanovića utvrđena prisutnost pet čestica koje su sa primijenjenim reagensom dale pozitivnu reakciju, da su to čestice, odnosno ostaci nitrata koji nastaju poslije ispaljivanja iz vatrenog oružja, tj. dolazi do karakteristične reakcije između nitrata i nitrita iz baruta sa difemilaminom koji se nalazi u rastvoren u koncentriranoj sumpornoj kiselini. Oni predstavljaju barutne ostatke. Nije mogao utvrditi serijski broj pištolja P Bereta 6 35.

Dakle, utvrđeno je postojanje jako velikog broja barutnih čestica na rukama i odjeći optuženika iz čega se zaključuje da je optuženik pucao iz vatrenog oružja.

Temeljem iskaza vještaka Alije Kotarevića iz Centra za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, Odsjeka za balistička i mehanoskopska vještačenja, sud je utvrdio da je vještak radio temeljem je tri naredbe za balističko vještačenje broj 307 0 KT 008334 20 od 17. 11. 2020. godine kojima je traženo da se izvrši vještačenje tragova broj 3,4,5,14 i 15 , to su u pitanju čahure ispaljenih metaka i fragmenti košuljice zrna pronađeni na stepenici ulaza u zgradu, trag broj 12 jezgro zrna ispaljeno iz vatrenog oružja na ulazu zgrade pronađeno, trag broj 13 fragment košuljice zrna ulaza zgrade, zatim prilikom vršenja obdukcije tijela oštećenog Radić Marka odjeća njegova, dakle kožna jakna crne boje, majica kratkih rukava sive boje, džins hlače plave boje i kožni opasač crne boje i fragment košuljice zrna pronađeno u kožnoj jakni označeno kao trag broj 19, zatim izuzeta odjeća od osumnjičenog Cvitanović Josipa majica kratkih rukava i pamučna trenerka donji dio, donji dio, dostavljen je i pištolj marke petobereta 6.35 milimetara sa municijom 7,62 milimetra a koji predmeti su pronađeni prilikom pretresa vozila škoda fabija registarskih oznaka J13-T-480 i stana u ulici Kralja Tomislava broj 14/11, da je ovim naredbama traženo da se izvrše vještačenja ovih tragova, odnosno da se utvrdi kalibar pronađen iz čahura na licu mjesta te da li je svih pet metaka čahura ispaljeno iz istog oružja, zatim kalibar zrna, zatim po mogućnosti utvrditi da li fragment košuljice zrna metalno jezgro zrna pronađen prilikom vršenja uviđaja i obdukcije tijela ubijenog pripadaju ispaljenim mecima odnosno pronađenim čahurama, da li na dostavljenoj odjeći oštećenog Radić Marka ima prisustvo barutnih čestica nastalih prilikom ispaljenja metka iz vatrenog oružja, po mogućnosti utvrditi iz koje vrste i tipa oružja iz kojeg su ispaljena zrna i čahure, izvršiti provjeru u bazi podataka F MUP-a da li zrna i čahure pripadaju nekom od ranije korištenom vatrenom oružju, da je utvrđeno da se radi o prepravljenom signalnom kroz gasnom pištolju turske proizvodnje čije su originalne oznake za marku Ekol model Tuna, kalibra 8mm PAK na navlaci

pištolja kao i serijski broj pištolja uništeni su bili brušenjem, da su umjesto navedenih originalnih oznaka na navlaci naknadno ukucane oznake velikim slovima P. BERETA 6.35, a detaljnim mikroskopskim pregledom površine gdje se nalazi uništeni serijski broj vidljivi su bili samo fragmenti zadnje točkasto ukucane cifre jedinice, da je detaljnim pregledom pištolja utvrđeno da je prepravljen na način da je unutar originalne cijevi pištolja ugrađena čelična cijev čiji promjer ležišta metka odgovara mecima kalibra 6,35 mm, odnosno sinonimi za taj kalibar su 6,35 broiming ili kalibar 25 auto, da je unutar cijevi vidljivo šest polja i šest žlijebova s lijevim smjerom grijanja, da se iz pištolja može vršiti ispaljivanje metka kalibra 6,35 mm, odnosno da je ispravan, da bi se utvrdilo da li dostavljene sporne čahure potiču od metaka ispaljenih iz jednog te istog vatrenog oružja izvršena je komparacija svih tih međusobno čahura te je na temelju provedenog ispitivanja dato mišljenje: pet dostavljenih spornih čahura kalibra 7,62x39 mm koji su označeni kao tragovi broj 3, 4, 5, 14 i 15 potječu od metaka ispaljenih iz jednog te istog vatrenog oružja, odnosno automatske puške tipa Kalašnjikov raznih proizvođača i modela ili puškomitraljeza M72 kalibra 7,62x39 mm. Dvije dostavljene čelične košuljice neispaljenih metaka kalibra 7,62x39 mm označenih kao tragovi broj 13 i 19, mogu da potječu od metaka ispaljenih iz automatskih pušaka tipa Kalašnjikov raznih proizvođača i modela ili puškomitraljeza M72 navedenog kalibra, ali su te dvije navedene košuljice nepodobne za međusobnu komparaciju. Dio košuljice zrna od tombaka pronađen prilikom vještačenja na lijevom rukavu jakne Radić Marka potječe od univerzalnog zrna ispaljenog pušcanog metka kalibra 7,62x39 mm i isti je nepodoban za identifikaciju. Dalje, čelična jezgra zrna trag broj 12, potječe od univerzalnog zrna ispaljenog pušcanog metka kalibra 7,62x39 mm. Dostavljeni trag broj 11 ne predstavlja dio košuljice zrna ispaljenog metka, nego isti najvjerojatnije predstavlja djelić sasušenog lista od drveta. Sporne čahure kalibra 7,62x39 mm tragovi broj 3, 4, 5, 14 i 15 i dvije košuljice zrna tragovi broj 13 i 19 nemaju zajedničke individualne karakteristike sa spornim tragovima iz zbirke neriješenih slučajeva koji potiču iz krivičnih dijela počinjenih od strane NN izvršilaca upotrebom vatrenog oružja kalibra 7,62x39 mm. Što se tiče pištolja trag broj 2 isti predstavlja vatreno oružje i u pitanju je prepravljeni signalni/gasni pištolj originalne verzije signalnog odnosno gasnog pištolja marke Ekol model Tuna kalibra 8mm PAK uništenog serijskog broja i oznaka, kako je navedeno već u nalazu. Iz navedenog pištolja se može ispaljivati bojeva pištoljska municija kalibra 6,35 mm i navedeni pištolj dakle nije čišćen nakon posljednjeg pucanja, što se tiče municije 17 dostavljenih metaka kalibra 7,62x25 mm označenih kao trag broj 1 spadaju u bojevu pištoljsku municiju koja se koristi za razne vrste pištolja i automata navedenog kalibra. Šest metaka kalibra 6,35 mm koje su bile označene kao trag broj 1 spadaju u bojevu pištoljsku municiju koja se koristi za razne vrste pištolja navedenog kalibra. Što se tiče probojnih oštećenja zaključeno je da probojna oštećenja čiji su opisi, lokacije i fotografski prikaz dati u nalazu, na dostavljenoj odjeći Radić Marka, osim oštećenja 1 na potkošulji čije se priroda nastanka nije mogla utvrditi, nastala su dejstvom zrna ili dijelova zrna ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja, ovih pet dostavljenih čahura su ispaljene iz istog oružja, a radilo se vatrenom oružju automatskoj puški kalibra 7,62x39 mm ali mogućnost različitih verzija kalašnjikova ili nekog drugog oružja, riječ je o automatskoj puški.

Iz iskaza vještakinje Hajre Hubane i njenog nalaza i mišljenja proizlazi da na dostavljenim folijama za barutni test sa šaka osobe Josipa Cvitanović postoji prisustvo deset čestica na desnoj i deset čestica na lijevoj ruci, a dokazane čestice mogu poticati od čestica nagorjelog i nesagorijelog baruta.

Kada se iskaz vještaka dovede u svezu sa Zapisnikom o vještačenju tragova sa šaka – barutni test, MUP HNŽ-a SKP, Centar za krim. tehnička vještačenja broj 02-02/3-5-03-02-34-277/20 od 13. 11. 2020. godine sud utvrđuje da je na dostavljenim folijama za barutni test sa šaka Josipa Cvitanovića zv. Cviki dokazano prisustvo deset čestica na desnoj i deset čestica na lijevoj ruci koje mogu potjecati od čestica nagorjelog i nesagorijelog baruta.

Dakle, ocjenom iskaza te nalaza i mišljenja prethodno navedenih vještaka sud utvrđuje da je optuženik tijekom kritičnog događaja pucao iz vatrenog oružja koje je automatska puška tipa Kalašnjikov raznih proizvođača i modela ili puškomitraljez M72 navedenog kalibra.

Također i da je prepravljeni signalni/gasni pištolj marke „Ekol“, model „Tuna“, kal. 8 mm, uništenog serijskog broja i oznaka, na kojem stoji oznaka P. BERETTA 6.35, iz kojeg se može ispaljivati bojeva pištoljska municija kal. 6,35 mm.

Iz iskaza svjedoka Amira Kuko proizlazi da je on pretresao vozilo škoda fabija crvene boje te da je u njemu pronašao nešto pištoljske municije, a u vozilu u fioci ispred suvozačevog sjedišta pištolj na kome su bili izbrisani serijski brojevi tako da se nije moglo ustanoviti porijeklo pištolja.

Ovaj iskaz i u njemu navedene činjenice u cijelosti potvrđuje Zapisnik o pretresanju UP, SKP Mostar br. 02-02/3-1-16/20 od 9. 11. 2020. godine koji je urađen po usmenoj naredbi suca prethodni postupak Županijskog suda u Mostaru, u kome je navedeno da je prilikom pretresa vozila Škoda Fabia J13-T-480 pronađen pištolj marke „Bereta“ 6,35 mm sa 6 komada municije istog kalibra, 17 komada municije kalibra 7,62 mm.

Iz Službene zabilješke MUP-a HNŽ, SKP Mostar br. 02-02/3-1-277/20 od 11. 11. 2020. godine proizlazi da Josip Cvitanović nema validnu ispravu za držanje pištolja marke „P Bereta“, 6,35 mm, koji na sebi nema serijski broj.

Dakle, na temelju prethodno navedenog sud utvrđuje da je optuženik dana 9. 11. 2020. godine, oko 23:00 sati u Mostaru, u vozilu koje koristi marke „Škoda Fabia“ crvene boje, reg. oznaka J13-T-480 neovlašteno držao pištolj i streljivo čija nabavka građanima uopće nije dozvoljena u skladu sa odredbom čl. 6. st. 2. tč. g) i čl. 7. st. 1. tč. a) Zakona o oružju i streljivu u HNŽ, kao i da optuženik nije imao dozvolu za nošenje tog oružja, odnosno dokazuju da je počinio kazneno djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz čl. 371. st. 1. KZ F BiH.

Neosnovano obrana tvrdi da je pištolj marke „Ekol“, model „Tuna“, kal. 8 mm, uništenog serijskog broja i oznaka, na kojem stoji oznaka P. BERETTA 6.35, oduzet nezakonito jer se svjedok Amir Kuko ne sjeća koji je sudac izdao usmenu naredbu za pretres tako da postoji mogućnost da ta naredba i ne postoji. Ovo stoga što iz Naredbe za pretragu prostorija osoba i stvari MUP-a HNŽ UP SKP Mostar broj 02-02/3-1-270/20 od 9. 11. 2020. godine proizlazi da je postojala usmena Naredba za pretres suca za prethodni postupak Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru u kojoj je, između ostalog, naređeno pretresanje vozila Škoda tip Fabia reg. Oznaka J-13-T-481 crvene boje od strane ovlaštenih službenih osoba Amira Kuko, Zdravka Pavlovića, i Anisa Rahimića koji su pretresli vozilo i privremeno oduzeli navedeno oružje te je o tome i sačinjen Zapisnik o pretrazi MUP-a HNŽ SKP Mostar broj 02-02/3-1-16/20 od 9. 11. 2020. godine.

Temeljem iskaza vještaka sudske medicine dr. Dražena Damjanjuk, njegovog nalaza i mišljenja te zapisnika i fotodokumentacije sa obdukcije Marka Radića sud utvrđuje da je obdukcija urađena po naredbi Tužiteljstva za izvođenje obdukcije broj T07 0 KTA 0028334 20, da su se na licu i na čelu Marka Radića nalazile oguljotine koje su mogle nastati najverovatnije ako je prilikom događaja pao licem prema tlu, da je nađena ulazna rana u lijevom plećnom predjelu koja se nalazila na 14 cm u lijevo od zadnje srednje uzdužne linije trupa i 141 cm iznad ravni tabana, da je postojala izlazna rana u desnom dojkinom predjelu neposredno iznad desne bradavice a na oko 141 cm i iznad ravni tabana i na oko 10 cm udesno od prednje srednje uzdužne linije tijela, da su u se lijevom slabinskom predjelu nalazile dvije ulazne rane jedna ispod druge, a njihovi izlazi te dvije rane su bili na lijevom bočnom trbušnom zidu, da se u

desnom slabinskom trsnom predjelu nakon 14 cm u desno od zadnje srednje uzdužne linije trupa i 104 cm izvan ravni tabana nalazila kružna rana prečnika 6 mm, da je u lijevoj polovini grudne duplje bilo dva i po litra tečne tamnocrvene krvi, u desnoj polovini oko pola litra tečne tamnocrvene krvi, da je vještak našao karakterističan prolaz projektila koji je dalje nastavio kroz srčano sudovnu stijenu, znači kroz krvne sudove baze srca i doveo je do raskida aorte i plućne arterije i to je u suštini smrtna povreda, da je smrt nasilna i nastupila je uslijed izkrvavljenja i raskidane srčano-sudovne peteljke srca i pluća, raskidanih krvnih sudova duž kanala prostrelna grudnog koša i trbuha naneseni projektilima ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja, da je rana u lijevom plečnom predjelu opisana pod tačkom 4. obdukcionog nalaza ulazni otvor prostrelne koja se kanalom nastavlja kroz peti međurebarni prostor, prelama šesto rebro s lijeve strane, ulazi u lijevu polovinu grudne duplje, pruža se kroz gornji režanj lijevog plućnog krila, srčanu sudovnu peteljku u gornji srednji režanj desnog plućnog krila, šesto rebro i završava izlaznom ranom u desnom dojkinom predjelu opisan pod tačkom 5 obdukcionog nalaza pravac kanala prostrelne od pozadi unaprijed i slijeva u desno, da rana u lijevom slabinskom predjelu opisana pod tačkom 6 obdukcionog nalaza su ulazni otvori prostrelina koji se kanalima nastavljaju kroz potkožno mišićno tkivo leđa ulazi u trbušnu duplju, raskida vijuge tankog crijeva i opornjake tankog i niskonog dijela debelog crijeva, u potpunosti prelama prednji okrajak lijevog desetog rebra i završava izlaznim ranama na lijevom bočnom, trbušnom zidu opisanih pod tačkom 7. obdukcionog zapisnika, pravac kanala prostrelne odozdo naviše, od pozadi i unaprijed i s desna u lijevo, da rane u ranom slabinskom prsnom predjelu opisana pod tačkom 9. obdukcionog nalaza i ulazni otpor prostrelne koja se kanalom nastavlja kroz potkožno mišićno tkivo leđa, zatrušni prostor raskida vijuge i opornjak tankog crijeva i završava izlaznom ranom na prednjem trbušnom zidu i to je rana u predjelu pupka opisana pod tačkom 10 obdukcionog nalaza pravac kanala prostrelne odozdo lako naviše, odpozadi i unaprijed i zdesno u lijevo.

Iz prethodno navedenih utvrđenja proizlazi i da je oštećeni Marko Radić pogođen sa više metaka i to sa leđa.

Iz Zapisnika o otvaranju i pregledu predmeta i dokumentacije ŽT Mostar od 26. 11. 2020. godine, odnosno video nadzora koji se nalazio u ulazu zgrade u Ul. Brune Bušića broj 5., Mostar proizlazi da je predmetni video nadzor izuzet u sklopu uviđajne radnje što je konstatirano za Zapisnik o uviđaju MUP-a HNŽ-a SKP Mostar, broj 02-02/3-1-273/20 od 9. 11. 2020. godine.

Izvršenim uvidom u video snimak vidljivo je da se na snimku pod oznakom A01_20201109164825.mp4, vidi datum 9. 11. 2020. godine, Mon. (ponedjeljak), da započinje od vremena 16:48:25 te predmetni snimak traje 2 sata 49 minuta i 32 sekunde, da je na njemu vidljiva oznaka Camera 01. Pregledom snimka vidljivo je da u 18:23:15 optuženik prolazi kroz prolaz obučen u majicu kratkih rukava sa crveno bijelim kockicama (dres Hrvatske reprezentacije) i prolazi ispred ulaza zgrade u Ul. Brune Bušića br.5, u 18:26:20 optuženik trči kroz prolaz, u 18:35:57 optuženik ponovno prolazi kroz prolaz ispred ulaza zgrade br. 5, držeći ruke u džepovima. U 18:40:00 na predmetnom video zapisu se vidi sjena osobe kako trči prema parking prostoru.

Na video snimku pod oznakom A02_20201109162603.mp4 se vidi datum 9. 11. 2020. godine Mon. (ponedjeljak), snimak započinje od vremena 16:26:04, snimak traje 5:38:00 sati, na njemu je vidljiva oznaka Camera 02. Pregledom snimka je vidljivo da u 18:23:15 optuženik prolazi kroz prolaz, u 18:25:25 optuženik se vraća kroz prolaz u njemu staje, okreće se i vraća u smjeru odakle je došao, u 18:26:20 optuženik trči kroz prolaz, vidi se oštećeni Marko Radić kako trči za njim i zaustavlja se u prolazu ulazu zgrade br. 5. Vidljivo je da oštećeni Radić nema ništa u rukama. Pregledom snimka vidljivo je da u 18:35:58 prolazi optuženik u majici kratkih rukava (dres Hrvatske reprezentacije), u 18:37:04 vidljiv je optuženik kako se normalnim

hodom vraća u smjeru parking prostora ispred predmetnog ulaza zgrade, u 18:38:23 optuženik se vraća kroz prolaz držeći u desnoj ruci veliku kesu/torbu crne boje, u 18:39:59 optuženik trči kroz prolaz prema smjeru parking prostora predmetnog ulaza zgrade. Dalje iz zapisnika proizlazi da je osoba od koje je oduzet predmetni video nadzor izjavila da vrijeme koje se nalazi na snimku odražava stvarno vrijeme.

Okolnosti proistekle iz prednjih iskaza svjedoka na razini osnovane sumnje potkrjepljuju snimci sa nadzornih kamera okolnih zgrada mjesta izvršenja djela. Tako iz Zapisnika o otvaranju i pregledu predmeta i dokumentacije ŽT Mostar od 26. 11. 2020. godine, odnosno video nadzora koji se nalazio u ulazu zgrade u Ul. Brune Bušića broj 7., Mostar, koji je dobrovoljno predan na potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta MUP-a HNŽ Mostar SKP Mostar, broj 02-02/3-1-42/20 od 16. 11. 2020. godine, proizlazi da je izvršenim uvidom u dostavljene video snimke vidljivo da na snimku pod oznakom CAM02_20201109183005_41573073 1.mp4, na snimku se vidi datum 9. 11. 2020. godine, da započinje od vremena 18:30:59, da predmetni snimak traje 03:34 minuta. Pregledom snimka je vidljivo da u 18:31:00 na parking prostor koji pokriva predmetna kamera dolazi vozilo „Škoda Fabia“ sa bijelim krovom i parkira se na slobodno parking mjesto, nakon čega je vidljivo kako optuženik izlazi iz vozila, zaključava vozilo na sebi noseći majicu kratkih rukava sa crveno bijelim kockicama (dres Hrvatske reprezentacije) i maskirnu trenerku, oko vrata noseći torbicu crne boje, da se udaljava sa parking prostora. U 18:33:02 se vidi optuženik kako se vraća, otključava vozilo sa kojim je došao, otvara gepek od vozila gleda u stranu, iz gepeka uzima nešto, stavlja u crnu vrećicu, više puta gleda u stranu, uzima predmetnu kesu pod ruku, zatvara gepek i u 18:33:56 se vraća prema smjeru iz kojeg je došao držeći pod lijevom rukom veći predmet koji se nalazi u crnoj kesi.

Izvršenim uvidom u dostavljeni snimak pod oznakom CAM02_20201109183425_41119025 2.mp4, na snimku se vidi datum 9. 11. 2020. godine, on započinje od vremena 18:34:23, snimak traje 01:47 minuta. Pregledom snimka vidljivo je da u 18:35:48 optuženik trči prema vozilu sa kojim je došao, otključava ga, a cijelo vrijeme noseći u desnoj ruci veći predmet u crnoj kesi, ulazi u 18:35:56 u vozilo, pali ga te ubrzanim kretanjem u rikverc izlazi sa predmetnog parking prostora ispred zgrade u Ul. Brune Bušića br.7.

Izvršenim uvidom u dostavljeni snimak pod oznakom CAM04_20201109183000_41133189 3.mp4, na snimku nema oznaka datuma i vremena, koji snimak traje 02:59 minuta, prikazuje ulaz u zgradu u Ul. Brune Bušića br.7 i parking prostor predmetnog ulaza. Na snimci je vidljiv dolazak vozila „Škoda Fabia“ koji se parkira, nakon 28 sekundi snimka vidi se optuženik sa leđa kako ide sa parking prostora, nakon 2 minute snimka vidi se optuženik kako laganim hodom ide prema vozilu sa kojim je došao i otključava ga (što je vidljivo bljeskanjem žmigavaca), nakon 2:52 minute vidi se optuženik kako pod lijevom rukom drži veći predmet u crnoj kesi i odlazi sa parking prostora.

Izvršenim uvidom u dostavljeni snimak pod oznakom CAM04_20201109183454_41142298 4.mp4, na snimku nema oznaka datuma i vremena, koji traje 26 sekundi, a prikazuje na 2 sekunde snimka kako optuženik trči prema vozilu sa kojim je došao noseći u desnoj ruci veći predmet u crnoj kesi, otključava vozilo (što se vidi bljeskanjem žmigavaca vozila), na 22 sekunde video snimka vidljivo je kako vozilo Škoda fabia sa bijelim krovom brzo vozeći u rikverc odlazi sa parking prostora.

Dalje, iz Zapisnika proizlazi da je osoba od koje je oduzet predmetni video nadzor izjavila da kamera na prva dva snimka na ovom zapisniku ne odražavaju stvarno vrijeme, već iste kasne oko četiri minute od stvarnog vremena.

Neosnovane su tvrdnje obrane optuženika da je na snimku video nadzora vidljivo da je on sjeo u vozilo bijele boje pa da je očito da su dokazi montirani, uz tvrdnju da je on kritične prilike koristio vozilo „Škoda Fabia“ crvene boje. Ovo stoga, jer je pregledom video snimka instaliranog na zgradi u Ulici Brune Bušića broj 7. (koji nije u boji već je u crno bijeloj tehnici) utvrđeno da je optuženik na mjesto inkriminiranog događaja došao sa vozilom marke „Škoda Fabia“ sa bijelim krovom, a da se ustvari radi o vozilu reg. oznaka J13-T-481 crvene boje sa bijelim krovom kojim je kritične prilike upravljao optuženik i koje vozilo je nakon duže potrage od strane policije i zaustavljeno, nakon čega je optuženik lišen slobode a što proizlazi i iz Službene zabilješke PU Mostar, PS Mostar Centar, broj 02-02/5-3-14-837/20 od 9. 11. 2020. godine. Stoga, okolnost što je na snimku vidljivo da se radi o vozilu sa bijelim krovom, koje boje je zaista krov vozila koje je koristio optuženik, nasuprot tvrdnji obrane, ne ukazuje da je video snimak montiran i da je on kritične prilike upravljao vozilom crvene boje.

Temeljem Zapisnika o uviđaju broj 02-02/3-1-273/20 od 9. 11. 2020. godine, Sektora kriminalističke policije Mostar, sud utvrđuje da se mjesto događaja nalazi u prolazu ispred stambene zgrade na adresi u Ul. Brune Bušića broj 6, Mostar, kao i unutrašnjosti haustora zgrade navedenog ulaza, gdje je došlo do uporabe vatrenog oružja i da je jedna osoba smrtno stradala. Na licu mjesta je zatečeno beživotno tijelo nastradalog Marka Radića, zv. „Maka“, koji je živio na navedenoj adresi. U statičnoj fazi očevida uočena je velika količina tragova crvene boje koja asociraju na krv i koji se prostiru od tijela nastradalog do stepenica na ulazu br. 6 te dalje uz stepenice do prvog podesta ispred liftova. Pored navedenih tragova uočene su dvije čahure u ulazu zgrade, te fragmenti zrna, a ispred zgrade uočene su još tri čahure na kolovoznoj traci. Prilikom vršenja uviđaja izuzeto je 18 tragova te je izuzet video nadzor ispred ulaza na adresi Brune Bušića br.5.

Temeljem iskaza svjedokinje Vesne Ostojić vijeće je utvrdilo da je ona dana 9. 11. 2020. god. kao policajka radila na osiguranju zgrade PU Mostar i to u policijskoj kućici ispred zgrade, da je oko 18 i 40 sati čula pucnje iz smjera Kamene zgrade, kada se okrenula vidjela je ćelavu osobu krupnije građe kako se udaljava iz Ulice Brune Bušića prema Ulici Stjepana Radića, da je ta osoba na sebi imala dres hrvatske reprezentacije i udaljavala se trčeći. Dakle, ova svjedokinja potvrđuje da je u kritično vrijeme na kritičnom mjestu, odmah nakon što je čula pucnjeva, vidjela osobu čiji opis odgovara optuženiku.

Svjedokinja Ivana Kovačević također potvrđuje da je u kritično vrijeme oko 18,40 začula 2 do 3 pucnja, da je uočila mušku osobu, krupnije građe kako pretrčava kroz prolaz prema teretani u pravcu Ulice Stjepana Radića. Muškarac je bio krupnije građe, ćelave glave, na sebi je imao dres hrvatske reprezentacije. U toj osobi je prepoznala optuženika koga poznaje od ranije.

Svjedoci Dario Čović, Alen Ovčina, Zdravko Gotovac i Srđan Andrić u svom izjavama dodatno potvrđuju da su imali operativna saznanja da je optuženik pucao na oštećenog, da je nakon toga bio u bijegu sa vozilom škoda fabija crvene boje u kome su ga i lišili slobode po prethodno provedenoj potrazi po gradu Mostaru kada je on bježao, a oni vozilima išli za njim.

Kada se dovede u svezu iskaz svjedoka Zdravka Gotovca koji je izjavio da je prilikom lišenja slobode optuženika udario nogom u rebra sa iskazom vještaka dr. Davorina Kozomara koji je naveo da su povrede kod optuženika u predjelu rebra mogle nastati od udarca nogom onda se isključuje mogućnost da je on te povrede zadobio u navodnoj tučnjavi sa oštećenim.

Naravno, iz ovih iskaza proizlazi i da je optuženik nakon izvršenja djela bio u bijegu, da je policija tragala za njim i lišila ga slobode nakon „potjere“ po ulicama Mostara.

Svjedok Srđan Andrić potvrđuje da mu je Anđelka Radić rekla (dakle potvrđuje njen iskaz) da je optuženik prije kritičnog događaja zvao na interfon dozivao Marka, da je u jednom momentu Marko sišao niz stepenice gdje je pošla i njihova kćerka Sara. Ovaj svjedok je također izjavio da su on i kolege išli gore prema stanu da stepenice koje vode prema haustoru, prema ulaz u haustora zgrade sa lijeve strane imaju tragovi kapljice crvene boje, koja je asocijala na krv, da ima jedna zaštitna kutija naočala na tim stepenicama, da se u haustoru osjetio jak miris baruta od ispaljenih metaka, sa desne strane pored vrata haustora pronašli su dvije čaure te također tragove kapljica krvi koje su vodile od ulaznih vrata haustora do ulaza u lift. Ovaj svjedok je potvrdio i iskaz svjedokinje Sare Radić da je sišla sa ocem stepenicama i kad su došli u prizemlje da im je iza leđa prišao optuženik i da je u rukama imao pušku te da je opalio dva metka. Identično je sve potvrdio i svjedok Demir Đulić.

Temeljem iskaza svjedokinje Sare Radić, očevica kritičnog događaja, koja je poznavala optuženika od ranije, sud je utvrdio da se on često *motao* oko njihove zgrade, a ponekad kad bi je sreo pitao bi ju za tatu, gdje radi i tražio njegov broj mobitela, što mu ona nije željela dati, a unazad otprilike dva mjeseca na interfon njihovog stana počela je učestala zvonjava i kad bi se javile ona ili sestra sa druge strane se nitko ne bi javio. Jednom prilikom se s druge strane javila osoba i rekla: „Cviki je, jel ti stari kući“, na što mu je ona odgovorila da nije, a on je rekao „dobro, reci mu da ga je pozdravio prijatelj“, radi čega mu je njena majka kad ga je jednom prilikom srela na Aveniji rekla da ih više ne uznemirava. Dana 9. 11. 2020. godine kada je ušla u stan mama i sestra su tatu ubjeđivale i preklinjale da ne izlazi te su joj rekli da je dolazio „Cviki“ i da se sa tatom sukobio, da tata očekuje da će ponovo doći i da želi da ga sačeka ispred zgrade u blizini policije, da je i ona nagovarala tatu da sačeka prijatelja da dođe, jer su joj rekli da je pozvao Željku Planinića, međutim, on je bio uporan i u jednom momentu je izašao iz stana i krenuo niz stubište. Mama ju je poslala da ide za njim, misleći da neće doći do nikakvog sukoba ukoliko je ona tu, pa je krenula za tatom. Kada su sišli do prvog kata, sa stepeništa kroz staklo u liftu su ugledali „Cvikija“ koji je u tom momentu kada ih je ugledao udario nogom u vrata, otvorio ih a onda je izašao ispred lifta u rukama držeći veliku pušku. Ona je počela vrištati govoreći: „Ne, ne“, dok je oštećeni potrčao prema izlaznim vratima vičući „ne Cviki, jesi normalan“, a Cviki je u tom momentu podigao pušku prema njemu kada je istrčao niz stepenice prema izlazu. Vidjela je kako je opalio nekoliko metaka tu u haustoru, nakon čega je Cviki krenuo za njim i tada je ponovno čula pucnjeve. Ona se tada sklonila kod susjeda na prvom katu, vrišteći i zapomažući te je susjed nazvao Hitnu pomoć i policiju. Kada je izašla ispred zgrade našla je mamu i sestru te vidjela tatu kako leži.

Sud je također utvrdio da oštećeni Marko Radić nije poduzeo nikakvu radnju prema optuženiku koja bi mogla predstavljati napad ili namjeru napada, kao i da nije bilo nikakvog fizičkog kontakta između optuženika i oštećenog.

Temeljem iskaza svjedokinje Anđelka Radić vijeće utvrđuje da je jedne prilike pred njihovu kuću došao je Josip Cvitanović zv. „Cviki“, kojeg od ranije svi poznaju i rekao da želi da pozdravi „Maku“ (Marka Radić) te je ubrzo otišao sa njihovog imanja, da je otprilike unazad dva mjeseca „Cviki“ redovito zvonio na interfon od stana na njihovom ulazu i uznemiravao kćerke, da ga je jednom prilikom srela dok je sa „Makom“ šetala niz Aveniju i upitala ga koji problem ima, zašto stalno zvonio na interfon i uznemirava djecu, na što je on rekao samo da želi sa „Makom“ razgovarati. Nakon toga je prestao sa uznemiravanjem preko interfona. Dana 9. 11. 2020. godine svjedokinja i suprug su se vraćali iz Bijelog Polja u stan i bilo je oko 18,00 sati kada su parkirali vozilo u blizini njihove zgrade i u momentu dok su izlazili iz vozila iz prolaza sa crvenim vozilom je izašao i prema nama skrenuo „Cviki“, zaustavio vozilo i kroz otvoren prozor upitao „Maku“: „Šta ima prijatelju, ko zavadi“, na što mu je „Maka“ odgovorio „Bok Cviki, šta će biti, ko će nas zavadi, bogami ne znam od posla gdje sam“ i oni su nastavili

prema ulazu i popeli se u stan. Počela je praviti ručak, a „Maka“ je tipkao na mobitelu kad su začuli zvonjenje na interfonu. Prvo je pomislila da je to Sara i kad je upitala tko je nije bilo odgovora, nakon čega se zvonjava nastavila, a svjedokinja je odmah pomislila da je „Cviki“. „Maka“ joj je rekao da će sići da vidi zašto zvonji, a svjedokinja ga je molila da to ne uradi, ali je zvonjava i dalje nastavljena pa je „Maka“ sišao pred ulaz i zatekao „Cvikija“ na interfonu, pitao ga je šta hoće na što mu je „Cviki“ rekao da hoće da se pobiju, nakon čega ga je „Maka“ udario glavom i srušio na tlo, a „Cviki“ je ustao i pobjegao. Odmah po dolasku u stan Maka joj je sve to ispričao i rekao: „Poznajem budalu, sad će se vratiti sa oružjem, idem ja sići pred policiju pa ću ga dole dočekati“. Tada se Sara vratila pa su „Maku“ njih tri molile i preklinjale da ne ide, međutim, želeći da ih zaštiti „Maka“ je odlučio ipak sići. Netom prije silaska nazvao je prijatelja Željka Planinića i objasnio mu o čemu se radi i zamolio ga da se nađu pred policijom, pa ga je svjedokinja preklinjala da ne silazi dok se prijatelj ne javi da je stigao. Međutim, „Maka“ je govorio da će „Cviki“ doći do stana i da će ih poubijati, tako da nije poslušao svjedokinju i rekao je da mora da ih zaštiti i da će sići pred policiju i dole ga dočekati očekujući da će i on pred policijom ustuknuti. Čim je otvorio vrata stana i izašao, svjedokinja je rekla kćerki Sari da krene za njim, misleći da ako je dijete s njim da mu se neće ništa desiti. Nakon minut i pol začula se rafalna paljba, svjedokinja je sletila pred ulaz i zatekla „Maku“ kako krvav leži, ne dajući nikakve znakove života.

Svjedokinja Marita Radić potvrđuje navode svjedokinje Anđelke Radić i Sare Radić vezano za duže uznemiravanje od strane osumnjičenog putem interfona. Iz njenog iskaza vijeće utvrđuje da su dana 9. 11. 2020. godine nekad u poslijepodnevnim satima oko 18,00 sat njeni mama i tata došli u stan u Ul. Brune Bušića i sjeća se da su svi bili tu osim Sare, koja je otišla nešto obaviti. Tada su joj ispričali da su na parking srela „Cvikija“. Svjedokinja je u jednom trenutku otišla u wc, ali kada se vratila u dnevni boravak tate nije bilo te je netko pozvonio na vrata. Ona je došla do vrata, otvorila, vidjela tatu na vratima i upitala ga „gdje si bio jer nisam vidjela kad si izašao?“ On joj je rekao: „Možeš li mi donijeti malo rakije“ i rukom se držao za čelo, te je tada vidjela da tu ima neku ranu i odmah ga je pitala šta je bilo. Tata joj je tada rekao da je „Cviki“ duže vrijeme zvonio na interfon te je on sišao ispred ulaznih vrata zgrade da vidi šta hoće. Upitao ga je: „Cviki, šta hoćeš“, a „Cviki“ je odgovorio „hoću da se pobijemo“. Ne može se sjetiti da li joj je tata rekao je li njega Cviki ijednom udario ali se sjeća da je tu svjedokinji, mami i Sari rekao da ga je udario glavom nakon čega je Cviki pobjegao. Svjedokinja je odmah imala loš predosjećaj. Sjeća se da je oštećeni zovnuo Želju Planinića i ispričao mu šta je bilo te mu rekao da dođe da njih dvojica sačekaju Cvikija ispred MUP-a. Nakon toga su ga njih tri molile i nagovarale da ne silazi ispred zgrade dok ne dođe Želja i ta rasprava je trajala nekih 10-tak minuta da bi Marko Radić u jednom trenutku obukao jaknu, uzeo mobitel i izašao iz stana, a Sara je pošla za njim. Iskazuje da oštećeni kod sebe nije imao oružje, niti joj je poznato da je oštećeni imao bilo kakvu vrstu oružja u kući. U jednom trenutku u haustoru čuje Sarin glas kako se dere i govori „nemoj Cviki“ te u isto vrijeme čuje rafalnu paljbu, odnosno da je čula rafal više puta. Nakon ovoga ona i majka su poletile iz stana da vide što se događa, gdje su ispred zgrade vidjele oštećenog kako nepomično leži licem prema zemlji. Nakon nekog vremena došla je i Sara te joj je svjedokinja rekla da je tata umro, nakon čega su počele vrištati i plakati zajedno s majkom. Kada su se vratile u stan, Sara im je ispričala da je vidjela kako Cviki izlazi iz haustora i iz velike puške puca u tatu.

Svjedok Željko Planinić je potvrdio da ga je kritične večeri telefonom zvao Marko Radić i rekao mu: „Dolazio mi je Cviki. Imao sam incident sa njim i udario sam ga glavom i otišao je on. Možeš li doći?“ Također je u svom iskazu naveo da mu je oštećeni ranije spomenuo da je Cviki dolazio i zvonio na interfon stana ali ništa nije bilo, nije on tu bio prisutan.

Svjedok Hrvoje Damjanović je u svom iskazu naveo da je dana 9. 11. 2020. god. bio u svom stanu u Ulici Brune Bušića broj 7 i da je čuo više pucnjeva, kada je pogledao vani vidio je jednu osobu obučen u hrvatski dres sa kockicama kako se udaljava sa puškom u ruci, sjeda u auto crvene boje koje se zatim udaljilo u njemu nepoznatom pravcu. Naveo je, odgovarajući na pitanja obrane, da je to gledao iz svog stana sa otprilike 17 metara i da je sve to mogao jasno vidjeti.

Svjedok Mate Knezović u svom iskazu je naveo da je dana 9. 11. 2020. godine, možda oko 18,40 sati, čuo dva spojena pucnja koja su čudno odjeknula. Istrčao je vani i pogledom promatrao što se događa, gdje je čuo vrisak žene te lijevo od njega na prolazu na pločniku u Ulici Brune Bušića vidi pola tijela da leži. Dotrčao je do mjesta događaja i vidio Anđelku Radić kako vrišti, prišao je tijelu koje je ležalo nepomično i to potrbuške, naslonjen bradom na pločnik, nije disao, a krv mu je tekla na usta. Svjedok iskazuje da je opipao bilo oštećenom, koje se vrlo malo osjetilo, podbacio je ruku ispod brade kako bi krv nesmetano tekla da se ne uguši, u tom trenutku je došla jedna žena koja se predstavila kao doktorica i zamolila ga da okrene tijelo na leđa kako bi pokušala izvršiti reanimaciju. U međuvremenu, u blizini mjesta događaja, dotrčala je policajka Ivana pa joj je svjedok rekao da zove i hitnu pomoć i policiju. Za vrijeme dok su mu pokušali pomoći, Anđelka Radić je vrištala i govorila: „Cviki ga je ubio“, a tu je bila i mlađa kćerka koja je također vrištala i ponavljala „gdje je Sara“ te je u međuvremenu dotrčala Sara i vrištala „puškom ga je ubio, vidjela sam“. Svjedok iskazuje da je bio u šoku i nakon što se umirio počeo je razmišljati znajući kakav je Cviki, da budala može ponovo doći i sve ih porafalati, pa se svjedok odmakao i sklonio, tako da ne smeta.

Svjedokinja Katarina Hrkač je u svom iskazu izjavila da je kritične večeri čula par pucnjeva izvana, da je začula vriske s ulice, da je vidjela čovjeka da leži na podu, tu su još bile neke osobe kraj njega, čuo se ženski vrisak, da je po dolasku pogođena osoba bila na trbuhu, provjerila je da li diše, da li ima puls, okrenuli su ga na leđa, međutim nije disao niti je imao puls, pokušala je zaustaviti krvarenje ali nije mogla skinuti jaknu pa je započela sa masažom srca. Također navede da su ženske osobe plakale, jedna je vrištala i zvala ga je tata, tata, i govorila je par puta „ubio ga je Cviki, ubio ga je Cviki.“

Svjedok Dino Stojanov je izjavio da je bio kući sa mamom i sestrom kada su čuli pucnjavu, skočio je do ulaznih vrata svog stana da ih zaključa pošto su bila otključana. Kad ih je zaključao komšinica Sara Radić je lupala na vrata zvonila i govorila pomozite, pomozite, i u to ne znajući šta se dešava otključavao je i povukao je unutra u svoj stan i ona je histerično govorila „puca mi u tatu“, nekoliko puta, onda su je tu sestra i mama smirivale ne znajući još šta se dešava. Kad je pogledao kroz prozor vidio je više policijskih službenika vani i tad je sišao dole s njom gdje je bila mama njezina Anđelka i sestra Marita. On živi na I katu. Kad je Sara već ušla u kuću čuo je još pucnjeva. Vani je vidio tijelo u lokvi krvi, dvije ženske osobe su plakale, zagrlile su Saru koja je počela plakati.

Pažljivom analizom prethodno navedenih iskaza sud prije svega zaključuje da oni međusobno nisu proturječni, upravo suprotno - oni potvrđuje sve bitne okolnosti i činjenice koje iz njih proizlaze.

Činjenice navedene u iskazima svjedoka potvrđuju zaključak da je u kritično vrijeme, a nakon pucnjave koji su pojedini svjedoci čuli, viđena muška ćelava osoba krupnije građe obučen u hrvatski dres sa kockicama kako se udaljava sa puškom u ruci i sjeda u auto crvene boje, a koji opis odgovara izgledu optuženika Josipa Cvitanovića. Jedan od svjedoka, Ivana Kovačević, je u toj osobi i prepoznala Josipa Cvitanovića koga osobno poznaje.

Svjedok Hrvoje Damjanović je u svom iskazu naveo da je vidio jednu osobu obučen u hrvatski dres sa kockicama kako se udaljava sa puškom u ruci, sjeda u auto crvene boje koje se zatim udaljilo u njemu nepoznatom pravcu te da je to gledao iz svog stana sa otprilike 17 metara

i da je sve to mogao jasno vidjeti. Pri ovako decidnom iskazu sud prigovor obrane da svjedok nije mogao vidjeti pušku ocjeni paušalnim i neosnovanim.

Nadalje, svjedok Dino Stojanov je potvrdio iskaz svjedokinje Sare Radić koja mu je nekoliko puta rekla, ne imenujući tko, „puca mi u tatu“. Svjedokinja Katarina Hrkač je u svom iskazu potvrdila da je na licu mjesta jedna ženska osoba vrištala i zvala ga je tata, tata, i govorila je par puta ubio ga je Cviki, ubio ga je Cviki. Na kraju i svjedok Mate Knezović je potvrdio da je Sara na licu mjesta događaja vrištala „puškom ga je ubio, vidjela sam“.

Kada se ovi iskazi dovede u svezu sa iskazom svjedokinje Sare Radić sud bez ikave sumnje zaključuje da je Sara Radić bila očevidac kritičnog događaja, da je sa stepeništa kroz staklo u liftu ugledala Cvikija koji je u tom momentu kada ih je ugledao udario nogom u vrata, otvorio ih a onda je izašao ispred lifta u rukama držeći veliku pušku, da je ona počela vrištati govoreći: „Ne, ne“, dok je oštećeni Marko Radić potrčao prema izlaznim vratima vičući „ne Cviki, jesi normalan“, a Cviki je u tom momentu podigao pušku prema njemu kada je istrčao niz stepenice prema izlazu i da je vidjela kako je Cviki opalio nekoliko metaka tu u haustoru, nakon čega je Cviki krenuo za oštećenim i tada je ponovno čula pucnjeve.

Na kraju, prethodno obrazloženi materijalni dokazi potvrđuju da su u stubištu zgrade pronađene čahure od ispaljenih zrna i da je optuženik tijekom kritičnog događaja pucao iz vatrenog oružja koje je automatska puška tipa Kalašnjikov raznih proizvođača i modela ili puškomitraljez M72 navedenog kalibra. Tako iz Zapisnika o uviđaju Sektora krim. policije Mostar, između ostalog, proizlazi da je mjesto kritičnog događaja u prolazu ispred stambene zgrade na adresi u Ulici Brune Bušića broj 6, Mostar, kao i unutrašnjosti haustora zgrade navedenog ulaza, gdje je došlo do upotrebe vatrenog oružja te da je jedna osoba smrtno stradala.

Pažljivom analizom iskaza Anđelke, Sare i Marite Radić sud utvrđuje da je optuženik unazad dva mjeseca zvonio na interfon od stana na njihovom ulazu i uznemiravao ih, posebice Saru i Maritu koje su živjele u stanu, da je optuženik nakon što ga je Anđelka upitala koji problem ima, zašto stalno zvoniti na interfon i uznemirava djecu, on rekao da samo želi sa „Makom“ razgovarati, da je nakon toga prestao sa uznemiravanjem preko interfona. Također i da se jednom prilikom nakon zvonjenja na interfon s druge strane javila osoba i rekla: „Cviki je, jel ti stari kući“, na što mu je Sara odgovorila da nije, a on je rekao „dobro, reci mu da ga je pozdravio prijatelj.“

Sud također zaključuje da je optuženik opetovano uznemiravao obitelj Marka Radića, da je uporno tražio Marka Radića, a sudeći prema završnoj riječi branitelja optuženika razlog tome je bio da mu ovaj pronađe posao za njegovog brata. Također sudeći po ovim tvrdnjama obarne u završnoj riječi to je bio razlog dolaska optuženika kritičnog dana, ali i nezadovoljstvo što mu oštećeni Marko Radić nije htio pomoći da zaposli njegovog brata.

Tako je branitelj u završnoj riječi, između ostalog, naveo „Optuženi Cvitanović ništa nije drugo htjeo nego da od oštećenog Radića uticajnog člana zajednice ishodi da utiče da mu se brat zaposli. Takva molba optuženog od svog bivšeg ratnog druga nije zaslužila da se na nju odgovara udarcima glave i nokautiranjem optuženog od strane oštećenog Radića, a što mu je prouzrokovalo prijelom nosne kosti, kao i nanošenje više lakih tjelesnih povreda. Umjesto da mu se riješi problem pa makar i lažnim obećanjima rješenja problema bratove nezaposlenosti optuženi Cvitanović dobija batine, iznenađen uvrijeđen, i ponižen ponašanjem oštećenog Radića od koga je očekivao pomoć kod optuženog Cvitanovića.“

Temeljem prethodno obrazloženih utvrđenja sud zaključuje da je optuženik uporno uznemiravao obitelj Marka Radića i tražio Marka Radića da bi mu ovaj našao posao bratu, da je bio nezadovoljan što mu oštećeni to nije učinio, da je upravo zbog toga sa namjerom da se

„razračuna“ sa oštećenim došao pred njegovu zgradu, prvo ga verbalno napao i pozivao da se potuku, da je udarac oštećenog glavom u predio nosa optuženika bila obrambena reakcija oštećenog podzeta sa ciljem da optuženik prekine sa svojim ponašanjem (prvi događaj) i da je na kraju optuženik kada je ponovo došao nakon nekih 10 do 15 minuta i pozvao oštećenog i ovaj sišao pucao u oštećenog, i to sa leđa te ga usmrtio.

Da je optuženik postupao u nužnoj obrani obrana bazira na tvrdnji optuženika da se on branio od oštećenog koji ga je napao. Obrana tvrdi i da je optuženik u trenutku počinjenja djela bio u stanju jake razdraženosti i to iz razloga što ga je oštećeni ranije fizički napao i ozlijedio. Dakle, obrana sugerira i da je djelo počinjeno na mah, odnosno da bi zbog te jake razdraženosti izazvane napadom oštećenog na optuženika on može bitno mogao prekoračiti granice nužne obrane, što je također razlog za oslobođenje od kazne.

Po odredbi čl. 26. KZ F BiH nužna je ona obrana koja je neophodno potrebna da počinitelj od sebe ili drugog odbije istovremeni ili direktno predstojeći protupravni napad, a koja je razmjerna napadu. Da bi postojala nužna obrana morao je postojati napad na optuženika zbog čega bi se on branio i bio u nužnoj obrani. Svakako i da je u pitanju obrana koju optuženik poduzima istovremena sa napadom oštećenog na njega ili sa izravno predstojećim napadom oštećenog. To je prvo pitanje koje treba riješiti, a zatim da li je u konkretnoj situaciji način obrane poduzet od strane optuženika, a s obzirom na okolnosti pod kojima se čini protupravni napad i sredstvo kojim se on čini, objektivno potreban i da li se taj i takav protupravni napad mogao odbiti i manjom povredom. Prekoračenje nužne obrane postoji kada napadnuti (optuženik) prekorači granice neophodno potrebne obrane, kada intenzitet obrane nije u dostatnoj razmjeri sa intenzitetom napada.

Ova je od važnosti za cjelokupnu analizu događaja i utvrđenje važnih činjenica za izvođenje zaključka o agresivnosti i upornosti oštećenog da realizira napad na optuženika, kao i zaključku da li je uslijed svega prethodno navedenog postojala realna životna opasnost po optuženika, odnosno da li je on opravdano držao da uslijed pokazane agresivnosti i odlučnosti napadača (oštećenog) da napad uspije za njega postoji realna opasnost po život.

Ranije analizirane okolnosti koje je ovaj sud pouzdano utvrdio ne podržavaju tezu obrane da je optuženik bio napadnut od strane oštećenog, pa da se optuženik od toga napada branio, što njegovim radnjama oduzima karakter protupravnosti i čini ih pravno dopuštenim. Ovakav pristup nije prihvatljiv, a u konkretnom slučaju ne odgovara ni realnom stanju spisa predmeta.

Analizirajući navedene značajke ovo vijeće konstatira da u događaju koji je predmet optuženja nije bilo napada, niti je on predstojao, od strane oštećenog prema optuženiku. Upravo suprotno - optuženik je bez ikakvog fizičkog kontakta sa oštećenim pucao i usmrtio oštećenog.

Prema utvrđenim činjenicama koje su prethodno detaljno obrazložene, pa ih ne treba ponavljati, u događaju koji je prethodio ubojstvu Marka Radića optuženik je verbalno napao oštećenog i tražio od njega da se potuku da bi ovaj glavom udario optuženika u predio nosa. Taj udarac nije predstavljao napad, imao je za cilj da optuženik prestane sa napadima i prijetnjama oštećenom, pa se u ovim okolnostima u svemu opravdano zaključuje da nikakvog napada oštećenog prema optuženiku nema, niti nastavak napada eventualno predstoji.

Nadalje, nakon ovoga taj događaj prestaje da bi nakon 10 do 15 minuta optuženik ponovo došao, pozvao oštećenoga i kada se ovaj pojavio goloruk i kada je ugledao kod optuženika pušku rekao mu „ne Cviki, jesi normalan“, optuženik je pucao na oštećenoga te ga usmrtio. Sud je i ova utvrđenja prethodno detaljno obrazložio te ih ne treba ponavljati.

Dakle, sud je utvrdio da ne postoji napad oštećenog, što je primarni uvjet za konstituiranje prava na obranu koja bi imala sve elemente nužnosti i eliminirala bi postojanje djela, ali je i utvrdio da je optuženik napao oštećenog i zbog toga je i optuženikova obrana da

je on napadnut te da je postupao u nužnoj obrani neosnovana. Nema nužne obrane u situaciji kada optuženik napada oštećenog, ona bi u toj situaciji eventualno mogla postojati samo na strani oštećenog koji je napadnut. Kako nema nužne obrane ne može biti niti njenog prekoračenja. Dakle, sud je utvrdio da optuženik Josip Cvitanović *tempore criminis* nije postupao u nužnoj obrani.

Temeljem presude Županijskog suda u Mostaru broj K-28/04 od 7. 12. 2004. godine sud utvrđuje da je optuženik ovom presudom pravomoćno osuđen kaznom zatvora u trajanju od osam (8) godina za kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. i kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. u svezi sa čl. 28. KZ F BiH, da je tijekom kritičnog događaja ispalio iz neposredne blizine iz pištolja devet metaka u Davora Knezovića te ga na taj način usmrtio, da je cijev pištolja okrenuo prema Blagici Knezović i Miri Kulačanin i da je izvršio nekoliko okidanja, ali u tom trenutku više nije bilo metaka u pištolju. Dakle, optuženik je prilikom inkriminiranog događaja usmrtio jednu osobu ispalivši u nju devet metaka, a druge dvije osobe nije pogodio jer više u pištolju nije bilo metaka.

Skoro identično ponašanje kao i u slučaju koji je predmet ovog kaznenog postupka. Optuženik je, a kako je to prethodno obrazloženo, oštećenog Marka Radića pogodio sa više metaka i to sa leđa.

Prethodna osuđivanost optuženika (ranije je osuđivan za kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. i kaznenog djela Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. u svezi sa čl. 28. KZ F BiH), što nije sporno ni za obranu, sud dovodi do identičnog zaključka kao i vještaka da se kod optuženika ispoljavaju karakteristike primarno emocionalno – nestabilnog poremećaja ličnosti, riječ je o impulzivnom tipu koga karakterizira nizak prag tolerancije na frustracije, sklonost impulzivnim reakcijama u frustrirajućim situacijama, slaba kontrola afekta i impulsa, sumnjičavost u dobre namjere drugih osoba, smanjena suosjećajnost prema potrebama drugih osoba, uz tendenciju zadovoljavanja svojih potreba bez odlaganja i sposobnosti razmišljanja o posljedicama te dugotrajno maladaptivno ponašanje. Osoba koja je višestruko osuđivana zasigurno se ponaša suprotno važećim društvenim normama, ima deformaciju etičko moralne sfere (njena je etika i moral suprotna važećim društveno prihvatljivim standardima), ne izvlači pozitivne pouke na promjeni svog ponašanja i ne pokazuje empatiju prema drugima.

Kada se uzme u obzir da je optuženik, kako se to navodi u završnoj riječi, tražio Marka Radića da bi mu ovaj našao posao bratu i da je bio nezadovoljan što mu oštećeni to nije učinio, i kada se uzme u obzir i njegov psihološki profil onda je utemeljen zaključak sudskog vijeća da je upravo zbog toga sa namjerom da se „razračuna“ sa oštećenim došao pred njegovu zgradu prvo ga verbalno napao i pozivao da se potuku i da je na kraju pucao u oštećenog, i to sa leđa, i usmrtio ga.

Kod ovakvih prethodnih utvrđenja suda neosnovana je sugestija branitelja optuženika kako je logično da osoba koju je netko udarao bila u stanju jake razdraženosti upravo zbog toga.

Naime, vještak je jasno objasnio, a što prihvaća i ovaj sud, da je postojala određena razdraženost kod optuženika, pa i bitno smanjena uračunljivost u trenutku izvršenja djela, ali i da se kod optuženika ispoljavaju karakteristike primarno emocionalno – nestabilnog poremećaja ličnosti, riječ je o impulzivnom tipu koga karakterizira nizak prag tolerancije na frustracije, sklonost impulzivnim reakcijama u frustrirajućim situacijama, slaba kontrola afekta i impulsa, sumnjičavost u dobre namjere drugih osoba, smanjena suosjećajnost prema potrebama drugih osoba, uz tendenciju zadovoljavanja svojih potreba bez odlaganja i sposobnosti razmišljanja o posljedicama te dugotrajno maladaptivno ponašanje.

Pažljivom analizom iskaza te nalaza i mišljenja vještaka sud utvrdi, a koji dio iskaza te nalaza i mišljenja obrana nije ni osporavala, da je kod optuženika postojalo deformiranje crta ličnosti, da je riječ o impulzivnom tipu koga karakterizira nizak prag tolerancije na frustracije, sklonost impulzivnim reakcijama u frustrirajućim situacijama, slaba kontrola afekta i impulsa, sumnjičavost u dobre namjere drugih osoba, smanjena suosjećajnost prema potrebama drugih osoba, uz tendenciju zadovoljavanja svojih potreba bez odlaganja i sposobnosti razmišljanja o posljedicama.

Dakle, upravo zbog tih karakteristika ličnosti koje sud ocijeni i kao neprihvatanje važećih društvenih normi, zadovoljavanje svojih potreba bez odlaganja, bez empatije prema drugima, optuženik je poduzeo radnje koje mu se stavljaju na teret, a ne zbog stanja neuobičajene i prekomjerne razdraženosti u koju je doveden ponašanjem oštećenog kako to neosnovano tvrdi obrana. Naime, vještaci su stanje jake razdraženosti doveli u svezu sa poremećajem u strukturi ličnosti optuženika i ostalim karakternim osobinama njegove ličnosti tako da je neosnovana teza obrane da je u takvo stanje optuženik doveden postupkom oštećenoga.

Sud je analizirao i činjenice u svezi tvrdnje obrane da je optuženik u trenutku počinjenja djela bio u stanju jake razdraženosti i to iz razloga što ga je oštećeni ranije fizički napao i ozlijedio. Dakle, sud je posebice razmotrio da li je optuženik, kako to obrana tvrdi, djelo počinio na mah, doveden bez svoje krivnje u jaku razdraženost ili prepast napadom oštećenog, zlostavljanjem ili teškim vrijeđanjem čime bi počinio djelo iz čl. 167. KZ F BiH gdje se propisuje blaža kazna u odnosu na djelo za koje je optužen.

Da bi djelo bilo počinjeno na mah neophodno je da je stanje jake razdraženosti kod optuženika bilo izazvano napadom, teškim zlostavljanjem ili teškim vrijeđanjem od strane oštećenog Marka Radića. Dakle, mora postojati uzročna veza između *provokacije* oštećenog i afekta jake razdraženosti.

Iz prethodno obrazloženih utvrđenja suda proizašlih iz ocjene svih dokaza sud je utvrdio da tijekom događaja koji je prethodio kritičnom događaju nije postojao napad oštećenog, već upravo suprotno - da je optuženik napao oštećenog. Također je utvrdio i obrazložio da je u događaju koji je prethodio ubojstvu Marka Radića optuženik verbalno napao oštećenog i tražio od njega da se potuku da bi ovaj glavom udario optuženika u predio nosa. Taj udarac nije predstavljao namjeru napada, imao je za cilj da optuženik prestane sa napadima i prijetnjama oštećenom, pa se u ovim okolnostima u svemu opravdano zaključuje da nikakvog napada oštećenog prema optuženiku nema, niti takav napad eventualno predstoji, tako da je opravdano zaključiti da u tim radnjama oštećenog nema ni elemenata zlostavljanja ili teškog vrijeđanja optuženika od strane oštećenog. Dakle, tijekom tog događaja ponašanje oštećenog se ne može kvalificirati kao napad, vrijeđanje ili zlostavljanje optuženika.

Tvrdnja obrane da je optuženik bio doveden u stanje jake razdraženosti i straha zbog napada oštećenog je neosnovana. Sud nije našao da je tijekom i nakon događaja koji je prethodio ubojstvu Marka Radića oštećeni napadao, vrijeđao ili zlostavljao optuženika jer za to nije ponuđen niti jedan dokaz. Dakle, ne postoji na strani oštećenog napad, zlostavljanje i vrijeđanje optuženika tako da je teza obrane da je stanje jake razdraženosti kod optuženika bilo izazvano kontinuiranim napadima, zlostavljanju ili vrijeđanjem od strane oštećenog Marka Radića koji su u kritičnom događaju predstavljali *okidač* je potpuno neosnovana.

Iz prethodno obrazloženih utvrđenja suda proizašlih iz ocjene svih dokaza sud je utvrdio da tijekom događaja prije samog kritičnog događaja nije postojao napad oštećenog, već upravo suprotno - da je optuženik napao oštećenog. S druge strane, reakcija optuženika u odnosu na prethodno ponašanje oštećenog je bila nerazmjerna ponašanju oštećenog.

Na kraju, valja reći i to da se razdraženost, njen stupanj i povod zbog kojih je do nje došlo procjenjuje prema objektivnim mjerilima, a ne po subjektivnoj ocjeni počinitelja koja je

posljedica karakteristika njegove ličnosti. U prethodnom dijelu obrazloženja ovaj sud je iscrpno obrazložio svoj zaključak da kod optuženika postoje teške deformacije etičko moralne sfere, nesposobnosti pridržavanja važećih društvenih normi, ponašanje po principu zadovoljstva, bez empatije prema drugima tako da sud završno ponavlja svoj prethodno obrazloženi zaključak da je optuženik poduzeo radnje koje mu se stavljaju na teret upravo zbog karakteristika svoje osobnosti, a ne zbog stanja neuobičajene i prekomjerne razdraženosti u koju je doveden ponašanjem oštećenog kako to neosnovano tvrdi obrana. Pored navedenoga iz iskaza vještaka proizlazi da se optuženik nalazio u stanju afektivne napetosti, a ne psihičkom stanju jake razdraženosti koja predstavlja bitno obilježje kaznenog djela Ubojstva na mah iz čl. 167. KZ F BiH.

Zaključiti je da se u konkretnom slučaju ne može raditi o kaznenom djelu Ubojstva na mah iz čl. 167. KZ F BiH jer za takvo djelo nedostaje njegovo bitno obilježje, a to je da je optuženik u stanje jake razdraženosti doveden bez svoje krivnje napadom, zlostavljanjem ili teškim vrijeđanjem čega, po objektivnim kriterijima, nije bilo. Subjektivni osjećaj optuženika uslijed njegove strukture ličnosti koji je i doveo do stanja jake razdraženosti ne predstavlja teško vrijeđanje ili zlostavljanje optuženika.

Optuženik je djelo počinio sa direktnim umišljajem, a što proizlazi iz okolnosti da je bio sudionik rata, pa je kao takav bio upoznat i obučen u rukovanju sa vatrenim oružjem, prethodno je pravomoćno osuđivan zbog kaznenog djela Ubojstva i dva kaznena djela Ubojstva u pokušaju počinjena pištoljem, tako da mu je bila poznata probojna moć puške i djelovanje ispaljenih hitaca, pa je znao i imao svijest, iako mu je sposobnost shvaćanja značaja djela i mogućnost upravljanja postupcima bila bitno smanjena, da pucanjem iz puške iz blizine na oštećenog može ga lišiti života ukoliko puca u njega, ali je on to htio, pa je te prilike ispalio pet projektila od kojih su oštećenog četiri pogodila i to jedan u lijevom plećnom predjelu prostrijela koji završava izlaznom ranom u desnom dojkinom predjelu, dva prostrijela u lijevom slabinskom predjelu koji završavaju izlaznim ranama na lijevom bočnom trbušnom zidu te jedan prostrijel u desnom slabinsko-krsnom predjelu koji završava izlaznom ranom na prednjem pupčanom trbušnom zidu, uslijed čega je oštećeni preminuo uslijed iskrvarenja iz raskidne srčano-sudovne peteljke srca, pluća, raskidanih krvnih sudova duž kanala prostrelina grudnog koša i trbuha nanesenih projektilima ispaljenih iz vatrene oružja, a koje su ozljede precizno navedene od strane sudskog vještaka dr. Dražena Damjanuka.

Prilikom odlučivanja o kazni sud je cijenio sve okolnosti koje utječu na odmjeravanje kazne.

Cijeneći objektivnu težinu kaznenog djela Ubojstva sud nalazi da je riječ o iznimno teškom kaznenom djelu koje je počinjeno u gusto naseljenoj gradskoj četvrti, u središtu grada u neposrednoj blizini zgrade Ministarstva unutarjih polova HNŽ, u vrijeme kada se kreću građani, da je djelo bešćutno izvršeno pred kćerkom oštećenog Sarom Radić i to ispaljenjem više metaka u leđa oštećenog, da je za optuženikom trajala višesatna policijska potjera po gradu Mostaru tako da je sve to unijelo uznemirenost i nesigurnost, pa i zgražanje, u društvenoj zajednici.

I drugo kazneno djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija je teško kazneno djelo, posebice kada se ima u vidu da optuženik koji je već pravomoćno osuđivan zbog kaznenog djela Ubojstva i dva kaznena djela Ubojstva u pokušaju koja je počinio iz pištolja potpuno svjestan da ne može držati oružje bez dozvole, a ipak to čini.

Sud je kod optuženika od olakotnih okolnosti našao da je ratni vojni invalid.

Nadalje, sud je našao da je optuženik djelo počinio u stanju bitno smanjene uračunljivosti čiji je uzrok afektivna razdraženost i sama struktura ličnosti optuženika (nizak prag tolerancije na frustracije, sklonost impulzivnim reakcijama u frustrirajućim situacijama, slaba kontrola afekta i impulsa, sumnjičavost u dobre namjere drugih osoba, smanjena suosjećajnost prema potrebama drugih osoba, uz tendenciju zadovoljavanja svojih potreba bez odlaganja) htijući ga lišiti života. Dakle, a polazeći od odredbe čl. 36. st. 2. KZ F BiH, počinitelj koji je prilikom počinjenja djela bio u stanju bitno smanjene uračunljivosti može se blaže kazniti, odnosno toj okolnosti se treba dati adekvatan značaj kod odmjeravanja kazne. U konkretnom slučaju, činjenica bitno smanjenje uračunljivosti kod optuženog, rezultiralo je kad se ima u vidu kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. st.1. KZFBiH, kaznom zatvora u trajanju od 17 godina, a koja kazna bi u slučaju da optuženi djelo nije počinio djelo u stanju bitno smanjenje uračunljivosti, možebitno, bila bliska zakonskom maksimumu obzirom na težinu kaznenog djela i pogotovo imajući u vidu da je isti recidivist u činjenju ovakvog teškog kaznenog djela, što dovodi do jasnog zaključka da prethodna osuda za isto kazneno djelo nije uticala na njega da više ne čini kaznena djela, niti bi se sa aspekta generalne prevencije manjom kaznom od konkretno izrečene utjecalo na druge da ne posežu za izvršenjem ovakvih kaznenih djela, koja kad se dogode, unose nemir i nesigurnost u cjelokupno građansko društvo.

Dakle, kada se ima u vidu gore navedena struktura ličnosti optuženika utvrđena neuropsihijatrijskim vještačenjem, kao i činjenica da je optuženik prethodno pravomoćno osuđen na kaznu zatvora od osam godina zbog kaznenog djela Ubojstvo (jedne osobe) i Ubojstvo u pokušaju (dvije osobe) onda je za zaključiti da optuženik predstavlja stalnu opasnost za druge ljude tako da blaže kažnjavanje sukladno čl. 36. st. 2. KZ F BiH ne smije prevagnuti u odnosu na sva utvrđenja suda koja su prethodno obrazložena.

Okolnost ranijeg izvršenja istih djela protiv života i tijela – Ubojstvo (jedne osobe) i Ubojstvo u pokušaju (dvije osobe), za što je pravomoćno osuđen, kada se dovede u svezu okolnostima konkretnog djela, pri tome imajući u vidu i prethodno uznemiravanje obitelji Radić što je prethodilo kritičnom događaju, ukazuje na kontinuitet kriminalnog ponašanja optuženika, da dosadašnje kažnjavanje nije na optuženika utjecalo na način da ga odvraća od činjenja takvih djela kojima se vrši napad na najveće društvene vrijednosti-život ljudi što je svakako sud uzeo kao otegotne okolnosti.

Nadalje, od otežavajućih okolnosti sud je našao da je optuženik kod počinjenja djela ispoljio veliku upornost i odlučnost da po svaku cijenu počini djelo, također i beskrupuloznost i bezobzirnost te odsustvo bilo kakve osjetljivosti za život drugih osoba – pucao u oštećenog u leđa sa više metaka i to pred njegovom kćerkom. Također i da je djelo počinjeno iz niskih i egoističkih, pa i osvetničkih, motiva – kako tvrdi obrana zato što mu oštećeni nije zaposlio brata.

Ponašanje optuženika na ročištima glavnih pretresa pokaza da se optuženik izrugivao sa sudom – predlagao je kao svjedoke osobe koje nisu imale nikakvih saznanja o događajima, pa tako i ministra pravde BiH i njegovog zamjenika, odnosno i osobu koju je pozvao sud i koja je jasno rekla da o događajima ne zna ništa, a i optuženik je jasno rekao da mu te osobe nisu poznate.

Treba imati u vidu da je na većini glavnih pretresa optuženik tražio izuzeće sudskog vijeća, što je njegovo pravo i nije uopće sporno, ali je u svojim zahtjevima vrijeđao sud netočnim tvrdnjama da sud negira ratni zločin i genocid u Srebrenici, a zatim i u Vukovaru. Također je tvrdio i da sud pomaže ratnom zločincu Maki Radiću.

Optuženik je prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka velikom broju svjedoka postavljao pitanje „da li im je poznato da je Maka Radić presuđeni ratni zločinac“ iako mu je predsjednik sudskog vijeća već kod prvog takvog pitanja objasnio da te okolnosti nemaju nikakve veze niti značaja za predmet optuženja i da svjedok (odnosno svjedoci) neće odgovarati na to pitanje. Ovakvim ponašanjem optuženik je kontinuirano provocirao sud, ali i svjedoke.

Ovakvo ponašanje optuženika – izrugivanja sa sudom, provociranje suda i svjedoka te vrijeđanje suda sudsko vijeće ocijeni kao otežavajuće okolnosti na strani optuženika.

Pri ovome sud naglašava da sve nađene otežavajuće okolnosti veoma mnogo govore o osobi počinitelja i stupnju njegove društvene opasnosti, ali i o neophodnoj količini kazne koju treba izreći. Zbog toga se mora poslati odlučna poruka svim potencijalnim počiniteljima ovih djela da sud blažim kažnjavanjem neće honorirati ili tolerirati ovakve protuzakonnosti. Pri tome sud ima u vidu i nalaz vještaka psihologa da je optuženik nagla osoba kod koje dominira impulzivno ponašanje, osoba sa smanjenom tolerancijom na frustracije, sklona agresivnom i egocentričnom ponašanju te upuštanju u određene antisocijalne radnje i ponašanja što uvjerava sud da je ovakvoj osobi za počinjeno djelo neophodno izreći kaznu u znatno dužem trajanju.

Polazeći od svrhe kažnjavanja te cijeneći sve navedene okolnosti sud je našao da je svrhu kažnjavanje moguće postići isključivo dužom zatvorskom kaznom. Ovo i stoga što osobna svojstva optuženika i ukupna ocjena njegove osobnosti: upornost kriminalne volje, beskrupuloznost i bezobzirnost te odsustvo bilo kakve osjetljivosti za život drugih osoba, uvjeravaju sud u takvu odluku. Naravno, ovo i iz razloga generalne prevencije – kazna mora izraziti društvenu osudu kaznenog djela i preventivno utjecati na druge da ne čine kaznena djela, utjecati na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja učinitelja. Po nedvojbeno čvrstom uvjerenju suda utvrđena visina kazne od sedamnaest godina zatvora za kazneno djelo Ubojstva, odnosno utvrđena kazna zatvora od šest mjeseci za kazneno djelo Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija, kao i jedinstvena kazna zatvora od sedamnaest godina i pet mjeseci, u cijelosti izražava duh odredbe čl. 42. KZ F BiH – svrhu kažnjavanja, pa je zbog toga odgovarajuća stupnju društvene opasnosti počinjenih kaznenih djela i stupnju kaznene odgovornosti optuženika. Ona, u konkretnom slučaju, odražava i zahtjeve blažeg kažnjavanja sukladno čl. 36. st. 2. KZ F BiH.

Temeljem čl. 57. KZ F BiH sud je odlučio da se optuženiku u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od dana 9. 11. 2020. godine pa do dana upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Temeljem čl. 78. st. 1 KZ F BiH od optuženika se oduzima vatreno oružje prepravljeno signalni/gasni pištolj marke „Ekol“, model „Tuna“, kal. 8 mm, uništenog serijskog broja i oznaka, na kojem stoji oznaka P. BERETTA 6.35, iz kojeg se može ispaljivati bojeva pištoljska municija kal. 6,35 mm; šest metaka kalibra 6,35 mm-bojeva pištoljska municija i 17 metaka kalibra 7,62x25 mm- bojeva pištoljska municija jer je riječ predmetima kojima je kazneno djelo počinjeno.

Sud je izvršio uvid u dokaze odbrane označene u ponovljenom postupku kao DO od 1-7 iz kojih je vidljivo da optuženi ima status RVI-a 80% IV grupe stalno, da posjeduje mirovinu u iznosu od 380,00 KM koju posredstvom svog brata Davora Cvitanovića predaje svojoj majci Ljiljanki Cvitanović sa kojom živi u zajedničkom domaćinstvu te da osim spomenute invalidnine nemaju nikakvih drugih primanja. Imajući u vidu da je optuženi lošeg imovnog stanja da bi plaćanje troškova kaznenog postupka dovelo do pitanja izdržavanje njega i njegove

obitelji, to je temeljem čl. 202. st. 4. oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka, te kako mu je i branitelj postavljen po službenoj dužnosti, to je temeljem čl. 204 Zakona o kaznenom postupku oslobođen i plaćanja nagrade branitelju, te je odlučeno da troškovi kaznenog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Temeljem čl. 212. st. 3. ZKP F BiH oštećeni su sa imovinskopravnim zahtjevom upućeni na parnicu jer do završetka glavnog pretresa nisu postavili imovinsko pravni zahtjev niti glede osnova niti glede visine, iako je supruga Marka Radića izjavila da će postaviti imovinsko pravni zahtjev.

Zapisničar
Marija Mišura

Predsjednik vijeća
Darko Zovko

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude nezadovoljna strana ima pravo žalbe Vrhovnom sudu F BiH u roku od petnaest dana računajući od dana njenog prijema. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka.